ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΔΔΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΒ'. | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1964 | ΤΕΥΧΟΣ 256ον

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1964

«Τὸ Νέον Ἔτος εὑρίσκει ἡμᾶς ἀγωνιζομένους διὰ τὰ αὐτά, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἰδεώδη, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸ θεμέλιον τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Σήμερον ὀφείλομεν νὰ ἀναλογισθῶμεν ἀπὸ κοινοῦ τί ἐπετελέσαμεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Ἄψογος ὑπῆρξεν ἡ λειτουργία τοῦ δημοκρατικοῦ ἡμῶν πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον συνδέεται πρὸς τὴν μακραίωνα φιλελευθέραν παράδοσιν τοῦ Ἔθνους καὶ ἀποτελεῖ παρακαταθήκην ἱερὰν καὶ ἐγγύησιν διὰ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν εἰρηνικὴν πρόοδον τῆς χώρας.

Τὸ Κράτος ἡμῶν, περιβαλλόμενον διὰ τοῦ σεβασμοῦ πάντων τῶν νομιμοφρόνων πολιτῶν, ἀπέδειξε πόσον στερεὰς ἔχει τὰς βάσεις του. Ἀκλόνητος εἶναι ἡ πίστις καὶ ἡ ἀφοσίωσις ὅλων, ὅσοι τὸ ὑπηρετοῦν, εἴτε ἀνήκουν εἰς τὰς ἐνδόξους Ἐνόπλους Δυνάμεις καὶ τὰ τετιμημένα Σώματα Ἀσφαλείας, εἴτε εἰς τὰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας.

Ὁ Λαός μου, κατεχόμενος ἀπὸ βαθεῖαν συναίσθησιν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ὑποχρεώσεών του καὶ ἐμπνεόμενος ὑπὸ αἰσθήματος εὐθύνης τῶν πράξεων του, ἀπέδειξεν αὐτοκυριαρχίαν καὶ ὡριμότητα. Πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ὅτι ἀξιοθαύμαστος ὑπῆρξεν ἡ αὐτοπεποίθησις καὶ ἡ ψυχραιμία μετὰ τῶν ὁποίων ἀντεμετωπίσατε ἅπαντες τὰς ἐσωτερικὰς ἐξελίξεις τοῦ 1963.

Κατόπιν τῆς θαυμαστῆς στάσεώς σας, ἕκαστος ἐξ ὑμῶν δικαιοῦται νὰ ἀτενίζῃ τὸ μέλλον μετ' ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης, χάρις εἰς τὰς μεγάλας ἀρετὰς αἱ ὁποῖαι πάντοτε, εἰς ὥρας κρίσεως, ἐνέπνευσαν τὴν στάσιν σας. Ζητῶ ἀπὸ ὅλους ὑμᾶς νὰ διατηρήσητε καὶ κατὰ τὸ Νέον Ἔτος τὴν αὐτὴν ὑψηλόφρονα στάσιν, ἐκτιμῶντες ἐν ἠρεμίᾳ ὀρθῶς τὰ καθημερινὰ προβλήματα καὶ ἀποφεύγοντες τὰς ἀκρότητας καὶ τὰς ὑπερβολάς.

Ἡ κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ζωὴ ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἐπιβάλλει ἀντικειμενικὴν καὶ ὀρθὴν κρίσιν, συγκερασμὸν τῶν ἀπόψεων καὶ μετριοπάθειαν. Ταῦτα ἐπέδειξε καὶ πάλιν ὁ ἑλληνικὸς λαός, διατηρήσας, παρὰ τὰς πολιτικὰς μεταπτώσεις,

ὁμαλὸν τὸν ροῦν τῆς ἤδη τόσον στερεᾶς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ διαφυλάξας τὴν σταθερότητα τοῦ νομίσματος.

Σκληρὰ ἐργασία καὶ συνεχὴς μόχθος ὅλων τῶν παραγόντων τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ζωῆς, ἀπὸ τοῦ ἀγρότου καὶ τοῦ ἐργάτου μέχρι τῶν κυβερνώντων, ἀνέδειξε τὴν χώραν μας εἰς τὸ ἐπίπεδον οἰκονομικῆς σταθερότητος καὶ ἀναπτύξεως, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται σήμερον.

Ἂς μὴ ἐφησυχάσωμεν ὅμως, διότι ἡ τυχὸν ἀνακοπὴ τῶν ἐντατικῶν προσπαθειῶν μας θὰ θέσῃ εἰς κίνδυνον τὰ κεκτημένα ἀγαθὰ τοῦ Ἔθνους. Διατηροῦμεν ὅσα ἐπετύχαμεν ἀγαθά, μόνον ὅταν προσθέτωμεν συνεχῶς νέα εἰς αὐτά.

Καλῶ ὑμᾶς ὅπως, ὁ καθεὶς εἰς τὸν κύκλον του, ἐντείνετε τὰς προσπαθείας σας, βελτιώνοντες τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν, μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνην καὶ πίστιν, χωρὶς νὰ φεισθῆτε κόπων.

Ἀτενίζοντες μὲ ἀδάμαστον ἀποφασιστικότητα τὸ Νέον Ἔτος, θὰ ἐπιτύχωμεν τὰ μέγιστα, εἰς οἱανδήποτε ἀποστολὴν τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπιφυλάσσει τοῦτο.

Τὸ Πανελλήνιον εὑρίσκεται σήμερον ἐστραμμένον πρὸς τοὺς ἐν Κύπρῳ ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ παρακολουθεῖ μετὰ ἀνησυχίας τὰς δυσχερεῖς ἡμέρας τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ Δημοκρατία τῆς Κύπρου. Εὐχάριστος εἶναι ἡ διαπίστωσις ὅτι ἀντιμετωπίζομεν τὰ γεγονότα ταῦτα ἐν ἀγαστῇ συμπνοίᾳ μετὰ τῶν συμμάχων μας.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅλοι ὑμεῖς ἑνώνετε τὰς ἐγκαρδίους εὐχάς σας μὲ τὰς ἰδικάς μου, εὐχόμενοι εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν τὴν ταχυτάτην ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὁμαλότητος εἰς τὴν δοκιμαζομένην νῆσον.

Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ ἀμφιβάλῃ ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἀποφασισμένη νὰ συνεχίσῃ πράττουσα εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον της ἔναντι τῶν ἀδελφῶν της ἐν Κύπρῳ.

Ἀπευθύνομαι πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα χωρία, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς μακρὰν τῆς χώρας εὑρισκομένους, τοὺς ναυτιλλομένους καὶ τοὺς ἐργάτας, ἐπαγγελματίας καὶ ἐπιστήμονας, τοὺς μοχθοῦντας εἰς ξένην γῆν.

Πρὸς ὅλους στέλλω μήνυμα ἀγάπης ἐκ μέρους τῆς οἰκογενείας μου καὶ ἐμοῦ, εὐχόμενος μὲ ὅλην τὴν καρδίαν μου ὑγείαν, ὁμόνοιαν καὶ εὐτυχίαν, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Παναγάθου Θεοῦ».

ΠΑΥΛΟΣ Β.

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ κ. Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1964

«Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς σᾶς ἀπηύθυνεν ἤδη τὰς εὐχάς Του καὶ ἐξέφρασε τὰς ὑψηλάς Του προσδοκίας διὰ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας καὶ τοῦ τόπου μας. Θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ μὲ τὴν σειράν μου νὰ σᾶς εὐχηθῶ καὶ ἐγώ, ὡς Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, εὐτυχίαν, ὑγείαν, προκοπὴν καὶ γαλήνην διὰ ὅλους τοὺς Ἕλληνας καὶ ὅλας τὰς Ἑλληνίδας καὶ τὰς οἰκογενείας των. Ἡ ἐντολὴ τὴν ὁποίαν μοὶ ἀνέθεσεν ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεύς, εἰς μίαν τόσον δύσκολον ὥραν, μὲ πληροῖ εὐγνωμοσύνης, ἀλλὰ καὶ αὐτοπεποιθήσεως.

Θὰ ἐνεργήσω ἐκλογὰς τόσον ἐντίμους καὶ τόσον ἀδιαβλήτους, ὥστε ἡ Ἑλλάς, ἀπὸ ἀπόψεως ἀπροσκόπτου λειτουργίας τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν, νὰ μὴ ὑπολειφθῇ κατὰ τίποτε ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς χώρας τοῦ ἐλευθέρου κόσμου.

Ζητῶ πρὸς τοῦτο τὴν συμπαράστασίν σας καὶ τὴν βοήθειάν σας, μέσα εἰς ἕνα κλῖμα ἐθνικῆς συναδελφώσεως καὶ χριστιανικῆς ἀγάπης, ὥστε ὅλοι μαζί, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ὁδηγήσωμεν τὸν τόπον μας εἰς ἓν εὐτυχὲς καὶ ὁμαλὸν μέλλον.

Τὸ πρόγραμμά μου συνοψίζεται εἰς τρεῖς λέξεις: Ἰσοπολιτεία, ἐντιμότης καὶ ἀμεροληψία. Οἱ Ἕλληνες καὶ αἱ Ἑλληνίδες θὰ εἶναι ἴσοι ἀπέναντι τοῦ Νόμου καὶ θὰ ἀσκήσουν τὸ ἐκλογικόν δικαίωμα ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ καὶ τάξει. Ἡ ὑπόσχεσίς μου αὕτη ἀποτελεῖ ἕνα ἱερὸν συμβόλαιον, τὸ ὁποῖον συνάπτω μὲ τὸ σύνολον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ».

Πρόεδρος Κυβερνήσεως
Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ τ. ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΙ ΤΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρὸς ἁπάσας τὰς Ὑπηρεσίας τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος

«Ὅτε μοὶ ἐπροτάθη ἡ ἀνάληψις τοῦ Ὑφυπουργείου Ἐσωτερικῶν ἐδέχθην ἄνευ δισταγμοῦ, διότι ἐγνώριζον ὅτι τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἐκτελοῦν πάντοτε εὐόρκως τὸ καθῆκον των καὶ θὰ μὲ συνέδραμον νὰ διεκπεραιώσω τὸ ἔργον μου.

Πράγματι αἱ προσδοκίαι μου ἐπληρώθησαν καὶ ἀφ' ἧς ἀνέλαβον καθήκοντα, διεπίστωσα ὅτι, τόσον τὰ στελέχη, ὅσον καὶ τὰ κατώτερα ὄργανα, εἶναι ἄξια καὶ ἱκανὰ νὰ ἐνστερνισθῶσι καὶ φέρωσιν εἰς πέρας τὰς ἐντολάς.

Ἀποχωρῶν ἤδη, θεωρῶ χρέος νὰ ἀπευθύνω εἰλικρινῆ καὶ θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὰ στελέχη καὶ ὄργανα τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, τὰ ὁποῖα ἐπετέλεσαν εἰς τὸ ἀκέραιον, μὲ πλήρη εὐσυνειδησίαν, τὸ καθῆκον των καὶ συνέβαλον σημαντικῶς εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς μου.

Ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας:

Ἐκ τῆς μεθ' ὑμῶν ἐπικοινωνίας μου, ἀποκομίζω ἀρίστην ἐντύπωσιν περὶ τοῦ συντελουμένου, μετὰ βαθείας πίστεως, ἐθνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ σας ἔργου καὶ θὰ διατηρήσω ζωηρὰν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἐκ τοῦ πλησίον γνωριμίας μας, ἀπομένων, στενῶς συνδεδεμένος μαζί σας, ὡς εἷς εἰλικρινὴς φίλος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1963

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΡΑΜΑΤΑ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΝΤΟΣ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

5. Τοιουτοτρόπως τελικῶς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος 19ου αἰῶνος ἐδημιουργήθη μία κίνησις ἐπιστημονικὴ πρὸς ἔρευναν τοῦ παθολογικοῦ τούτου κοινωνικοῦ φαινομένου τῆς πολυπτωχίας (Pauperismo), ἥτις ἀνήχθη εἰς τὴν ἀποκληθεῖσαν «ἐπιστήμην τῆς πενίας» καὶ εἰς τὴν «ἀνθρωπολογίαν τῶν πενεστέρων κοινωνικῶν τάξεων» (1).

«Ἡ ἐνεργηθεῖσα σχετικὴ σπουδὴ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ κατώτερα κοινωνικὰ στρώματα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς τῆς μέσης καὶ τῆς ἀνωτέρας κοινωνικῆς τάξεως, ἔδειξεν ὅτι οἱ πένητες μαστίζονται ὑπὸ χαρακτηριστικῶν σωματικῶν, πνευματικῶν, ψυχικῶν καὶ κοινωνικῶν κατωτεροτήτων». Ἰδίως τοξικομανίας καὶ οἰνοφλυγίας, ἐπαιτείας, ἀλητείας καὶ πορνείας, ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν, ψυχικῶν νοσήσεων καὶ ὀλιγοφρενίας, ἀπαιδευσίας, ἀθεΐας, ὑλιστικῶν, ἀναρχικῶν καὶ ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν, αὐτοκτονιῶν, διαστροφῶν τῶν ἠθικῶν συναισθημάτων, ἐγκληματικότητος, ἀφροδισίων νοσημάτων, φυματιάσεως καὶ ἄλλων νοσημάτων, ὡς καὶ μεγαλυτέρας θνησιμότητος.

Παραστατικὴν δὲ καὶ ἐναργῆ εἰκόνα τῆς ὀλεθρίας ἐπιδράσεως τῆς οἰκονομικῆς ἐνδείας παρέχουσι καὶ ἔνια ποιήματα ἐπιλέκτων ποιητῶν, ὡς τοῦ σατυρικοῦ Ἀνδρέου Λασκαράτου (1811-1901)[2]:

« Γιατὶ τὰ τάλαρα τὰ λένε τάλαρα » . . .

« 5. Εἶν' τὸ ξύλο τῆς Γνώσεως τὰ χρήματα
κι' ὅποιος τἄχει, ἔχει γνώση, εἶν' προκομμένος,
ὥμορφος, ἔχει χίλια προτερήματα,
εἶν' ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο 'παινεμένος
παντοῦ ἐπιθυμητός . . . μὰ εἶν' καὶ φαρμάκι
ποὺ κάνουν τὴν ψυχὴ πηλὸ ὀχ τ' αὐλάκι.

» Μὴν τὰ 'γγίξ' τε, γιατὶ θὲ νὰ γνωρίσετε
τὸ βουλιασμὸ τῆς ἀθωότητός σας,
καὶ πλέον δὲ θὰ μπορέσετε νὰ ζήσετε
εὐτυχισμένοι στὸν Παράδεισό σας.
Τἄφτειασε ὁ Διάολος, κι' εἶναι διαολεμένα.
Ἂς τε τα ἐκεῖ. Τοῦ τἄχω ἁμαχεμένα ».

Πλέον παραστατικὴν εἰκόνα τῆς ὀλεθρίας ἐπιδράσεως τῆς φιλοχρηματίας ἔδωκεν ὁ Ἰωάννης Πολέμης (1862-1922)[3]:

---

1. «Niceforo. Dizionario di Griminologia 1943». I. σ. 157 : Classi e Gategorie sociali, II σ. 630 ἑπ. : Pauperismo. Σχετικῶς «Κωνσταντῖνος Γ. Γαρδίκας. Οἱ οἰκονομικοὶ ὅροι. Περιοδ. «Ἀστυνομικὰ Χρονικά». Τόμος Δ'. Ἀθῆναι 1956» σ. 3978 ἑπ. καὶ 3985. Ὅρα καὶ «Ghr. J. Klumker. Fürsorgewesen. Leipzig. 1918». (Einführung in das Verständnis der Armut und der Armenpflege).

2. «Κ. Φ. Σκόκου. Αὐτόθι».

3. «Κωνσταντῖνος Γ. Γαρδίκας. Ἐγκληματολογία. Τόμος Α'. Ἔκδ. γ' Ἀθῆναι 1948» σ. 418.

(« Εἶπ' ὁ χρυσὸς στὸ μάρμαρο ») :

ἐγὼ ὁδηγῶ στὰ σκοτεινὰ τοῦ κλέφτη μου τὸ χέρι
ἐγὼ ἀκονίζω τοῦ φονιᾶ τὸ δίκοπο μαχαῖρι
ἐγὼ ἀγοράζω τὴν τιμὴ καὶ τὴν πουλῶ στὸ δρόμο
ἐγὼ νικῶ τὴν ἀρετή, καταπατῶ τὸ νόμο,
περίσσειες εἶναι οἱ χάρες μου κι' ἡ δύναμή μου μόνη
γκρεμίζει θρόνους ἀπ' ἐδῶ, θρόνους ἐκεῖ στηλώνει ».

6. Ἡ σημερινὴ ἄποψις τῆς ἐπιστήμης τῆς Ψυχολογίας εἶναι ὅτι ἀναμφιβόλως ἡ οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ κατάστασις τῆς οἰκογενείας, ἄρα καὶ ἡ πενία, ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τὴν διαμόρφωσιν τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος, τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς κοσμοθεωρίας τοῦ συγκεκριμένου ἀτόμου.

Ἀντικρύζομεν ἰδίως τὸ δρᾶμα «τῶν πτωχῶν παιδιῶν», τὰ ὁποῖα ἀναπνέουσι τὴν καταθλιπτικὴν ἀτμόσφαιραν, παρ' ἧ θάλλει ὁ πόνος, ἡ σύφιλις, ἡ ἑλονοσία καὶ ἡ φυματίασις, ὁ ὑποσιτισμός, τὸ ὑγρὸν ὑπόγειον καὶ ἡ στενότης κατοικίας μὲ ὅλα τὰ κακὰ ἐπακόλουθά της, τῆς προώρου γενετησίας ὡριμάσεως καὶ τῶν ἐνδεχομένων αἱμομιξιῶν, ἡ ἀμάθεια, ἡ τραχυτάτη καὶ σκληρὰ χειρωνακτικὴ ἐργασία καὶ ἡ ἀφθονία σωματικῶν καὶ ψυχικῶν μειονεξιῶν. Εἶναι λοιπὸν πολὺ εὐνόητον, διατὶ ἀκριβῶς τὰ τέκνα, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ τῶν τάξεων τούτων, ἐφ' ὅσον ἐστερήθησαν τῶν στοιχειωδεστάτων ἀπαιτήσεων τῆς ζωῆς καὶ ἁπλῶς ἐφυτοζώησαν «γύρω ἀπὸ ἓν ὅριον τῆς λιμοκτονίας» τὸ περίφημον «Starvation limit», τὸ ὁποῖον μάλιστα ἐχαρακτηρίσθη «χωρὶς καμμίαν ἐντροπὴν» ὡς «φυσικὸς νόμος» πρὸς καθορισμὸν τῶν ἀπολαυῶν τῶν μισθωτῶν(1), ἐδοκίμασαν «μέσα εἰς τὸ βάρος τῆς παιδικῆς των καρδιᾶς κάποιο συναίσθημα πικρίας, ἀδικίας καὶ ἀγανακτήσεως». Τοῦτο δέ, διότι ἦτο φυσικὸν νὰ κάμουν κάποιαν συναισθηματικὴν θλιβερὰν σύγκρισιν μὲ τὰ ἄλλα συνομήλικά των παιδάκια, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡραῖα καὶ ζεστὰ φορέματα, παίζουν μὲ χίλιων εἰδῶν παιχνίδια, ζοῦν μέσα σ' ἕνα ὡραῖο, γι' αὐτὰ παραμυθένιο, σπίτι μὲ τὴν θέρμανσίν του, τὰς ἀνέσεις, τὰς εὐκολίας του, εἶναι πάντοτε χορτασμένα ὄχι μόνον ἀπὸ παντοειδῆ ἐκλεκτὰ φαγητά, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἕνα σωρὸ γλυκίσματα, ἔχουν στὶς τσέπες τους καραμέλλες, σοκολάτες, ἔχουν ὡραῖες σάκκες, τσάντες κλπ. Καὶ τὰ ὁποῖα ἄλλα παιδιὰ δὲν ἔχουν γνωρίσει καὶ δὲν ἔχουν νοιώσει, ὅπως αὐτὰ τὰ πτωχὰ παιδάκια, αὐτὸ ποὺ λέγεται «κουρελιασμένα ροῦχα», αὐτὸ ποὺ λέγεται, ἀντὶ γιὰ παιχνίδια, «βαρειὰ δουλειά», τὴν ὁποίαν ἀκριβῶς δι' αὐτὸν τὸν λόγον τὰ πτωχὰ παιδάκια ἐμίσησαν καὶ τὴν ἐθεώρησαν ὡς κατάραν καὶ ὡς ἄδικον ἀγγαρείαν. Καὶ τὰ ὁποῖα παιδάκια τῶν ἄλλων τάξεων δὲν ἐγνώρισαν, ὅπως αὐτά, ὡς σπίτι κάποια παληοκάμαρα, ὑγρή, καπνισμένη, μαυρισμένη, μὲ κουρελαρίες, ἀντὶ γιὰ ἔπιπλα, μὲ χαρτόνια στὰ σπασμένα τζάμια στὰ παράθυρα, δὲν ἐδοκίμασαν αὐτό, τὸ ὁποῖον λέγεται «παγωμένα καὶ πληγωμένα καὶ πονεμένα χεράκια», «τουρτούρισμα», δὲν ἔζησαν αὐτό, τὸ ὁποῖον λέγεται «πεῖνα», καὶ δὲν ἠσθάνθησαν τὴν τραγικωτάτην ἀγωνίαν νὰ βλέπουν τὰ προσφιλῆ των πρόσωπα ἄρρωστα βαρειά, χωρὶς νὰ ἔχουν στὴν διάθεσίν των χρήματα γιὰ γιατρούς, γιὰ φάρμακα, γιὰ ἕνα σωρὸ ἐξετάσεις, γιὰ κάποια ἀνεκτὴ δίαιτα».

Καὶ ἂς ἐξακολουθήσω : «Τὰ πτωχὰ αὐτὰ παιδάκια εἶναι φυσικὸν νὰ ἐδοκίμασαν μέσα εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς των κάποιον δριμὺν αἱματωμένον πόνον», ὅταν θὰ ἐξηντελίσθησαν ἀπὸ τὴν χυδαίαν συμπεριφορὰν τῆς ἀποστάσεως ἐκ μέρους συνανθρώπων, κομπαζόντων, διότι ἀνήκουσιν εἰς ἀνωτέρας τάξεις ἢ διότι ἔχουσι μεγαλυτέραν μόρφωσιν, ἐκλεκτὴν θέσιν, πλοῦτον ἢ διότι διαθέτουσιν ἰσχύν. Ἐσκέφθησαν ἄρα γε πάντες οἱ ἀλαζονικῶς συμπεριφερόμενοι, ὡς δῆθεν ἐκλεκτοί, πόσον πληγώνουν

1. «Π. Μελίτης. Ὁ καπιταλισμός. Περιοδ. «Ἀκτῖνες». Ἀθῆναι. 1949» σ. 51 ἑπ., (Towards a Christ. Civiliz.» σ. 215, «Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου. Χριστιανικὸς ἀνθρωπισμός. Ἀθῆναι. 1951.» σ. 239 ὑπ. 4.

τοὺς συνανθρώπους των, ὅταν δεικνύουν περιφρόνησιν «μὲ χίλιους δυὸ τρόπους», μὲ ἀκαταδεξίαν, μὲ εἰρωνείαν, ἀκόμη καὶ μὲ προσβάλλουσαν ἐπίδειξιν οἴκτου ; Ἢ ὅταν μεταχειρίζωνται ὑβριστικοὺς χαρακτηρισμούς, οἷον τὰς λέξεις «χωριάτης, λοῦστρος, μπακάλης, δοῦλα καὶ τόσα ἄλλας;»

Ἡ συμπεριφορὰ ὅμως αὕτη περιέχει πολλά, τὰ ὁποῖα παρουσιάζονται κατὰ τὸ φαινόμενον μὲν μηδαμινά, πράγματι ὅμως ἀποτελοῦσι σπουδαῖα σημεῖα, ἀφ' ὧν ἐξαρτᾶται ἡ ἠθικὴ εὐτυχία τῶν συνανθρώπων.

7. α') « Λέγει τὸ φτωχὸ παιδάκι στὴν μητερούλα του κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος:

—Γιατί, μαννούλα, δὲν θὰ βάψουμε αὐγά; Ὅλα τὰ παιδάκια στὰ σπίτια τους βάψανε αὐγά.

Καὶ ἡ πονεμένη ψυχὴ τῆς πτωχῆς μητέρας πλημμυρίζει ἀπὸ πόνο καὶ ἀγωνία, διότι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν τόσον ἀθῷον πόθον τοῦ παιδιοῦ της» (2).

β') Ἀναφέρομεν ὡσαύτως τὴν ἑπομένην σκηνήν, ἀτυχῶς ἀρκετὰ συνήθη (3):

«Μέσα στὸ λεωφορεῖο. Οἱ ἐπιβάτες περιμένουν τὸν σωφὲρ γιὰ τὴν ἐκκίνησι. Ἕνα μικρὸ συμπαθητικὸ παλληκαράκι μπαίνει μέσα. Δὲν εἶναι γιὰ ταξίδι. Ἀκούγεται ἡ βραχνή του φωνή:

—Τσίχλες....καραμέλλες λεμόνι ... γιὰ τὸ δρόμο καραμέλλες.

Σιωπή.

Ἡ φωνή του ξανακούγεται ἱκετευτική. Τὸ πρόσωπό του ἐκφράζει ἐσωτερικοὺς πόθους καὶ ποιὸς ξέρει τί ἀγωνίες !... Πάντως πολλὰ λέει.

Στὸ κάθισμα πίσω κάποιος κουνιέται. Γιὰ νὰ ἀγοράσῃ καραμέλλες; Τὸ παλληκάρι μας, βλέποντάς τον, πετάει ἀπὸ χαρὰ καὶ τὸν πλησιάζει. Τί ἀκούει;

—Τσακίσου ἀπὸ δῶ, λοῦστρο! Μᾶς ζάλισες. Τσιμποῦρι ἔγινες...

Σᾶν νάπεσε κεραυνὸς πάνω του. Κατέβασε τὸ προσωπάκι του καὶ φεύγει. Δὲν μίλησε. Ἀλλὰ πόσα φάνηκε νὰ εἶπε στὴν καρδιά μας;»

Λέγει ὅμως ἡ Ψυχολογία τῆς Κοινωνικῆς Παθολογίας ὅτι αἱ πικραὶ αὗται λέξεις φονεύουσι τὰς ψυχάς. Καὶ δημιουργοῦσι τοὺς ἐγκληματίας, τοὺς ὀπαδοὺς τῶν ἀνατρεπτικῶν ἀθεϊστικῶν καὶ ὑλιστικῶν ἰδεῶν καὶ τοὺς ἀνθρώπους τῆς σαπρίας, τῆς ἀνηθικότητος. Διότι τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι ὁ παῖς διατίθεται ἐχθρικῶς πρὸς τὴν κοινωνίαν, ἣν μισεῖ ὡς ἄδικον καὶ χυδαίαν.

γ') Ὁ ἐπιμελητὴς τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων Ἀθηνῶν, Δημήτριος Σαλλίβερος ἠσχολήθη μὲ τὴν περίπτωσιν ἀνηλίκου ἡλικίας 12 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος προσήχθη εἰς τὸ δικαστήριον κατὰ τὸ ἔτος 1955, ἵνα δικασθῇ δι' ἀλητείαν καὶ ἐπαιτείαν.

Ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἐρεύνης διεπιστώθη ὅτι ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀνηλίκου διέμενεν εἰς μίαν συνοικίαν τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ ἀθλιεστάτας συνθήκας. Ἡ κατοικία των ἀπετελεῖτο ἐξ ἑνὸς δωματίου, πολὺ μικροῦ, τὸ δάπεδόν του ἦτον χωμάτινον, ἀερίζετο δὲ ἐκ τῆς θύρας, διότι δὲν ὑπῆρχε παράθυρον.

Ὁ πατὴρ ἦτο ὁδοκαθαριστὴς καὶ τὸ ἐλάχιστον ἡμερομίσθιον, τὸ ὁποῖον ἐλάμβανε, τὸ κατηνάλισκεν εἰς οἰνοποσίας. Ὅτε δ' ἐπέστρεφεν εἰς τὴν οἰκίαν του, συμπεριεφέρετο μὲ τὸν χειρότερον τρόπον πρὸς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα του.

Τὴν προαναφερθεῖσαν ἀθλιότητα συνεπλήρωσεν ἡ ἀσθένεια τῆς μητρός, προσβληθείσης ἐκ καρκίνου τοῦ ἐγκεφάλου.

Ὁ ἀνήλικος πιεζόμενος καθημερινῶς ψυχικῶς ἐκ τῆς ἀθλιότητος τῆς οἰκογενείας του, «βλέποντας δὲ τὴ μητέρα του νὰ σιγοπεθαίνῃ, καὶ διὰ νὰ ξεχνᾷ λίγο, ἤρχισε νὰ περιφέρεται εἰς τὰς ὁδούς, νὰ ἐπαιτῇ, μὲ τὰ χρήματα δέ, τὰ ὁποῖα συνεκέντρωνεν, ἠγόραζε φάρμακα καὶ τροφὴν διὰ τὴν μητέρα του».

(Συνεχίζεται)

2. «Νικόλαος Ἀντωνόπουλος. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀγάπης. Ἔκδ. γ'. Ἀθῆναι. 1949» σ. 57.

3. «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἑλλάδος. «Φωνὴ τοῦ Κυρίου». Ἀθῆναι. Τεῦχος τῆς 20 Ἰανουαρίου 1955».

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

Οἱ «Ἀμπελόκηποι», ποὺ ἔγινε τὸ φρικτὸ ἐκεῖνο ἔγκλημα, δὲν ἦταν ἡ ἀριστοκρατικὴ σημερινὴ συνοικία μὲ τὶς ὑψηλὲς πολυκατοικίες, καὶ τοῦ «Θών» δὲν ἦταν ὁ σημερινὸς κόμπος τῶν συγκοινωνιῶν ποὺ σφύζει ἀπὸ κίνησι. Βέβαια ὑπῆρχε τὸ τέρμα τοῦ «10» τράμ στὴν ὁδὸν Ἱπποκράτους μὲ δυὸ κέντρα ἐκεῖ καὶ ἕνα δυὸ σπιτάκια, ὕστερα τὸ «Ἐφηβεῖο Ἀβέρωφ» καὶ οἱ γυναικεῖες φυλακὲς καὶ στὸ τέρμα τῆς γεμάτης τὸ χειμῶνα μὲ λάσπη, καὶ τὸ καλοκαίρι μὲ σύννεφα σκόνης, λεωφόρου Ἀλεξάνδρας ποὺ διέσχιζε τὸ «13» τράμ, ἀριστερὰ μὲν ἡ χαριτωμένη βίλλα τοῦ μακαρίτη τοῦ Θών, ἐπιμελητοῦ τῶν Ἀνακτόρων καὶ φίλου τοῦ μακαρίτου Βασιληᾶ Γεωργίου τοῦ Α΄, ποὺ οἱ κληρονόμοι του τὴν εἶχαν νοικιάσει γιὰ μπύρα, ἀπέναντι καὶ ἐκεῖ ὅπου σήμερα βρίσκεται ἡ Ὑγειονομικὴ Σχολὴ καὶ τὰ γραφεῖα τοῦ ΙΔ΄ ἀστυνομικοῦ Τμήματος τὸ «Ἡραῖον», ἕνα ἄλλο μεγάλο ζυθεστιατόριο πνιγμένο στὰ πεῦκα, καὶ ἀντικρυστὰ στὸ τέρμα τοῦ δρόμου καὶ δεξιὰ τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας ἄλλη βίλλα, μετασχηματισμένη σὲ μπυραρία, μὲ «δωμάτια δι' οἰκογενείας», δηλαδὴ «σεπαρὲ» πολυτελείας, ἡ «Ἄνεσις». Ὅλη ἡ λεωφόρος Ἀλεξάνδρας μὲ τὶς περίφημες δενδροστοιχίες ἀπὸ θεόρατες λεῦκες στὰ πεζοδρόμια της. Στὸ ἀναμεταξὺ ἀχανὲς καὶ ἐρημιά. Στὰ 1924 ἄρχισαν σιγὰ-σιγὰ νὰ ξεφυτρώνουν μερικὲς προσφυγικὲς παράγκες, ἄλλες ξύλινες καὶ ἄλλες μὲ πλίθες, ποὺ περιστοιχίζανε ἕνα ἐρημοκκλησάκι πίσω ἀριστερὰ ἀπὸ τὴ βίλλα τοῦ Θών. Τὸν Ἅη Δημήτρη μὲ τὰ ὑψηλὰ κυπαρίσσια γύρω του. Ἀπὸ ἐκεῖ, ἴσα μὲ τὴν κορυφὴ τοῦ λόφου, ὡς τὰ Τουρκοβούνια πέρα, μιὰ μονάχα παράγκα.

Ξημέρωνε Σάββατο 30 Αὐγούστου τοῦ 1924. Πρὶν χαράξη, ἀπάνω στὸ μούχρωμα, μιὰ γυναικούλα, ἡ Βασιλικὴ Δημητρίου, βγῆκε ἀπὸ τὴν παράγκα της, κοντὰ στὸν Ἅη Δημήτρη, γιὰ νὰ πάη στοὺς στρατῶνες τῆς Δημοκρατικῆς Φρουρᾶς, ποὺ ἦσαν τότε στὸ παληὸ καὶ ἄχρηστο οἴκημα τοῦ ΣΤ΄ Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου, ἀπέναντι ἀπὸ τὸ «Ἡραῖον». Ἤθελε νὰ πάρη νερὸ ἀπὸ τὴ βρύση. Μὰ μόλις ἔκανε μερικὰ βήματα σκόνταψε ἀπάνω σ' ἕνα πτῶμα. Σὲ κάποιον σκοτωμένο, ποὺ ἦταν πλημμυρισμένος στὰ αἵματα. Ἡ κυρὰ Βασιλικὴ ἔβαλε τὶς φωνές:

— Βοήθεια . . . Βοήθεια . . . Ἕνας σκοτωμένος.

Ἐκείνη τὴ στιγμή, ἀπὸ τὴ μοναδικὴ παραγκούλα ποὺ ἦταν πέρα ἀπὸ τὸ ἐξωκκλήσι καὶ πρὸς τὰ Τουρκοβούνια, φάνηκε νὰ κατεβαίνη μιὰ γυναίκα 40 περίπου χρόνων, κρατώντας ἀπὸ τὰ χέρια καὶ συνοδεύοντας τὰ πέντε παιδιά της, ἀπὸ δύο ὡς δώδεκα χρόνων. Ἦταν ἡ Εὐρυδίκη Βασταρδῆ, ἡ γυναίκα τοῦ μπακάλη Χαριλάου Βασταρδῆ, ποὺ ἔμενε σ' ἐκείνη τὴν παράγκα. Εἶχε χάσει τὸν ἄντρα της, ποὺ δὲν πῆγε τὸ βράδυ νὰ κοιμηθῆ, καὶ βγῆκε ζητώντας τον. Ἀμέσως μόλις ἐπλησίασε στὴ Δημητρίου καὶ εἶδε τὸ καταματωμένο πτῶμα ἔβαλε τὶς φωνές:

—Ὁ ἄντρας μου, ὁ Χαρίλαος μου εἶναι. Τρέξτε γειτόνοι στὴν Ἀστυνομία.

Μαζεύτηκε λίγος κόσμος ἀπὸ τὶς γύρω παράγκες καὶ ἡ χήρα πιὰ Βασταρδῆ ἐξακολουθοῦσε νὰ φωνάζη καὶ νὰ στριγγλίζη, χωρὶς νὰ χύνη οὔτε ἕνα δάκρυ, ἐνῶ ἦταν σπαρακτικὸ τὸ θέαμα τοῦ μικροῦ δίχρονου ἀγοριοῦ, ποὺ εἶχε πέσει ἀπάνω στὸ σκοτωμένο καὶ τὸν σκουντοῦσε φωνάζοντας:

— Μπαμπᾶ . . . Μπαμπούλη μου . . . Ξύπνα . . . Γιατὶ δὲν μοῦ μιλᾶς;

Οἱ «Ἀμπελόκηποι» ἐκείνη τὴν ἐποχή, οὔτε σταθμὸ Χωροφυλακῆς δὲν εἶχαν ἀκόμη, ἀφοῦ ἦσαν τόσο ἀραιοκατοικημένοι καὶ ἐπέρασεν ἀρκετὴ ὥρα ἕως ὅτου εἰδοποιηθῆ τὸ 8ο Τμῆμα Χωροφυλακῆς, ποὺ ἦταν στὴν ὁδὸν Ἀλωπεκῆς, καὶ κατα-

φθάση ὁ διοικητής του, ὑπομοίραρχος τότε Χομπίτης, ὕστερα στρατηγὸς ἀπόστρατος καὶ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης καὶ ὁ ὑποδιοικητής του ἀνθυπομοίραρχος Νῖκος Κόκκινος, ὁ ἀξέχαστος Ἀρχηγὸς ὕστερα τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Τὸ πτῶμα ἐν τῷ μεταξὺ τὸ φρουροῦσαν ἕνας χωροφύλακας καὶ οἱ γείτονες. Ἔφθασε σὲ λίγο, μαζὶ μὲ τὸν ὑποφαινόμενο, καὶ ὁ τότε ὑφηγητὴς καὶ ὕστερα καθηγητὴς τῆς ἰατροδικαστικῆς, μακαρίτης πιὰ σήμερα, Γρηγόρης Κάτσας, ποὺ ἔφριξε μὲ τὴν ἀριστοτεχνικὴ σφαγὴ ποὺ εἶχε γίνει στὸν μακαρίτη πιά, τὸν ἑξηντάρη μπακάλη Χαρίλαο Βασταρδῆ. Εἶχεν ἕνα πελώριο τραῦμα μὲ μαχαίρι στὴ βάσι τοῦ λαρυγγιοῦ του, ποὺ εἶχε κόψει ὅλα τὰ αἱμοφόρα ἀγγεῖα καὶ ποὺ μόνο αὐτὸ μποροῦσε νὰ φέρη τὸ θάνατο, δεύτερο στὴν καρδιὰ ἀκριβῶς, τρίτο λίγο πιὸ κάτω, τέταρτο πιὸ δεξιὰ στὸ θώρακα καὶ πέμπτο πιὸ ἀριστερὰ ἀπὸ τὸ τέταρτο. Τὸ θῦμα, ἀπὸ ἔνστικτο, προσπάθησε νὰ παλαίψη καὶ νὰ ἁρπάξη ἀπὸ τὸν φονιᾶ τὸ μαχαῖρι, ἀλλὰ δὲν τὰ κατάφερε, παρὰ νὰ πληγωθῆ καὶ στὸ δεξὶ χέρι. Ἔγινε ἔρευνα ἀπάνω του καὶ βρέθηκαν τὸ πορτοφόλι του μὲ 450 δραχμὲς καὶ ἄλλες πενῆντα δραχμὲς ψιλὰ στὶς τσέπες του.

Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα τῆς αὐτοψίας ἡ χήρα Χαρίκλεια Βασταρδῆ παρακολουθοῦσε μὲ ἀπλανῆ καὶ ἀδάκρυτα μάτια ὅλην αὐτὴ τὴν ἱστορία. Μισοξεφώνιζε, μιξόκλαιε καὶ ἔλεγε:

— Οὔτε ὁ Ἅη Δημήτρης δὲν μπόρεσε νὰ σὲ φυλάξη.

Μυστήριο μεγάλο φαινότανε νὰ κρύβη αὐτὴ ἡ ἄγρια σφαγὴ τοῦ μπακάλη. Ὁ μακαρίτης Βασταρδῆς εἶχεν ἕνα μικρὸ μπακάλικο στὴν ὁδὸ Μαυρομιχάλη 133 καὶ κατὰ τὶς 10 τὴ νύχτα τῆς Παρασκευῆς 29 Αὐγούστου ἔκλεισε τὸ μαγαζί του καὶ ξεκίνησε γιὰ τὸ σπίτι του. Μὰ δὲν ἔφθασε, γιατὶ κοντὰ στὸν Ἅη Δημήτρη τοῦ εἶχαν στήσει καρτέρι οἱ δολοφόνοι του καὶ τὸν ἔσφαξαν σὰν τραγί. Τὸ ψάξιμο ποὺ δὲν ἔγινε ἀπὸ τοὺς φονιάδες, μιὰ καὶ εἶχε βρεθῆ τὸ πορτοφόλι μὲ τὶς 450 δραχμὲς καὶ τὰ ἄλλα ψιλὰ ἀπάνω στὸ σκοτωμένο, μαρτυροῦσε ὅτι δὲν ἦταν ἡ ληστεία ἀφορμή. Μὰ ἡ Χωροφυλακὴ δὲν μποροῦσε νὰ ἀφήση ἔξω ἀπὸ τὴν ἔρευνά της αὐτὴ τὴν ἐκδοχή, μιὰ καὶ ἕνα σωρὸ μάρτυρες ποὺ ἐξετάσθηκαν εἶπαν ὅτι ὁ μακαρίτης εἶχε συνήθεια κάθε βράδυ νὰ παίρνη ὅλα τὰ λεφτὰ ποὺ εἶχε στὸ μπακάλικο καὶ νὰ τὰ πηγαίνη σπίτι του. Τὰ τύλιγε πάντα σὲ μιὰ ἐφημερίδα. Καὶ ἡ χθεσινὴ ἐφημερίδα βρέθηκε δίπλα στὸ πτῶμα, ἀλλ' ὄχι καὶ τὰ λεπτά. Πολλοί, ποὺ ἤξεραν τὸ νταραβέρι τοῦ μικρομπακάλικου, ὑπελόγιζαν ὅτι ὁ Βασταρδῆς ἔπρεπε νὰ ἔχη τυλιγμένα σὲ ἐφημερίδα καμμιὰ δεκαριὰ χιλιάδες δραχμές. Καὶ φυσικὰ οἱ φονιάδες δὲν φαντάσθηκαν ὅτι θὰ εἶχε καὶ πορτοφόλι ἀπάνω του γιὰ νὰ τὸν ψάξουν, ἂν ὑποτεθῆ ὅτι ἀφορμὴ ἦταν ἡ ληστεία. Οἱ γείτονες τελικὰ ἔλεγαν, μὲ κατηγορηματικὸ τρόπο, ὅτι τὸν μπακάλη ἔπρεπε νὰ «τὸν εἶχαν καθαρίσει» φαντάροι ἀπὸ τοὺς γειτονικοὺς στρατῶνες τῆς Δημοκρατικῆς Φρουρᾶς, οἱ ὁποῖοι, ἐπειδὴ ἦσαν στυλοβάτες τοῦ καθεστῶτος καὶ τῶν διαφόρων κινημάτων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἀβασιλεύτου δημοκρατίας, κυριολεκτικῶς «ἔθυαν καὶ ἀπέλυαν».

— Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω, ἔλεγεν ἡ χήρα Βασταρδῆ στὸν Χομπίτη καὶ στὸν μακαρίτη τὸν Κόκκινο, γιατὶ μοῦ κάνανε αὐτὸ τὸ κακό. Λεφτὰ μιὰ φορὰ δὲν τοῦ πήρανε. Ποιός ὅμως καὶ γιατί τὸν ἐσκότωσε; Πάει νὰ μοῦ φύγη τὸ μυαλό. Τὰ μεγάλα παιδιὰ εἶχαν πάει χθὲς τὸ βράδυ στὸ μαγαζί, μὰ ὁ συγχωρεμένος τὰ ἔδιωξεν ἐνωρίτερα καὶ εἶπεν ὅτι θὰ ἐρχότανε μόνος του, ὅπως κάθε βράδυ. Τὴν νύχτα, σὰν δὲν φαινότανε ὁ Χαρίλαος, τὰ ρώτησα μήπως εἶχε πιῆ κρασὶ ὁ πατέρας τους καὶ εἶχε μεθύσει καὶ μοῦ εἶπαν ὄχι. Ὅλη τὴν νύχτα ἔμεινα σκυμμένη στὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο, μήπως τὸν ἰδῶ νἄρχεται. Δὲν φάνηκε. Καὶ πρὶν χαράξη ξύπνησα τὰ παιδιὰ καὶ πήραμε τὸν κατήφορο γιὰ νὰ τὸν βροῦμε σφαγμένο . . . Ἄχ, Χαρίλαέ μου.

Καὶ τὰ δάκρυα τῆς χήρας ἄρχισαν ἀπὸ ἐκείνη πιὰ τὴ στιγμὴ νὰ τρέχουν ἄφθονα . . .

Μόλις ἄρχισεν ἡ προανάκρισις καὶ σταμάτησε. Δὲν ἔβγαινεν ἀπολύτως τίποτε,

οὔτε γιὰ δράστη, οὔτε γιὰ αἴτια. Μὰ ὁ Χομπίτης, ἔξυπνος ἀξιωματικός, κατάλαβεν ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ δουλέψη σ' ἕνα τέτοιο ἔγκλημα μὲ τὸ Εὐαγγέλιο, μὲ τὸν Ποινικὸ Νόμο καὶ τὴν Ποινικὴ Δικονομία. Καὶ φώναξε τὸν ἀνθυπομοίραρχο Νῖκο Κόκκινο, τὸν μακαρίτη, Ἀρχηγὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τὸν βοηθήση.

— Ντύσου τὰ πολιτικά σου καὶ, καθὼς δὲν σὲ ξέρουν στὴ γειτονιά, ξαπολύσου νὰ μάθης. Δὲν μπορεῖ κάτι θὰ λεχθῆ καὶ κάτι θὰ μπορέσουμε νὰ βγάλουμε.

Παιδὶ πρᾶγμα τότε ὁ μακαρίτης ὁ Κόκκινος, κεφᾶτος καὶ ὀρεξᾶτος γιὰ μιὰ τέτοια δουλειά, σὰν ντετέκτιβ πραγματικός, ἔφερε βόλτα σὲ καφενεῖα καὶ σὲ κουρεῖα καὶ σὲ παράγκες - μαγέρικα τῆς ἀραιοκατωκημένης γειτονιᾶς καὶ ἐκεῖ ἔμαθε παράξενα καὶ χρήσιμα πράγματα. Ἔλεγαν ὅτι ἡ χήρα Εὐρυδίκη Βασταρδῆ, ξέροντας ὅτι ὁ ἄντρας της ὅλη τὴν ἡμέρα ἔλειπε στὸ μπακάλικο, ἔβγαζε μὲ τρόπο τὰ παιδιά της στοὺς δρόμους νὰ παίξουνε καὶ ἔμπαζε μέσα στὴν παράγκα της ἕναν 35άρη μανάβη, τὸν Νῖκο Καλλικαρδῆ, παντρεμένο καὶ πατέρα 14χρονης κόρης. Ἐκεῖ χαιρόντουσαν σαρκικὰ τὸν ἔρωτα, ἀδιαφορώντας ἂν ἀπὸ μακρυὰ διάφορες γειτόνισσες, ποὺ ἔβλεπαν ὧρες τὴ σούστα τοῦ μανάβη νὰ στέκεται ἔξω ἀπὸ τὴν ἀπομονωμένη παράγκα τῆς γυναίκας τοῦ μπακάλη, κουτσομπόλευαν. Σ' ὅλο τὸ τέρμα τοῦ «Θὼν» ἦταν βούκινο ὅτι ὁ εὔρωστος μανάβης ἀντικαθιστοῦσε, μὲ τὸ παραπάνω, τὸν γερασμένο σύζυγο καὶ ἡ μπακάλαινα ὄχι μόνο δὲν ἔκρυβε στὸ τέλος τὶς παράνομες αὐτὲς σχέσεις, ἀλλὰ ἐκαυχᾶτο καὶ ἔλεγεν ὅτι ὁ Νῖκος Καλλικαρδῆς τὴν ἀγάπησε τόσο, ὥστε τῆς ἔλεγεν ὅτι θὰ αὐτοκτονοῦσε. Ὕστερα τῆς ἔλεγεν, ὅτι θὰ φρόντιζε νὰ πάρη διαζύγιο ἀπὸ τὴ γυναίκα του καὶ ὅτι θὰ ἔβαζε καὶ αὐτὴν νὰ χωρίση τὸν γέρο καὶ θὰ τὴν ἔπαιρνε γυναίκα του. Ἔμαθεν ἀκόμα ὅτι ὁ Καλλικαρδῆς μὲ τὴν γυναίκα του καὶ τὴν κόρη του ἔμενε σ' ἕνα σπιτάκι πίσω ἀπὸ τὸ Γηροκομεῖο, στὸ κτῆμα τοῦ Γκαστρωμένου, ὅτι εἶχε συλληφθῆ 4 φορὲς γιὰ μικροκλεψιὲς καὶ ὅτι τὴν περασμένη μάλιστα ἑβδομάδα εἶχε κλέψει μιὰ προβατίνα. Τέλος εἶπαν στὴ γειτονιὰ ὅτι ὁ Καλλικαρδῆς καὶ ἕνα ἄλλο βράδυ εἶχε στήσει καρτέρι γιὰ νὰ σφάξη τὸ γέρο μπακάλη, ἀλλὰ τὸν εἶδαν ἄνθρωποι, φοβήθηκε καὶ ἔφυγε. Μὰ αὐτὰ δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ τὰ μάθη ἡ Ἀστυνομία, γιατὶ δὲν ἤθελαν μπλεξίματα οὔτε μ' αὐτήν, οὔτε μὲ τὰ δικαστήρια.

Μὲ ἀνυπόκριτη χαρὰ ὁ μακαρίτης ὁ Κόκκινος ἔτρεξε καὶ εἶπε στὸ διοικητή του τὶς πληροφορίες ποὺ πῆρε. Στὰ γρήγορα ὅλοι καὶ ὅλες ποὺ ἔδωσαν τὶς πληροφορίες στὸ «παιδάριο» ἔφθασαν κατάπληκτοι στὸ Τμῆμα, γιὰ νὰ βρεθοῦν μπροστὰ στὸν ἀνθυπομοίραρχο, μὲ στολὴ πιά, καὶ στὸν διοικητὴ καὶ νὰ δώσουν λεπτομερεῖς καταθέσεις μὲ ὅλες τὶς πάρα πάνω πληροφορίες. Ἄρχισεν ἐπὶ τέλους νὰ διαλευκαίνεται τὸ σκοτεινὸ ὡς τότε κακούργημα.

Ὁ Χομπίτης καὶ ὁ Κόκκινος ἔτρεξαν ἀμέσως, μόλις ἐπῆραν τὶς καταθέσεις, στὸ συνοικισμὸ Γηροκομείου καὶ ἔπιασαν τὸν Καλλικαρδῆ. Τοῦ βρῆκαν μιὰ φαλτσέτα ματωμένη. Αὐτός, ἡ γυναίκα του Ξακουστὴ καὶ τὸ κοριτσάκι τους προσήχθησαν στὸ Τμῆμα χωριστὰ καὶ ἄρχισεν ἡ ἐξέτασις.

— Εἶμαι ἀθῶος γιὰ τὸν μπακάλη, δὲν ξέρω τίποτε, εἶπε, πρὶν καλὰ τὸν ρωτήσουν.

— Καὶ πῶς ξέρεις πῶς σὲ κρατᾶμε γιὰ τὸ μπακάλη; Μπορεῖ νὰ σὲ θέλουμε καὶ γιὰ τὶς κλεψιὲς ποὺ ἔκανες.

— Καταλαβαίνω ἐγώ . . . Καὶ σᾶς λέω ὅτι χθὲς ἀπὸ τὶς 9 τὸ βράδυ ἤμουνα στὸ σπίτι μου καὶ κοιμώμουνα. Λίγο πρίν, μὲ τοὺς φίλους μου τὸν Γιώργη καὶ τὸν Γιάννη τὸν Κατελᾶλο, πίναμε μπύρες στοῦ Σπύρου τοῦ Κουτσοῦ, στὴν ὁδὸ Μεσογείων. Φάγαμε καὶ μεζέδες. Στὶς 9 τὸ βράδυ γύρισα σπίτι καὶ κοιμήθηκα.

— Ναί, εἶχε σχέσεις μ' αὐτὴ τὴ παληοπατσαβούρα, εἶπεν ἡ γυναίκα του. Τρία χρόνια τὰ ἔχει μαζί της. Αὐτὴ τὸ ἔβαλε πεῖσμα νὰ μοῦ διαλύση τὸ σπίτι, ποὺ νὰ φάη τὸ κεφάλι της . . .

— Εἶμαι ἀθῶος, ξεφώνιζε μέσα στὸ 8ο Τμῆμα Χωροφυλακῆς ὁ Καλλικαρδῆς. Ἐγὼ τὸν σεβόμουνα καὶ τὸν ἀγαποῦσα τὸν μακαρίτη τὸν κύρ-Χαρίλαο. Πῶς νὰ ξεχάσω ὅτι στὴν ἐπιστράτευσι τοῦ 1915, ἐπειδὴ δὲν εἶχα νὰ πληρώσω τὸ νοίκι τῆς κάμαρας μοῦ ἔκαναν ἔξωσι καὶ τότε, ὅταν μοῦ πετάξανε γυναίκα, κορίτσι καὶ πράγματα στὸ δρόμο, τὰ περιμάζεψεν ὁ μακαρίτης; Ὅλη τὴν ἱστορία αὐτὴ γιὰ τὶς σχέσεις τὴν ἔχει δημιουργήσει ἡ γυναίκα μου ἀπὸ τὴ φοβερὴ ζήλεια της. Σᾶς ὁρκίζουμαι ὅτι ὅλα εἶναι ψέματα. Σᾶς ὁρκίζουμαι στὴ ζωὴ τῆς κορούλας μου . . .

— Πᾶψε, ποὺ τολμᾶς νὰ πιάνης σ' ὅλες αὐτὲς τὶς βρωμιὲς καὶ στὸ κακούργημά σου τὸ ὄνομα τῆς κόρης σου, τοῦ ἐφώναξεν ἡ γυναίκα του.

Καθὼς ἡ ἀνάκρισις συνεχιζόταν ἦλθεν ὁ κτηματίας Μουστάκης καὶ εἶπεν ὅτι τὴ νύκτα τῆς Παρασκευῆς, 10 μὲ 11, εἶδε νὰ τριγυρνᾶ στοὺς Ἀμπελοκήπους τὸν Καλλικαρδῆ. Παραξενεύθηκε καὶ τὸν ρώτησε καὶ αὐτὸς τοῦ εἶπεν ὅτι πήγαινε ἐκείνη τὴν ὥρα στὸ Χαλάνδρι ν' ἀγοράση σταφύλια ἀπὸ ἕνα ἀμπέλι, γιὰ νὰ πουλήση τὸ πρωί.

— Ψέματα λέει. Αὐτὸ ἔγινε τὴ Πέμπτη τὸ βράδυ, ἐπέμενεν ὁ Καλλικαρδῆς.

Μὰ ὁ κτηματίας Μουστάκης ἐπέμενε.

Μὰ καὶ ἕνας ἄλλος μάρτυρας, ὁ Γιάννης Μυτιληναῖος, ποὺ πήγαινε ἀργὰ τὸ βράδυ τῆς Παρασκευῆς σπίτι του, εἶδε τὸν Καλλικαρδῆ νὰ τριγυρνᾶ κατὰ τὸν Ἅη Δημήτρη. Στὰ ροῦχα τοῦ μανάβη βρέθηκαν κοκκινωπὲς κηλίδες, ποὺ αὐτὸς ἐπέμενεν ὅτι ἦταν ἀπὸ κόκκινα χώματα. Ἐξ ἄλλου ἐξακριβώθηκε ὅτι ἡ γυναίκα τοῦ μανάβη, ἡ κυρὰ-Ξακουστή, τὸ ἄλλο πρωὶ τῆς δολοφονίας καὶ μόλις εἶχε βρεθῆ τὸ πτῶμα, ἔλεγε στὶς γειτόνισσες στὸ συνοικισμὸ τοῦ Γηροκομείου.

— Πώ . . . Πώ . . . Πώ, πῶς δὲν σκότωσαν καὶ τὸ δικό μου. Τὰ μεσάνυκτα ποὺ γύρισε ὁ ἄντρας μου μοῦ ἔλεγεν ὅτι τὸν εἶχαν πιάσει δυὸ φαντάροι γιὰ νὰ τὸν ληστέψουν, ἀλλὰ τοὺς ξέφυγε. Αὐτοὶ θὰ ἦσαν ποὺ πιὸ πέρα σκότωσαν καὶ τὸν Βασταρδῆ.

Ἡ προανάκρισις ἔμαθεν ἀκόμα ὅτι ὁ ἐρωτευμένος μανάβης καὶ ἡ ἐρωτευμένη μπακάλαινα πολὺ πρὶν εἶχαν πάει στὰ «Κάτω Κατσικάδικα», σὲ μιὰ ἄγνωστη συνοικία σήμερα, ποὺ ἦταν τότε ἀνάμεσα στὶς φυλακὲς Συγγροῦ καὶ στὰ Κάτω Πετράλωνα. Ἐκεῖ εἶχαν βρῆ οἱ δυό τους ἕνα μάγο καὶ τοῦ ζήτησαν νὰ τοὺς κάνη μάγια γιὰ νὰ πεθάνη ὁ μπακάλης. Αὐτὸς τοὺς ζήτησε ἕνα χιλιάρικο!! Ἡ Εὐρυδίκη, ποὺ εἶχε καὶ τὸ κεμέρι τοῦ ἀντρός της στὰ χέρια της, τοῦ ἔδωσε 250 δραχμὲς καὶ τοῦ ἔταξε, μὲ ὅρκο στὴ ζωὴ τῶν παιδιῶν της, ὅτι θὰ τοῦ ἔδινε καὶ τὶς ἄλλες 750 δραχμὲς ἅμα πέθαινεν ὁ ἄντρας της. Μὰ ὁ Βασταρδῆς δὲν ἐπέθανε μὲ τὰ μάγια τοῦ μάγου καὶ οἱ δυὸ ἐρωτευμένοι κατέφυγαν τότε σὲ μιὰ ἄλλη ξακουστὴ μάγισσα τῆς ἐποχῆς . . . στὴ κυρὰ Κατίνα, ποὺ ἔμενε στὸ Βοτανικό. Ἐκείνη τοὺς ἐπῆρε μονάχα ἕνα ἑκατοστάρικο καὶ ἔκανε, μὲ ἕνα παληὸ ὑποκάμισο τοῦ Βασταρδῆ ποὺ ἔφερε ἡ γυναίκα του, μιὰ «κουτσούνα», μιὰ πάνινη κούκλα δηλαδή. Ὕστερα τὴν ἐκάρφωσε μὲ ἑκατοντάδες καρφίτσες καὶ τοὺς εἶπεν ὅτι ὁ μπακάλης στὰ σίγουρα θὰ ἀρρωστοῦσε βαρειὰ καὶ θὰ πέθαινε. Ἀλλὰ καὶ τὰ μάγια αὐτὰ δὲν ἔπιασαν καὶ τότε ἡ μπακάλαινα καὶ ὁ μανάβης εἶχαν καταφύγει σὲ δυὸ φαντάρους τῆς Δημοκρατικῆς Φρουρᾶς, ἕνα Θεοδωράκη καὶ ἕνα Μυλωνάκη καὶ τοὺς ἔδωσαν 5.000 δραχμὲς γιὰ νὰ ξεκάνουν τὸ γέρο μπακάλη, χωρὶς νὰ ἀνακατευθῆ φανερὰ στὸ φονικὸ ὁ μανάβης.

Τὰ τελευταῖα τὰ εἶχε πῆ στὴ γειτονιὰ ἡ κυρὰ Εὐρυδίκη Καλλικαρδῆ καὶ ἀναγκάσθηκε νὰ τὰ ἐπαναλάβη καὶ σὲ κατάθεσι ποὺ τῆς πῆραν στὸ Τμῆμα. Καὶ ὕστερα, μὲ ὅλο αὐτὸ τὸ ἀνακριτικὸ ὑλικὸ ποὺ μαζεύτηκε, καὶ ἀφοῦ εἶχε καταπέσει πιὰ στὴν ἐντέλεια τὸ ἄλλοθι τοῦ Καλλικαρδῆ, ὁ μανάβης ἀπολογήθηκε. Καὶ ὡμολόγησε:

Πραγματικὰ ἀγαποῦσε τὴ χήρα καὶ πραγματικὰ ἐκείνη τὸν φορτωνότανε νὰ ξεκάνη τὸν ἄντρα της γιὰ νὰ γίνη κυρία καὶ τοῦ μαγαζιοῦ καὶ τῆς περιουσίας της. Στὴν ἀρχὴ κατέφυγαν στὰ μάγια καὶ στὰ ξόρκια, ἀλλὰ δὲν ἔκαναν τίποτε μὲ τοὺς

μάγους καὶ τὶς μάγισσες καὶ τότε ἡ ἐρωμένη του τοῦ ἔδωσε 5.000 δραχμὲς καὶ αὐτὲς αὐτὸς τὶς ἔδωσε σὲ δυὸ φαντάρους τῆς Δημοκρατικῆς Φρουρᾶς, ἕνα Θεοδωράκη καὶ ἕνα Μυλωνάκη, Κρητικούς, ποὺ ἀνέλαβαν, μὲ αὐτό, τὸ σοβαρὸ γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ποσόν, νὰ ξεμπερδέψουν τὸν γέρο μπακάλη. Εἶπε πῶς τοὺς τὸν εἶχε δείξει, πῶς ἀνταμώσανε ἀπὸ νωρὶς καὶ πῶς τοὺς εἶδε καὶ τοὺς κατατόπισε πρὶν ἀπὸ τὸ φονικό. Ὡμολόγησεν ὕστερα καὶ ἡ Εὐρυδίκη, ἡ ὁποία εἶπεν ὅτι ὁ ἀγαπητικός της τῆς ζήτησε λεφτὰ γιὰ νὰ «κανονίση τὸν ἄντρα της», ἀλλ' αὐτὴ δὲν ἤξερεν οὔτε τὸν τρόπο, οὔτε τὶς λεπτομέρειες, οὔτε τὰ πρόσωπα ποὺ θὰ ἀνακατευόντουσαν στὴ δουλειά.

Ἡ ὑπόθεσις πλέον ξεκαθάρισε τέλεια καὶ μὲ σχετικὸ ἔγγραφο τοῦ Τμήματος τὸ Φρουραρχεῖο ἀναγκάσθηκε νὰ πιάση καὶ νὰ θέση στὴ διάθεσί του τοὺς δυὸ φαντάρους, τὸ Στέλιο Θεοδωράκη καὶ τὸν Ἀνδρέα Μυλωνάκη, ποὺ ὅμως τὸ εἶχαν μυρισθῆ ἀπὸ πρὶν καὶ ἀρνήθηκαν ἐπίμονα. Αὐτοὶ ἦσαν ἀθῶες περιστερές. Δὲν ξέραν τίποτε, δὲν πῆραν λεφτὰ ἀπὸ κανένα, δὲν σκότωσαν τὸν μπακάλη. Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ἀφοῦ εἶχαν πάει ἀπὸ ἐνωρὶς στὸν κινηματογράφο «Πολυθέαμα», ποὺ ἦταν στὴν πλατεία Λαυρίου, μαζευθήκανε ὕστερα στοὺς στρατῶνες τους καὶ κοιμήθηκαν. Εἶχαν ἄδεια ὅμως διανυκτερεύσεως καὶ κανένας ἀπὸ τοὺς ἄλλους φαντάρους δὲν τοὺς εἶδε οὔτε τὶ ὥρα γύρισαν, οὔτε ὅτι κοιμήθηκαν στὸ θάλαμο. Καὶ ἡ δικαιολογία βρέθηκε στὴ στιγμή.

—Ἔκανε πολὺ ζέστη καὶ κοιμηθήκαμε στὸ προαύλιο τῶν στρατώνων καὶ οἱ δυό μας γιὰ νὰ δροσισθοῦμε.

Τὸ «ἄλλοθι» δηλαδὴ τοῦ ἑνὸς στηριζότανε στὸν ἄλλο καὶ φυσικὰ πῆγε περίπατο. Ἔτσι καὶ τοὺς τέσσερες τοὺς ἔπιασαν καὶ τοὺς ἔστειλαν στὴν Εἰσαγγελία καὶ μετὰ στὸν ἀνακριτὴ τοῦ 8ου, τὸν μακαρίτη Δημοσθένη Τσουπλακίδη, μετὰ Σύμβουλο τῆς Ἐπικρατείας, μιὰ ἐξέχουσα δικαστικὴ φυσιογνωμία. Εἶχεν ἀποδειχθῆ ὅτι ὁ μπακάλης κρατοῦσε στὰ χέρια καὶ τὴν εἴσπραξι τοῦ μαγαζιοῦ καθὼς καὶ ἄλλα λεπτά, καμμιὰ δεκαριὰ χιλιάδες, ποὺ φυσικὰ δὲν βρέθηκαν καὶ γι' αὐτὸ ἡ κατηγορία ἦταν γιὰ τοὺς φαντάρους συναυτουργία ληστείας μετὰ φόνου σὲ δημοσία ὁδὸ καὶ παράνομο ὁπλοφορία, καὶ ἠθικὴ αὐτουργία στὴν χήρα Εὐρυδίκη καὶ στὸν ἐρωμένο της, τὸν μανάβη Καλλικαρδῆ. Καὶ γιὰ νὰ σωθοῦν ὁ ἕνας ἄρχισε νὰ κατηγορῆ τὸν ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς δυὸ φαντάρους ποὺ ἐπέμειναν σὲ πλήρη ἄρνησι. Ἡ Εὐρυδίκη εἶπεν ὅτι ὁ ἀγαπητικός της τὴν ἔσερνε ἀπὸ τὴ μύτη καὶ ἐπειδὴ εἶχεν αὐτὴ ὅλη τὴ διαχείρισι τῶν χρημάτων τοῦ ἀντρός της τῆς τσιμπολογοῦσε πότε 100 καὶ πότε 200 δραχμές. Καὶ ξαφνικὰ τῆς ἐζήτησεν ἑπτὰ χιλιάρικα πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες.

—Ἀδύνατον, γιατὶ θὰ ἀγοράση μούστους ὁ ἄντρας μου καὶ θὰ καταλάβη ὅτι λείπουν τόσα λεπτά.

— Τὰ θέλω γιατὶ βρῆκα ἀνθρώπους νὰ βάλω νὰ τὸν σκοτώσουν.

— Μὰ γιατί, ἀφοῦ εἶμαι δική σου; τοῦ εἶπε τάχα αὐτή.

— Σὲ θέλω ὁλότελα δική μου καὶ θέλω, χωρίζοντας τὴ γυναίκα μου, νὰ σὲ στεφανωθῶ.

Καὶ ἐκείνη εἶπεν ὅτι ἔδωσε τὰ χρήματα.

Ὁ Καλλικαρδῆς ὡμολογοῦσε τὶς σχέσεις, παρεδέχετο ὅτι βρῆκε τοὺς φαντάρους καὶ τοὺς πλήρωσε γιὰ νὰ σκοτώσουν, ἀλλὰ τὸ σχέδιο ὅλο ἦταν τῆς ἐρωμένης του.

Φυσικὰ ἐπροφυλακίσθηκαν καὶ οἱ τέσσερες, γιατὶ ἀπεδείχθη τὴν τελευταία στιγμὴ ὅτι ὁ Καλλικαρδῆς ἐκεῖνο τὸ βράδυ τοῦ φόνου, στὶς 9 ἡ ὥρα, εἶχε συναντηθῆ μὲ τοὺς δυὸ φαντάρους στὴν ταβέρνα τοῦ Βλαχάκη, στὴν ὁδὸ Μεσογείων.

Ἐξ αἰτίας τῆς ληστείας οἱ κατηγορούμενοι δὲν παρεπέμφθησαν στὸ Κακουργιοδικεῖον, ἀλλὰ ἐδικάσθησαν στὸ Α' Διαρκὲς Στρατοδικεῖο τὴν 20ὴ Μαίου τοῦ 1925. Μὰ εἶχε γίν ι πρὶν τεράστιο σκάνδαλο στὸν Τύπο καὶ εἶχε βουήξει ἡ κοινὴ γνώμη ὅτι φαντάροι τῆς Δημοκρατικῆς Φρουρᾶς, τοὺς ὁποίους ὁ κόσμος ἔλεγε πραιτωριανούς, γιατὶ μὲ τὰ κινήματά τους ἀνέβαζαν καὶ κατέβαζαν Κυβερνήσεις καὶ Δικτατο-

ρίες, ἦσαν πληρωμένοι φονιάδες, ποὺ ἔπαιρναν λίγα χιλιάρικα γιὰ νὰ σκοτώσουν. Καὶ μολονότι στὸ Στρατοδικεῖο ὅλες οἱ καταθέσεις καὶ οἱ μάρτυρες ἔλεγαν ὅτι οἱ δυὸ φαντάροι Μυλωνάκης καὶ Θεοδωράκης ἦσαν οἱ φυσικοὶ αὐτουργοὶ καὶ ὅτι πληρώθηκαν καὶ σκότωσαν, τὸ Στρατοδικεῖο ἔβγαλε μιὰ ἀπόφασι...ἄνω ποταμῶν. Γιατὶ ἐκήρυξε καὶ τοὺς δύο στρατιῶτες τῆς Δημοκρατικῆς Φρουρᾶς παμψηφεὶ ἀθώους καὶ ὕστερα, ἐπειδὴ φυσικὰ δὲν πήγαινε στοὺς Στρατοδίκες, ἀφοῦ μὲ ἐντολὴ ἀπὸ τοὺς 'Ανωτέρους τους ἀπήλλαξαν τοὺς φυσικοὺς αὐτουργούς, νὰ στείλουν τοὺς ἠθικοὺς στὸ ἀπόσπασμα, ἐκήρυξαν μὲ ψήφους 3 κατὰ 2 ἐνόχους μόνον τὴν Εὐρυδίκη Βασταρδῆ καὶ τὸ Νῖκο Καλλικαρδῆ ἁπλοῦ φόνου μὲ τὸ ἐλαφρυντικὸ τῆς μετρίας συγχύσεως.

Μὰ τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριο ποὺ παρακολουθοῦσε τὴ δίκη δὲν βάσταξε καί, πρὶν καλὰ-καλὰ βάλουν τὰ ὅπλα παρὰ πόδα οἱ στρατιῶτες, ποὺ παρουσίαζαν ὅπλα γιὰ τὴν ἐξωφρενικὴ ἀπόφασι, ξέσπασε σὲ μιὰ ἰαχή. 'Ιαχὴ ἀποδοκιμασίας πρωτοφανῆ στὰ δικαστικὰ χρονικὰ καὶ μάλιστα σὲ Στρατοδικεῖο.

— Αἶσχος... Αἶσχος... Ἄδικα... Ἄδικα... Ἔπρεπε νὰ δικασθοῦν οἱ φαντάροι, οἱ πραγματικοὶ φονιάδες.

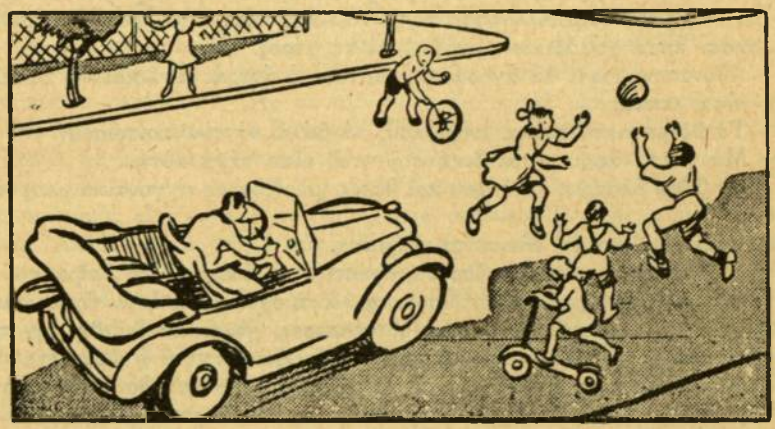
— Τοὺς ἀθωώσατε γιατὶ εἶναι οἱ πραιτωριανοί σας.

Καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Στρατοδικείου βιαστικὰ-βιαστικά, ἔλυσε τὴ συνεδρίασι χωρὶς νὰ τολμήσῃ νὰ τιμωρήσῃ κανένα ἀπὸ τοὺς δυστροποῦντας. Καὶ ἐδέησε νὰ ἔλθῃ ὁλόκληρο ἀπόσπασμα τῆς Χωροφυλακῆς γιὰ νὰ συνοδεύσῃ τοὺς ἀθωωθέντας δολοφόνους στοὺς στρατῶνες τους, ἐνῶ ὁ κόσμος ἐγιουχάριζε.

Ὁμολογῶ ὅτι τέτοιο πρᾶγμα δὲν ξανάγινε. Καὶ ὅποιος ἀμφιβάλλει δὲν ἔχει παρὰ νὰ ρίξῃ μιὰ ματιὰ στὶς ἐφημερίδες τῆς 20ῆς καὶ 21ης Μαίου 1925.

Σ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Προσέχετε ἰδιαιτέρως τὰ μικρὰ παιδιά, δὲν μπορεῖτε νὰ εἶσθε βέβαιοι διὰ τὰς κινήσεις των. Ὅταν τὰ βλέπετε νὰ παίζουν εἰς τὸν δρόμον ἢ εἰς τὰ πεζοδρόμια, ἐλαττώνετε τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου σας, γιὰ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ συμβῇ δυστύχημα καὶ στὴν ἀνάγκη κορνάρετε δυνατά

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ «Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ Συμβούλιο Χαρίτων προσεπάθησε νὰ «βουλώσῃ» τὸ στόμα τοῦ Χοῦβερ. Ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Πρόεδρο Ροῦσβελτ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Χοῦβερ νὰ παύσῃ νὰ πε ιγράφῃ καταστάσεις, «οἱ ὁποῖες εἶναι ἐξευτελιστικὲς καὶ καταστρεπτικὲς γιὰ τὶς ὑπηρεσίες ποὺ προσφέρει τὸ Συμβούλιο».

Ὁ Χοῦβερ ἔγραψε τότε στὸν ὑπουργὸ Δικαιοσύνης: «... Εἶναι γεγονὸς ὅτι πράγματι πολλάκις στὶς δημόσιες ὁμιλίες μου μοῦ ἐδόθη εὐκαιρία νὰ ἀσκήσω κριτικὴ κατὰ τοῦ συστήματος ἀπονομῆς χάριτος. Δὲν ἔχω ὅμως ποτὲ ἐπικρίνει ἢ ἀρνηθῆ τὴν ἀρχὴ τῆς ἀπονομῆς χάριτος».

Ὁ Χοῦβερ παρέθεσε πάλιν τοὺς ἰσχυρισμούς του στὸν Κάμμινγκς: «Αὐτὰ ποὺ εἶπα, ἀφοροῦν τοὺς ἀσκοῦντας ἐπιρροὴ στὰ συστήματα καὶ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτήν, τοὺς ἀργυρώνητους πολιτικοὺς μερικῶν Πολιτειῶν. Καὶ ἔχω ἄπειρες περιπτώσεις στὶς ὁποῖες μπορῶ νὰ ἀνατρέξω γιὰ νὰ ἀποδείξω τοὺς ἰσχυρισμούς μου. Πιστεύω ὅτι δὲν πρέπει νὰ τηρῶ σιωπὴν ἐνώπιον τῆς κρισίμου αὐτῆς καταστάσεως ποὺ ἀντιμετωπίζουμε...».

Ὁ Χοῦβερ ἔτυχε θερμῆς ὑποστηρίξεως. Ἡ διεθνὴς ὀργάνωσις ἀρχηγῶν Ἀστυνομίας κατεδίκασε τὴν προσπάθεια αὐτή, νὰ ἐπιβληθῆ, δηλαδή, σιωπὴ στὸν Χοῦβερ, τὴν ὁποίαν ἐχαρακτήρισεν ὡς μίαν κίνησι «γιὰ νὰ παρακάμψουν τὴν ἐποικοδομητικὴ κριτικὴ κατὰ τοῦ συστήματος ἀπονομῆς χάριτος». Οἱ «Τάϊμς» τῆς Ὀκλαχόμα περιέγραφαν τὴν κατάστασιν, ὅπως τὴν ἔβλεπαν καὶ πολλὲς ἄλλες ἐφημερίδες ὅταν ἔγραφαν: «Εἶναι δυσάρεστο τὸ ὅτι τὸ ἀπὸ συναισθηματισμὸ κατευθυνόμενον αὐτὸ σύστημα ἐπιεικείας, ποὺ ἐφαρμόζεται στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, εἶναι ὑπεύθυνο γιὰ τὴν ἐγκληματικὴ κατάστασι ποὺ ἀπειλεῖ τὴν Ἀμερική».

Ὁ διευθυντὴς τοῦ F.B.I. συνέχισε τὶς ἀποκαλύψεις του. Ὁ Πρόεδρος Ροῦζβελτ καὶ ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης, δὲν προσεπάθησαν νὰ τὸν ἐμποδίσουν. Ὁ Χοῦβερ συνέχισε τὸν ἀγῶνα του γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ ἑνὸς βελτιωμένου συστήματος ἀπονομῆς χάριτος.

Φῆμες κυκλοφοροῦσαν πάλιν ὅτι ἄτομα μὲ μεγάλη ἐπιρροὴ στὸ Λευκὸ Οἶκο, ἐνεργοῦσαν γιὰ τὴν ἀπομάκρυνσι τοῦ Χοῦβερ, ἀλλὰ οἱ προσπάθειες αὐτὲς ἀπετύγχαναν, γιατὶ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Χοῦβερ εἶχε φίλους στὸ στενὸ κύκλο τοῦ Ροῦζβελτ. Ὁ γραμματεὺς Τύπου τοῦ Ροῦζβελτ, Στὴβ Ἔρλυ, ὁ ὑποστράτηγος Ἔντουϊν Γουῶτσον, γραμματεὺς τοῦ Προέδρου, ἦσαν φίλοι τοῦ Χοῦβερ. Ὁ καλύτερος ὅμως φίλος του, μὲ τὴν μεγαλύτερη ἐπιρροή, ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Φραγκλῖνος Ροῦζβελτ.

Οἱ προσπάθειες κατὰ τοῦ Χοῦβερ ἀπέτυχαν. Παρέμεινε διευθυντὴς τοῦ F.B.I. καὶ κατέστη λαοφιλής.

Πληρωμένοι δολοφόνοι

Ὁ τραπεζίτης Γουίλλιαμ Χέηλ ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὴν ἐτησία ζωοπανήγυρι τοῦ Τέξας στὴν Φαίαρφαξ τῆς Ὀκλαχόμα, ὅπου ἦταν ἡ κατοικία του, βρῆκε τὴν πόλι ἀνάστατη καὶ τρομοκρατημένη.

Ὅταν κατέβηκε ἀπὸ τὸ τραῖνο καὶ προχώρησε πρὸς τὴν κεντρικὴ λεωφόρο τῆς πόλεως, τὸν σταμάτησε ἕνας φίλος του γιὰ νὰ τοῦ ἀναγγείλῃ τὰ δυσάρεστα νέα. Τοῦ τὰ ἔλεγε κάπως συγκεχυμένα, ἀλλὰ ὁ Χέηλ τελικὰ κατάλαβεν ὅτι, κατὰ τὸ χρό-

νο ποὺ ἀπουσίαζε καὶ βρισκόταν στὴ Φὸρτ Γουὸρθ, ἔλαβε χώρα μιὰ ἰσχυρὴ ἔκρηξις ποὺ ἔσεισε ὁλόκληρη τὴν πόλι. Ἦταν τρεῖς ἡ ὥρα μετὰ τὰ μεσάνυκτα καὶ πολὺ λίγοι ἔτυχε νὰ εἶναι ξύπνιοι, γιὰ νὰ δοῦν τὶς πύρινες γλῶσσες ποὺ περιέβαλαν τὴν κατοικία τοῦ Μπὶλλ Σμὶθ καὶ ν' ἀκούσουν τὴν ἰσχυρὴ ἔκρηξι ποὺ ἐπηκολούθησε, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ γκρεμισθῆ τὸ μεγάλο ἐκεῖνο σπίτι.

«... Ἡ Ρίτα Σμὶθ καὶ ἡ ὑπηρέτρια σκοτώθηκαν... Ὁ Μπίλλ χαροπαλεύει... Οἱ δρᾶστες ἀνατίναξαν τὸ σπίτι καὶ ἐξαφανίσθηκαν... Μόνο μερικὰ ἄχρηστα ξύλα ἀπόμειναν ἀπὸ τὸ σπίτι». Αὐτὰ ἔγραφεν ὁ τύπος. Μερικοὶ εἶχαν ἀκούσει ἕνα αὐτοκίνητο νὰ διασχίζη τὴν πόλι, λίγο μετὰ τὴν ἔκρηξι. Κανένας ὅμως δὲν ἦταν σὲ θέσι νὰ ἀναγνωρίση τὸ αὐτοκίνητο ἢ τὸν ὁδηγό του.

Παρ' ὅλη αὐτὴ τὴ σύγχυσι, ὁ Χέηλ ἤξερε τί εἶχε συμβῆ: Ἐπρόκειτο γιὰ λολοφονία. Ὁ τραπεζίτης πέρασε ἀπὸ τὸ φίλο του τὸ δήμαρχο γιὰ νὰ συζητήση μαζί του τὸ τρομερὸ γεγονός.

Ὕστερα ἀπὸ λίγο ὁ Χέηλ βγῆκε ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ δημάρχου καὶ προχώρησε στὸ δρόμο, σκεπτόμενος τὸν Μπίλλ Σμίθ, ποὺ χαροπάλευε. Τὸν ἤξερεν ἀπὸ χρόνια κι' αὐτὸν καὶ τὴ γυναίκα του τὴ Ρίτα. Τὸ ζεῦγος ἔμενε μέχρι πρό τινος στὴν ἐξοχὴ καὶ τελευταῖα εἶχαν ἀποφασίσει νὰ ἐγκατασταθοῦν στὴν πόλι. Ἡ Ρίτα εἶχε μιὰ ἀδελφή, τὴ Μόλλυ, ποὺ εἶχε παντρευθῆ ἕνα ἀνεψιὸ τοῦ Χέηλ. Στὴν πραγματικότητα ἦσαν καὶ λίγο συγγενεῖς.

Ὁ τραπεζίτης Χέηλ ἔφερε στὸ νοῦ του καὶ τοὺς δολοφόνους τοῦ Σμίθ. Ἀφοῦ πέρασαν μερικὲς ἡμέρες, κάλεσε τὸν Ἄζα Κίρμπι, ποὺ τὸν χρησιμοποιοῦσε σὲ διάφορες «δουλειές» του. Οἱ δυὸ ἄνδρες μίλησαν ἀρκετὴ ὥρα μυστικὰ καὶ μετὰ ὁ Κὶρμπι ἐγκατέλειψε τὸ σπίτι τοῦ Χέηλ.

Ἀργότερα ὁ Χέηλ βγῆκε νὰ κάνη μιὰ βόλτα στὴν πόλι. Μπῆκε σ' ἕνα κατάστημα τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ καὶ ἔπιασε φιλικὴ συζήτησι μὲ τὸν καταστηματάρχη. Ὅλη ἡ πόλις ἤξερεν ὅτι ὁ καταστηματάρχης αὐτὸς φύλαγε μέσα στὸ χρηματοκιβώτιό του μιὰ πολύτιμη συλλογὴ διαμαντιῶν.

Ὕστερα ἀπὸ ὅσα τοῦ εἶπεν ὁ Χέηλ, ὁ ἔμπορος ἐκεῖνος δὲν πῆγε στὸ σπίτι του τὴ νύκτα ἐκείνη. Κλείσθηκε μέσα στὸ κατάστημά του καὶ περίμενε μὲ τὸ ὅπλο στὰ χέρια. Θὰ ἦταν περίπου 2.30' μετὰ τὰ μεσάνυκτα ὅταν ἄκουσε τὸ πίσω παράθυρο τοῦ καταστήματος νὰ παραβιάζεται. Μιὰ σκοτεινὴ σιλουέτα παρουσιάσθηκε στὸ ἄνοιγμα. Τὸ ὅπλο τοῦ καταστηματάρχου ἐκπυρσοκρότησε, ρίχνοντας νεκρὸ κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρο τὸν «Ἔης» Κίρμπι.

Οἱ νεκροὶ δὲν μιλοῦν, καὶ φυσικὰ καὶ ὁ Κίρμπι τώρα δὲν ἐπρόκειτο ποτὲ νὰ μιλήση, γιὰ νὰ ἀποκαλύψη τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ τὸν εἶχε πληρώσει γιὰ νὰ ἀνατινάξη τὸ σπίτι τοῦ Μπὶλλ Σμίθ.

Αὐτὰ συνέβαιναν τὸ Μάρτιο τοῦ 1923 στὴν περιοχὴ Ὄσετζ τῆς Ὀκλαχόμα, μιὰ περιοχὴ βυθισμένη στὸ σκοτάδι καὶ στὸ αἷμα, μὲ πρωταγωνιστὴ τοῦ ἐγκλήματος τὸν Γουίλλιαμ Χέηλ, ποὺ παρουσιαζόταν ὡς τραπεζίτης, ζωέμπορος, πολιτικός, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα ἦταν ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς τῶν διαφόρων ἐγκλημάτων καὶ ὁ ἄνθρωπος ποὺ πλήρωνε τοὺς ἄλλους γιὰ νὰ σκοτώσουν.

Καθ' ὅλη τὴν περίοδο 1920-1930 δὲν παρουσιάσθηκε πιὸ παράξενη ἐγκληματικὴ ὑπόθεσις ἀπὸ τὴν ὑπόθεσι τοῦ Χέηλ, ποὺ ἀπεκαλεῖτο ὁ «βασιλιᾶς τῶν λόφων τῆς Ὄσετζ», μιᾶς περιοχῆς ποὺ ἐκατοικεῖτο κυρίως ἀπὸ Ἰνδιάνους καὶ στὴν ὁποία τελευταῖα εἶχαν ἀνακαλυφθῆ πλούσιες πετρελαιοπηγές.

(Συνεχίζεται)

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου

«Ἐξ ἄλλου, παρατηρεῖται ὅτι διαμάχη μεταξὺ τῶν διαφόρων ὁμάδων τῆς »Μαφίας ἤρχισε προσφάτως νὰ ἐκσυγχρονίζεται, καθὼς οἱ νέοι μύσται της ἐπιχει»ροῦν νὰ ἐκεταλλευθοῦν τὰ διδάγματα τῆς συγχρόνου τεχνικῆς. Οἱ κυριώτεροι κα»θοδηγηταί των κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη ἦσαν οἱ πολυπληθεῖς «ἀνεπιθύμητοι» »εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας Σικελοί, οἱ ὁποῖοι ἀπηλαύνοντο ἐκεῖθεν. Οἱ λησταὶ »αὐτοὶ μὲ τὰς πρωτογόνους ἀντιλήψεις περὶ τιμῆς ἐξεφυλίσθησαν εἰς γκάγκστερς »καὶ εἰσήγαγον εἰς τὸ Παλέρμον τὰ συστήματα τῶν πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ συνα»δέλφων των. Τὸ Παλέρμον τείνει πλέον νὰ ἐξελιχθῇ εἰς τὸ «Σικᾶγον τῆς Εὐρώπης» »τοῦ 1963...»

***

Σκόπιμος κρίνεται ἐνταῦθα μία μικρὰ ἀναδρομὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐγκληματικῆς ὀργανώσεως. Τὴν ἀναδρομὴν αὐτὴν ἐν τούτοις συνοψίζει μία περικοπὴ προσφάτου ἄρθρου τοῦ συγγραφέως καὶ δημοσιογράφου κ. Ἔντσο Τσικκαρέλλα, εἰς τὸ ὁποῖον ἄρθρον μεταξὺ τῶν ἄλλων περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἀκόλουθα:

«...Ἐὰν ἐρωτήσετε ἕνα Σικελόν, τί εἶναι ἡ Μαφία, δὲν πρόκειται νὰ σᾶς ἀ»παντήσῃ. Καὶ ἂν κάποτε καταδεχθῇ νὰ τὸ κάνῃ, θὰ εἶναι διὰ νὰ σᾶς εἴπῃ: «Ἡ Μα»φία εἶναι τὸ πᾶν!».

«Ἡ Μαφία ἐπεμβαίνει ἀκόμη καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν ὁλοκλήρου τῆς νήσου καὶ τῶν «δορυφόρων» της καὶ ἔχει τοὺς ἰδικούς της νόμους.

«Ἡ Μαφία ἔχει ἐκδηλώσει τὴν προτίμησίν της δι' ἕνα τρίγωνον ποὺ περιλαμ»βάνεται μεταξὺ τοῦ Παλέρμου καὶ δύο ἄλλων πόλεων καὶ τὸ ὁποῖον ἐπονομάζεται «τὸ τρίγωνον τοῦ θανάτου». Χαρακτηριστικὸν διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Μαφίας εἶναι »καὶ τὸ ὅτι ὅταν ὁ Λάκυ Λουτσιᾶνο, βασιλεὺς τῶν ναρκωτικῶν εἰς τὰς Ἡνωμένας »Πολιτείας, κατεδικάσθη εἰς ἰσόβια δεσμά, ὁ πρόεδρος Ροῦζβελτ τοῦ προσέφερε »τὴν ἐλευθερίαν του εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Μαφίας κατὰ τὴν ἀπό»βασιν εἰς τὴν Σικελίαν. Ἡ Μαφία, συνηθισμένη νὰ δρᾷ ἐν ἀπολύτῳ μυστικότητι, »ἀπετέλεσεν τὸ καλύτερον δίκτυον ἀντιστάσεως εἰς ὅλην τὴν ἱστορίαν τοῦ Β' Παγ»κοσμίου Πολέμου καὶ ἡ ἀπόβασις εἰς τὸν κόλπον τῶν Συρακουσῶν ἦτο μία ἀπὸ »τὰς εὐχερέστερον διενεργηθείσας...»

Περισσότερον βαθύτερα ἐπιχειροῦντες τὴν ἀναδρομὴν ἰσχύος, ἀλλὰ καὶ προελεύσεως τῆς Μαφίας, φθάνομεν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ 1812. Ἡ κήρυξις τοῦ Συντάγματος τοῦ 1812 εἰς τὴν Ἰταλίαν ἠνάγκασε τοὺς στρατιώτας τῶν φευδαρχῶν, οἱ ὁποῖοι παρέμειναν χωρὶς ἐργασίαν, νὰ συγκροτήσουν τὰς ὁμάδας «Κομπάνι ντ' ἄρμ» καὶ νὰ καταφύγουν ὀργανωμένοι εἰς τὰ ὄρη. Τὰς ὁμάδας αὐτάς, ἀδυνατῶν νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὡς πιθανοὺς ἐχθροὺς τοῦ μέλλοντος ὁ Φερδινάνδος Α', ἠναγκάσθη ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ προσεταιρισθῇ καὶ νὰ τὰς συγκροτήσῃ εἰς εἶδος Ἀστυνομίας, νὰ τὰς

χρησιμοποιήση δὲ ἐναντίον ἐκείνων τῶν δημοκρατῶν ποὺ ἐδέχοντο τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἰδεῶν τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως. Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου χρονολογεῖται ἡ ὕπαρξις τῆς Μαφίας καὶ τοῦτο διότι πολὺ σύντομα οἱ «Κομπάνι ντ' ἄρμ» μετεβλήθησαν ἀπὸ προστάται τοῦ κυρίου των εἰς κριτὰς τῆς τύχης του, ἐκβιάζοντες καὶ ζητοῦντες ὑπέρογκα ἀνταλλάγματα διὰ τὴν προστασίαν ἀπὸ τῶν κινδύνων. Καὶ πολλοὶ «κίνδυνοι» ἤρχισαν νὰ προέρχωνται ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς προστάτας, ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐπεβάλλετο ἡ σιωπὴ εἰς τυχὸν ἀντιδρῶντας διὰ θανατικῶν ἐκτελέσεων.

Ὑπάρχει ἕνας αὐστηρὸς κῶδιξ σιδηρᾶς πειθαρχίας τῶν mafiosi, χρονολογούμενος ἀπὸ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν καὶ ἰσχύων μὲ ὡρισμένας τροπολογίας μέχρι σήμερον. Ὁ κῶδιξ αὐτός, ἀπαύγασμα μιᾶς στυγνῆς τρομοκρατικῆς δράσεως τῆς Μαφίας—δολοφονιῶν ἐπὶ τὸ πλεῖστον—κατὰ τῶν συλλεκτῶν φόρων καὶ ἐκπροσώπων τῶν κατοχικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Ἰταλίαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πιὸ πολὺ ὅμως ἀπαύγασμα μιᾶς σκληρῆς προσπαθείας ἐπιβιώσεως τῶν μελῶν τῆς Μαφίας εἰς τὴν παρανομίαν, εἶναι γνωστὸς καὶ ἐν ἰσχύει μέχρι τῶν ἡμερῶν μας ὑπὸ τὸν ὅρον «omerta», ποὺ μεταφράζεται «συνωμοσία τῆς σιωπῆς». Οἱ πέντε κυριώτεροι κανόνες τῆς «ὁμερτὰ» ἐπιτάσσουν εἰς τὸν μαφιόζον ὅπως:

α) Σπεύδη ἀμέσως, καὶ δι' ὅλων τῶν εἰς τὴν διάθεσίν του μέσων, εἰς βοήθειαν οἱουδήποτε μέλους τῆς Μαφίας, εὑρισκομένου ἐν κινδύνῳ.

β) Δεικνύη τυφλὴν ὑπακοὴν εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ἀρχαιοτέρων αὐτοῦ μελῶν, ἰδίως εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου τῆς ὀργανώσεώς του.

γ) Ἐκδικεῖται διὰ παντὸς μέσου καὶ τρόπου οἱανδήποτε ἐπίθεσιν ἢ προσβολήν, γενομένην ἀπὸ ξένον κατὰ μέλους τῆς ὀργανώσεως.

δ) Οὐδέποτε καταφεύγη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἢ τὴν Δικαιοσύνην διὰ τὴν προσβολὴν ποὺ τοῦ ἐγένετο, νὰ ἀρνῆται δὲ πᾶσαν βοήθειαν εἰς τὰς ἀρχάς.

ε) Ἐπὶ ποινῇ θανάτου, οὐδέποτε νὰ ὁμολογῆ ἢ νὰ ἀποκαλύπτη τὴν ὕπαρξιν τῆς ὀργανώσεως, τὴν δρᾶσιν ἢ τὸ ὄνομα ἔστω καὶ ἑνὸς μέλους.

Πλεῖστοι ἄλλοι κανόνες συνεπλήρωσαν τὴν omerta εἰς τὴν διαδρομὴν τῶν ἐτῶν, πολλαὶ μέθοδοι δράσεως ἐπενοήθησαν καὶ ἡ ἐγκληματικὴ ὀργάνωσις ἔφθασε εἰς τὸ ζενὶθ τῆς τρομοκρατίας μὲ τὴν ἐμφάνισιν τῶν Ἄλ Καπόνε καὶ Λάκυ Λουττσιᾶνο εἰς τὴν Ἀμερικήν. Ἡ πλέον χαρακτηριστικὴ μέθοδος, ποὺ ἐχρησιμοποιήθη ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 19ου αἰῶνος κατὰ τὰς δολοφονίας καὶ ἄφησε τὰς πλέον ἀνατριχιαστικὰς ἐντυπώσεις εἰς Ἰταλίαν καὶ Ἀμερικήν, εἶναι ἐκείνη τῆς θανατικῆς χειραψίας. Κατ' αὐτήν, ἕνας μαφιόζο προχωρεῖ πρὸς τὸ θῦμα μειδιῶν, λαμβάνει τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ τὴν σφίγγει ἐγκαρδίως, συνδιαλεγόμενος ἐπὶ γνωστοῦ ἢ ἀγνώστου εἰς τὸ θῦμα ζητήματος. Εἶναι δὲ τόσον τὸ «ἐγκάρδιον» σφίξιμο τοῦ χεριοῦ καὶ τόση ἡ διάρκεια τῆς χειραψίας, ὅσον ἀκριβῶς ἀπαιτεῖται διὰ νὰ μὴ δυνηθῇ τὸ θῦμα νὰ ἀνασύρη τὸ περίστροφόν του πρὸς ἄμυναν—ἐὰν ἀντελήφθη τὴν παγίδα—καὶ ὅσον ἀπαιτεῖται μέχρις ὅτου ἄλλος συνωμότης πλήξη ἐκ τῶν ὄπισθεν τὸ θῦμα...

Ἡ κατάργησις τῆς σικελικῆς ἀνεξαρτησίας, κατὰ τὸ 1860, ἀφήρεσε ἀπὸ τοὺς mafiosi κάποιον φωτοστέφανον ποὺ εἶχαν περιβληθῆ ἐκ τῶν ἀγώνων των κατὰ τῶν κατοχικῶν τῆς νήσου δυνάμεων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἀγώνων των εἰς ὅλην τὴν Ἰταλίαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐναντίον τῶν Ἱσπανῶν, Γάλλων καὶ Αὐστριακῶν. Ἡ δρᾶσις τῆς Μαφίας ἐστράφη ἔκτοτε περισσότερον πρὸς τὰς δολοφονίας, ἀπαγωγάς, κλοπάς, λαθρεμπόριον ὅπλων κ.λ. κ.λ., κατέστη δὲ ἡ ὀργάνωσις λίαν ἀνεπιθύμητος. Μελετῶν τις τὴν ἱστορίαν δράσεως τῆς Μαφίας διαπιστώνει πολλὰ κοινὰ χαρακτηριστικὰ ταύτης πρὸς τοὺς Ἕλληνας ληστάς, τοὺς «βασιλεῖς τῶν ὀρέων» ὅπως τοὺς ὠνόμασεν ὁ Ἐδμόνδος Ἀμποῦ. Ἀναφέρομεν ὅτι ἓν τῶν κοινῶν χαρακτηριστικῶν εἶναι τὸ ὅτι ὡς μέλη τῆς Μαφίας ἐξελέγοντο ἀπὸ ἀρχῆς, ὅπως καὶ σήμερον, ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν δείγματα ἀντιστάσεως κατὰ τῶν νόμων καὶ τῆς Πολιτείας γενικώτερον, καθὼς καὶ γενικῆς ἀνδρείας, ἀνελάμβανον δὲ ἐνόρκως τὴν

ὑποχρέωσιν νὰ μὴ προσφεύγουν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὴν δικαιοσύνην τῆς χώρας, ἀλλά, σύμφωνα πρὸς τοὺς ἀγράφους κώδικας περὶ «λεβεντιᾶς», «ἠρωϊσμοῦ» καὶ «ἐλευθερίας» νὰ τιμωροῦν οἱ ἴδιοι τὰς εἰς βάρος των γενομένας ἀδικίας. Μὲ αὐτὸν τὸν κώδικα ἀναρχίας λοιπὸν σημειοῦται καὶ ἡ νέα ἐμφάνισις τῆς Μαφίας εἰς τὴν Σικελίαν καὶ ὅλην τὴν Ἰταλίαν κατὰ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Εἰς ἀδρὰς γραμμὰς πρέπει νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ Μαφία εὗρε μεγάλους ὑποστηρικτὰς μεταξὺ ἐνίων ἰσχυρῶν κοινωνικῶν παραγόντων ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων αὐτῆς εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀνεμίχθη καὶ ἐπέβαλλεν ὡρισμένας ἰδέας καὶ «θεσμοὺς» εἰς πολλοὺς κοινωνικοὺς τομεῖς, διὰ νὰ καταλήξῃ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ μέχρι σήμερον εἰς μίαν ἄνευ προηγουμένου ἐγκληματικὴν ὀργάνωσιν εἰς Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν καὶ ἰδία εἰς μίαν «τεραστίαν κοινωνικὴν γάγγραιναν τῆς Ἰταλίας», ὅπως τὰ ἔντυπα τῆς γείτονος χώρας δὲν παύουν νὰ τονίζουν ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου π.ἔ. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς «φωτεινοὺς» σταθμοὺς τῆς Μαφίας, ποὺ πρέπει νὰ ἀναφερθοῦν ἐν προκειμένῳ, εἶναι ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1860 ἀπόπειρα διαλύσεως τῆς ἐγκληματικῆς ὀργανώσεως ἀπὸ τὸν Γαριβάλδην, ἀπόπειρα ὅμως ἡ ὁποία εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἀνασυνταχθῇ κατὰ σατανικὸν τρόπον εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἰταλίαν καί, λόγῳ τῆς συνεχισθείσης ἀπηνοῦς διώξεως νὰ «μεταναστεύσῃ» εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ νὰ διοργανωθῇ ἐπὶ νέων συστημάτων γκαγκστερισμοῦ. Αἱ διαδοχικαὶ δολοφονίαι, ἡ λῆψις εἰς χεῖρας τῆς Μαφίας τοῦ λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν, ποτῶν κ.λ. κ.λ., ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν κακοφήμων οἴκων καὶ γενικῶς ἡ ἀνάμιξις καὶ πρωτοπορία τῆς Μαφίας εἰς ὅλας τὰς ἐγκληματικὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ ὑποκόσμου τῶν Η.Π.Α., χαρακτηρίζουν τὴν καταχθόνιον δρᾶσιν τῶν οὕτω ἐξελιχθέντων «πατριωτῶν» καὶ «ὑπερηφάνων ἀνδρῶν» τῆς Σικελίας τοῦ 1812 εἰς τὸν Νέον Κόσμον. Σταθμοὶ ἀνεξίτηλοι εἰς τὴν παγκόσμιον ἐγκληματικότητα ἀρχίζουν μὲ τὴν εἴσοδον τῆς Μαφίας εἰς τὰς Η.Π.Α. περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἕνας τῶν σταθμῶν δὲ καὶ ἡ ἀναστάτωσις τῆς Νέας Ὀρλεάνης κατὰ τὴν κατ' ἔτος 1890 ὀργανωθεῖσαν δολοφονίαν τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ τῆς πόλεως. Ἀντιπαρερχόμενοι τόσα καὶ τόσα ἐγκληματικὰ στάδια τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς φθάνομεν εἰς τὸ 1927, ὅτε ἡ φασιστικὴ κυβέρνησις Μουσολίνι ἀπεφάσισε τὴν ριζικήν της διάλυσιν εἰς τὴν Ἰταλίαν. Τὴν κατεδίωξε δι' Ἀστυνομίας καὶ Στρατοῦ, συνέλαβε πολλοὺς καὶ ἐφυλάκισεν, ἐδίκασε καὶ κατεδίκασε εἰς βαρυτάτας ποινὰς—τῶν 20-30 ἐτῶν εἱρκτῆς μέχρι καὶ τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως—καί, οὕτω, ἂν δὲν τὴν ἐξηφάνισεν, περιώρισεν αἰσθητῶς τὴν δρᾶσιν της. Ἂς λεχθῇ ὅτι τὰ ἴδια μέτρα ἐφήρμοσεν ἡ φασιστικὴ κυβέρνησις καὶ κατὰ τῆς ἄλλης κοινωνικῆς μάστιγος τῆς Ἰταλίας, τῆς «Cammora», ποὺ ἀπὸ τοῦ 1820 μέχρι τότε ἔδρα παράλληλα πρὸς τὴν Μαφίαν καὶ εἶχε καταστῇ φόβος καὶ τρόμος ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἰταλίας(1).

Τὰ μέτρα τῆς φασιστικῆς κυβερνήσεως Μουσολίνι ἐφάνησαν νὰ ἐξοντώνουν διὰ μίαν περίοδον τὴν Μαφίαν. Ὑπῆρξε πλάνη ὅμως τοῦτο διότι ἡ Μαφία, ὅπως καὶ

1. Ἡ «Καμμόρα»—λέξις σημαίνουσα εἰς τὴν ἱσπανικὴν ἔρις, φιλονικία— ἀνεφάνη ὡς ἐγκληματικὴ ὀργάνωσις πρῶτον εἰς Ἱσπανίαν, ἐκ τῆς ὁποίας εἰσῆλθεν τὸ 1820 καὶ εἰς τὴν Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας καὶ ταχύτατα ἐξηπλώθη εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν. Οἱ πρῶτοι «πυρῆνες» τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς ἐσχηματίσθησαν εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Νεαπόλεως εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκοντο πολλοὶ ἀντίπαλοι τῶν Βουρβώνων, ἦτο δὲ ὁ σκοπὸς των ἡ παροχὴ ἀλληλοβοηθείας μεταξὺ τῶν φυλακισμένων. Ἀπὸ τοὺς ἐκτίοντας τὴν ποινήν των καταδίκους καὶ ἀπολυομένους, ἡ ὀργάνωσις μετεφέρθη εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐκεῖθεν διεκλαδώθη εἰς ὅλας τὰς ἰταλικὰς μεγαλοπόλεις, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀνακύψῃ τεράστιον θέμα ἅμα τῇ ἐμφανίσει καὶ τῆς Μαφίας. Οἱ «καμμορισταὶ» ἀνελάμβανον ἐργολαβικῶς τὰς δολοφονίας, τὴν διεξαγωγὴν λαθρεμπορίου, ἐκβιάσεις, κλοπάς, διαρρήξεις κ.λ., εἰσέπραττον δὲ διὰ τῶν πρακτόρων των ἐκβιαστικῶς ἀναγκαστικοὺς φόρους ἀπὸ τοὺς ἐπιχειρηματίας, ἐμπόρους καὶ γενικῶς τοὺς ἔχοντας οἰκονομικὴν ἐπάρκειαν. Ταχύτατα ἡ Καμμόρα ἀπέκτησεν ἰσχυροὺς προστάτας μεταξὺ ὡρισμένων κοινωνικῶν στρωμάτων, ἔφθασε δὲ ἡ ἐποχὴ τῶν μέσων τοῦ 19ου αἰῶνος κατὰ τὴν ὁποίαν ἐθεωρεῖτο «ἐξαιρετικὸν προνόμιον καὶ τίτλος τιμῆς» τὸ νὰ εἶναι κανεὶς «καμμο-

ὁ φοίνιξ, ἀνεστήθη ὅλως παραδόξως μέσα ἀπὸ τὴν τέφραν της. Λόγοι πολιτικοκοινωνικοὶ ἐπέτρεψαν νὰ ἐπιζήσουν ὡρισμένοι παράγοντες τῆς ὀργανώσεως καὶ νὰ ἑνωθοῦν μὲ ἐκείνους τοὺς mafiosi ποὺ ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἀπήλλασσεν ὡς ἀνεπιθυμήτους κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Μετὰ τούτων ἠνώθησαν καὶ ἐκεῖνοι οἱ ἡγέται καὶ ἁπλᾶ μέλη τῆς Μαφίας ποὺ ἔλαβον χάριν ἅμα τῇ λήξει τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Λάκυ Λουτσιᾶνο. Εἶναι ἀληθὲς δὲ ὅτι ὁ Λουτσιᾶνο, ἀπελαθεὶς ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν τὸ 1945 μὲ τόσας τιμὰς(2), καὶ διαφυγὼν ποινὴν θανάτου ἢ τουλάχιστον εἱρκτῆς 30 ἐτῶν, λόγω τῶν ἀδιασείστων στοιχείων ποὺ ἡ Ἀστυνομία συνεκέντρωσεν ἐναντίον του ὡς ἀρχηγοῦ τῆς Μαφίας καὶ κινοῦντος τὰ νήματα εἰς πᾶσαν μεγάλην ἐγκληματικὴν ἐνέργειαν, ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Νεάπολιν καὶ οὕτω ἡ Μαφία ἀπέκτησεν ἐν Εὐρώπῃ ἕναν γενικὸν πράκτορά της πρώτου μεγέθους. Ἱδρύθη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἡ «Ἀμερικανικὴ Παροικία», ὅπως οἱ Ἰταλοὶ ἀστυνομικοὶ ἀπεκάλουν τοὺς ἐξ Ἀμερικῆς ἀπελαθέντας mafiosi, μὲ ἀρχηγὸν τὸν Λουτσιᾶνο. Ἡ νέα αὐτὴ περίοδος χαρακτηρίζεται μὲ τοποθέτησιν τῶν καταλλήλων προσώπων εἰς τὰς «καιρίας θέσεις» τῆς Ρώμης, τοῦ Μιλάνου, τῆς Γένοβας κ.λ. ὑπὸ τοῦ Λουτσιᾶνο καὶ τὴν διοργάνωσιν ἐπὶ νέων βάσεων τοῦ λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν, ἀμερικανικῶν σιγαρέττων, ἠλεκτρικῶν εἰδῶν, ὡρολογίων κ.ἄ.π. Ἰδιαιτέρως ὅμως ἡ νέα περίοδος ἤρχισεν ἀνθοῦσα μὲ τὸ λαθρεμπόριον ναρκωτικῶν, ὅτε παρετηρήθη αὔξησις τῶν τοξικομανῶν καὶ αὔξησις τῆς ἐγκληματικότητος εἰς τὴν Ἀμερικήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἤρχισαν εἰσαγόμεναι ἄγνωστες ἕως τότε ποσότητες ναρκωτικῶν. Τὰ ἔτη ποὺ ἐπηκολούθησαν τὴν ἔλευσιν τοῦ Λουτσιᾶνο εἰς Ἰταλίαν ἔφεραν ἀσυνήθη δρᾶσιν τῆς Μαφίας εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, περισσότερον ὅμως ἐπέβαλαν τὰς νέας μεθόδους δράσεως τοῦ γκαγκστερισμοῦ.

(Συνεχίζεται)

ριστής». Λέγεται ὅτι καὶ ὁ Λιβόριο Ρωμᾶνο, ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ Φραγκίσκου τοῦ Β΄, ὑπῆρξεν ἐπίλεκτον μέλος τῆς Καμμόρα, ἡ ὁποία τὸν ἐβοήθει πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν πολιτικῶν του σκοπῶν. Μέλη τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς ἐγένοντο ἄνδρες καὶ γυναῖκες ποὺ ὑπέστησαν σκληρὰν δοκιμασίαν καὶ ἔδειξαν σημεῖα ἡρωισμοῦ, ὑπῆρχον δὲ δώδεκα βαθμοὶ εἰς τὴν ὅλην «ἱεραρχίαν» καὶ δωδεκαμελὲς συμβούλιον ποὺ ἤσκει τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν. Πλῆθος ἀπὸ συνθήματα καθώριζον πολλὰς λεπτομερείας τῆς δράσεώς της, μιᾶς δράσεως ἡ ὁποία ἐγένετο ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ὁμάδας ἀτόμων ποὺ διέτρεχον κραυγάζοντα τὰς ὁδούς. Ἀπὸ τὰ συνθήματα συνεννοήσεως μεταξύ των, τὸ «νιαούρισμα» τῆς γάτας λ.χ. ἐσήμαινεν προσέγγισιν περιπόλου, ἡ κραυγὴ ἀλέκτορος ὅτι τὸ ὑποψήφιον θῦμα ἐπλησίαζεν ἢ ἐπλησιάζετο, ὁ βαθὺς ἀναστεναγμὸς ὅτι τὸ θῦμα δὲν ἦτο μόνον κ.ἄ.π. Μεγάλαι ἐκστρατεῖαι ὀργανώθησαν ἐναντίον τῆς Καμμόρα κατὰ τὸ ἔτος 1861 ἐπὶ κυβερνήσεως Σίλβιο Σπαβέντο, τὸ 1862 ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Λὰ Μάρμαρα καὶ πολλαὶ ἄλλαι μέχρι τέλους τοῦ 19ου αἰῶνος. Ἱστορικὴ εἶναι ἡ δίκη τῶν καμμοριστῶν εἰς τὸ Βιτέρμπο, ποὺ διήρκεσεν ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1911 ἕως τοῦ Ἰουνίου 1912, ἐκ τῆς ὁποίας ὅμως δίκης δὲν ἐγένετο κατορθωτὸν νὰ ἐξοντωθῇ τελείως ἡ ὀργάνωσις. Τὰ μέτρα τοῦ Μουσολίνι τελικῶς ἐξηφάνισαν τὴν Καμμόραν.

2. Μεγάλην ἐπισημότητα προσέδωσαν τὰ ἄλλα ἡγετικὰ στελέχη τῆς Μαφίας εἰς τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Λουτσιᾶνο. Τοῦ προσεφέρθησαν ἄφθονα δέματα μὲ τὰ καλύτερα ποτὰ καὶ γλυκίσματα καὶ μία ὁλονύκτιος δεξίωσις ἐγένετο εἰς τὴν καμπίναν τοῦ πλοίου του, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐώρτασαν προκλητικώτατα μὲ σαμπάνια, χαβιάρι, ἀστακοὺς κ.λ.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑΝ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως, ἰατροδικαστοῦ καὶ δικηγόρου κ. LEMOYNE SNYDER, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὑπολογισμὸς τῆς ἡλικίας τῶν κηλίδων αἵματος. Τὸ ἑπόμενον πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἀντιμετωπίζει ὁ ἀστυνομικός, εἶναι : Πόσον χρόνον εὑρίσκεται ἡ κηλὶς ἐκεῖ; Τοῦτο ὑπολογίζεται μὲ τὸν βαθμὸν πήξεως, τὴν ξηρότητα καὶ τὴν ἀλλαγὴν τῆς ἀποχρώσεως. Ἔτι δὲ καὶ ὅταν ὁ ἀστυνομικὸς δὲν δύναται νὰ ἐξάγῃ συμπεράσματα ἐκ τῶν γνωρισμάτων τῶν ἀλλαγῶν τούτων, δέον νὰ παρατηρήσῃ μετὰ προσοχῆς καὶ νὰ σημειώσῃ τὴν ἀκριβῆ κατάστασιν τοῦ αἵματος, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰ κατωτέρω:

1. Τὸ αἷμα ἔχει ἀνοικτὸν ἐρυθρὸν χρῶμα, σκοῦρον ἢ μαῦρον;

2. Τὸ αἷμα εἶναι εἰσέτι εἰς ὑγρὰν κατάστασιν; Εἶναι ἀπεξηραμμένον περὶ τὰς γωνίας ἢ εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἀπεξηραμμένον;

3. Ἐὰν τὸ αἷμα εἶναι εἰσέτι εἰς ρευστὴν κατάστασιν, ὅταν συρθῇ ἕνα μολύβι διὰ μέσου αὐτοῦ, παραμένει ἡ χαραχθεῖσα γραμμὴ ἢ καλύπτεται καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ αἵματος, καθὼς τὸ μολύβι προχωρεῖ;

Τὸ αἷμα τῶν ἀρτηριῶν εἶναι χρώματος ἀνοικτοῦ ἐρυθροῦ, ἐνῷ τὸ αἷμα ἀπὸ τὰς φλέβας εἶναι σκοτεινοτέρου χρώματος. Ἐν τούτοις, λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ πίεσις τοῦ αἵματος εἶναι μεγαλυτέρα εἰς τὰς ἀρτηρίας παρὰ εἰς τὰς φλέβας, τὸ αἷμα τὸ ὁποῖον ρέει ἀπὸ μίαν πληγήν, οἱουδήποτε μεγέθους, εἶναι πάντοτε χρώματος ἀνοικτοῦ ἐρυθροῦ. Ὅταν ρεύσῃ ἀρκετὸν αἷμα καὶ σχηματισθῇ μικρὰ λίμνη, τοῦτο μετὰ 3-5 λεπτὰ ἀρχίζει νὰ πήγνυται καὶ νὰ στερεοποιῆται, ὥστε ὅταν μία ράβδος ἢ ἕνα μολύβι συρθῇ διὰ μέσου τούτου, νὰ ἀφήνῃ ἓν μόνιμον ἴχνος. Ὅσον προχωρεῖ ἡ ἀποξήρανσις τοῦ αἵματος, τόσον τοῦτο καθίσταται σκοτεινοτέρου χρώματος, μέχρις ὅτου ἀποξηρανθῇ πλήρως, ὁπότε λαμβάνει μίαν σκοτεινήν, καστανοῦ χρώματος, ἀπόχρωσιν. Πέραν τῆς καταστάσεως ταύτης, τὸ αἷμα ὑφίσταται καὶ ἄλλας μεταβολάς. Εἰς μερικὰς περιπτώσεις τὸ πρὸ πολλοῦ ἀπεξηραμμένον αἷμα καθίσταται τόσον σκοτεινόν, ὥστε νὰ πλησιάζῃ πολὺ πρὸς τὸ μαῦρον χρῶμα. Μία μεμονωμένη σταγὼν αἵματος, ἥτις πίπτει ἐπὶ μιᾶς ξηρᾶς ἐπιφανείας (τραπέζαν, δάπεδον κλπ.), θὰ ἀποξηρανθῇ τελείως ἐντὸς μιᾶς ὥρας, εἰς θερμοκρασίαν δωματίου. Ὅταν τὸ αἷμα συγκεντρώνεται εἰς μεγάλας ποσότητας, τότε ἀπαιτοῦνται ἀρκεταὶ ὧραι, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως καὶ τοῦ βάθους τῆς σχηματισθείσης λίμνης, διὰ νὰ ἀποξηρανθῇ. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ὡρῶν, καὶ ἀφοῦ τὸ αἷμα ἀποξηρανθῇ τελείως, εἶναι δύσκολον νὰ ὑπολογίσωμεν τὸν χρόνον ὑπάρξεως τῶν κηλίδων, καθ' ὅσον, μετὰ τὴν κατάστασιν ταύτην, αἱ μεταβολαὶ εἰς τὸ αἷμα προχωροῦν μὲ βραδὺν ρυθμόν. Γενικῶς ὅμως δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὅσον σκοτεινότεραι εἶναι αἱ κηλῖδες, τόσον μεγαλυτέρα εἶναι ἡ ἡλικία των.

Ὅταν μικραὶ σταγόνες αἵματος πέσουν ἐπὶ μιᾶς ἐπιφανείας ὑπὸ γωνίαν, δυνάμεθα νὰ διαπιστώσωμεν τὴν κατεύθυνσιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν προῆλθεν τὸ αἷμα. Ὅταν μία σταγὼν αἵματος πίπτῃ ἐπὶ μίας λείας ἐπιφανείας, προκαλεῖ μίαν μεγάλην κηλίδα καὶ μίαν ἢ δύο μικροτέρας τοιαύτας, εὑρισκομένας ἐπὶ μίας εὐθείας γραμμῆς. Τὸ γεγονὸς τοῦτο μαρτυρεῖ ὅτι ἡ κατεύθυνσις τοῦ αἵματος εἶναι ἐκ τῆς μεγάλης κηλίδος πρὸς τὰς μικροτέρας. Ἤτοι, πρῶτον δημιουργεῖται ἡ μεγάλη κηλὶς καὶ κατόπιν αἱ ἄλλαι.

Κόμη. Ἡ κόμη πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἐπίσης ἐπισταμένως, νὰ σημειωθῇ τὸ μῆκος της, τὸ κτένισμά της, ἐὰν εἶναι βοστρυχώδης καὶ ἐὰν ἔχῃ βαφῇ ἢ λευκανθῇ.

'Ε ν δ ύ μ α τ α. Περιττὸν νὰ τονίσωμεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ λεπτομερὴς ἐξέτασις τῶν ἐνδυμάτων καὶ τῶν ἀτομικῶν ἀντικειμένων ἑνὸς πτώματος ἀγνώστου ἀτόμου. Τὸ εἶδος τῆς ἐνδυμασίας - καλῆς ποιότητος ἢ εὐτελοῦς ποιότητος ὕφασμα — ἢ στολή τις παρέχει βοήθειαν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς κοινωνικῆς ὑποστάσεως τοῦ θύματος. Διάφοροι ἐτικέτται ραπτῶν, καθαριστηρίων, κοσμήματα, φωτογραφίαι, εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς παράσχουν σπουδαῖα στοιχεῖα. Καλὸν εἶναι νὰ ἐλεγχθοῦν τὰ ἐνδύματα μὲ ὑπεριώδεις ἀκτῖνας, πρὸς διαπίστωσιν ἐξαφανισθεισῶν ἐπιγραφῶν πλυντηρίων ἢ ἄλλων σημείων.

'Ε ξ α κ ρ ί β ω σ ι ς τ α υ τ ό τ η τ ο ς ἀ π ὸ τ ὴ ν ἐ ξ έ τ α σ ι ν μ ε λ ῶ ν π τ ώ μ α τ ο ς. Αἱ σπουδαιότεραι περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας καλούμεθα νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος ἐκ τῆς ἐξετάσεως ἑνὸς μέλους πτώματος, εἶναι ὅταν ὁ θάνατος ἔχῃ ἐπέλθει ἀπὸ μακροῦ χρόνου, ὅταν ἔχωμεν ὑπολείμματα ἀπανθρακωθέντος πτώματος ἢ εἰς περίπτωσιν δολοφονίας καὶ διαμελισμοῦ τοῦ θύματος. Συχνάκις εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἐπιζητῶμεν τὴν συνδρομὴν τοῦ τμήματος ἀνατομίας μιᾶς ἰατρικῆς ἢ ἀνθρωπολογικῆς σχολῆς, ὅπερ διαθέτει ἐκπαιδευμένον καὶ πεπειραμένον προσωπικὸν διὰ τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ἐργασίας. Γενικῶς ἡ ποσότης τῶν στοιχείων, ἅτινα θὰ προκύψουν ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν, εἶναι ἀνάλογα μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τοῦ πτώματος, ἅτινα διατίθενται πρὸς ἐξέτασιν καὶ μελέτην.

'Εὰν ὑπάρχουν ὑπολείμματα λεπτῶν ἱστῶν, ὅπως εἰς περιπτώσεις πτωμάτων ἀπανθρακωθέντων μερικῶς ἀπὸ πυρκαϊάν, τότε θὰ ἐφαρμόσωμεν ὅλα ὅσα ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος. Πολλάκις ὅμως τὸ μόνον ὑλικὸν τὸ ὁποῖον διαθέτομεν εἶναι τμήματα σκελετοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ κεφάλαιον τοῦτο θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὰ στοιχεῖα ἅτινα εἶναι δυνατὸν νὰ συλλεχθοῦν ἀπὸ τὴν μελέτην τῶν ὀστῶν.

'Εν πρώτοις μᾶς τίθενται αἱ ἑξῆς τρεῖς ἐρωτήσεις.

1. Εἰς ποῖον φύλον ἀνῆκεν τὸ ἄτομον;
2. Ποία ἦτο ἡ ἡλικία του κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου;
3. Ποῖον ἦτο τὸ ὕψος του;

'Η ἐξακρίβωσις τῆς φυλῆς ἢ τῆς ἐθνικότητος εἶναι θέμα διὰ τὸ ὁποῖον εἰδικὸς καὶ ἁρμόδιος νὰ ἀποφανθῇ εἶναι μόνον ὁ ἀνθρωπολόγος. Πολλὰ καλὰ Πανεπιστήμια διαθέτουν τμήματα ἀνθρωπολογίας μὲ πεπειραμένον προσωπικόν. 'Εὰν παραστῇ ἀνάγκη καὶ εἶναι ἀπαραίτητον νὰ γίνῃ μία τοιαύτη ἐξέτασις ἐκ τῶν ὀστῶν, θὰ προσφύγωμεν εἰς ἓν τοιοῦτον ἱνστιτοῦτον. Συνεπῶς τὰ ὅσα θὰ ἀναπτύξωμεν κατωτέρω σκοπὸν ἔχουν νὰ ὑπογραμμίσουν τὴν ἐργασίαν ἥτις πρέπει νὰ γίνῃ εἰς γενικὰς γραμμὰς εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ δὲν πρέπει ὁ ἀστυνομικὸς νὰ προβῇ μόνος του εἰς τὰς τοιαύτας ἐξακριβώσεις.

'Ε ξ α κ ρ ί β ω σ ι ς τ ο ῦ φ ύ λ ο υ ἀ π ὸ τ ὰ ὀ σ τ ᾶ. Γενικῶς ὁ σκελετὸς τοῦ ἄρρενος εἶναι μεγαλύτερος καὶ ἡ ἐπιφάνεια τῶν ὀστῶν τραχυτέρα. Τὰ ὀστᾶ τῶν βραχιόνων καὶ τῶν μηρῶν εἶναι κατὰ μέσον ὅρον 8 % μακρύτερα εἰς τοὺς ἄνδρας, παρ' ὅτι εἰς τὰς γυναῖκας. 'Ο Κρόγκμαν τονίζει ὅτι ἡ διαπίστωσις τοῦ φύλου ἐφ' ἑνὸς πλήρους σκελετοῦ, δέον νὰ ἐνεργῆται ἀπὸ εἰδικόν, εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις. 'Η ἀναλογία τῆς ἐπιτυχίας τῆς διαπιστώσεως εἶναι 95 % εἰς τὴν λεκάνην, 92 % εἰς τὸ κρανίον, καὶ 98 % ἐπὶ ἀμφοτέρων, λεκάνης καὶ κρανίου. Εἰς τὰ ὀστᾶ βραχιόνων καὶ μηρῶν εἶναι 80 %.

(Συνεχίζεται)

* "ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΔΕΙΠΝΟ,, ΣΤΗΝ "ΕΘΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ,,
* ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ
ΣΤΗΝ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑΪΚΟΥ**

«ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΔΕΙΠΝΟ» ΣΤΗΝ «ΕΘΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ»

Στὸ προηγούμενο τεῦχος τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» κάναμε λόγο γιὰ τὸν ἁγιασμὸ ποὺ ἔγινε, πρὶν ἀπὸ εἴκοσι ἡμέρες, στὴν «Ἐθνικὴ Ἑστία» τοῦ Βασισικοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος, ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐκεῖ φιλοξενίας ἑξήντα μαθητῶν τῆς τῆς Τουριστικῆς Σχολῆς Κύπρου. Μᾶς δόθηκε τότε ἡ εὐκαιρία νὰ ἀπευθύνουμε στοὺς ἀδελφούς μας Κυπρίους ἕνα ἐγκάρδιο χαιρετισμὸ καὶ νὰ τοὺς εὐχηθοῦμε νὰ περάσουν καλὰ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐδῶ παραμονῆς των. Στὸ διάστημα ὅμως αὐτό, στὴ Κύπρο ἔλαβον χώραν τὰ γνωστὰ σ' ὅλους μας γεγονότα καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα ὅλοι μας περάσαμε στιγμὲς ἀγωνίας. Τὰ γεγονότα αὐτὰ ἔγιναν ἀφορμὴ οἱ φιλοξενούμενοι ἀδελφοί μας Κύπριοι νὰ περάσουν μὲ ἄγχος καὶ ἐφιάλτες τὶς περισσότερες ἡμέρες ποὺ βρέθηκαν στὴν Ἑλλάδα. Καὶ μολονότι ἡ συμπαράστασις ὅλων μας καὶ εἰδικώτερα τῶν ἁρμοδίων τῆς «Ἐθνικῆς Ἑστίας» ὑπῆρξεν ἀμέριστη, φυσικὸν ἦταν οἱ σκέψεις των νὰ βρίσκωνται συνεχῶς στὴν ἰδιαίτερή των πατρίδα, ἀγωνιοῦντες γιὰ τὴν ζωὴ τῶν οἰκείων των.

Φαίνεται ὅμως πὼς καὶ πάλιν ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος λυπήθηκε τὸν περιούσιο λαό Του. Ἔτσι τὰ σκοτεινὰ σύννεφα ποὺ σκέπασαν γιὰ λίγο τὸν καταγάλανο οὐρανό μας παραμέρισαν καὶ στὴ θέσι των βγῆκε ξανὰ ὁ ζωογόνος ἥλιος. Ἂς ἐλπίσουμε πὼς τελικὰ θὰ ἐπικρατήσουν ἡ λογικὴ καὶ τὸ δίκαιο καὶ δὲν θὰ φανοῦν ξανὰ σύννεφα στὸν ὁρίζοντα. Αὐτὸ τὸ ζητοῦν καὶ τὸ ἐπιβάλλουν οἱ τόσες καὶ τόσες θυσίες ὅλων ἐκείνων ποὺ ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια ἀγωνίζονται γιὰ τὸ ἱερώτερο ἰδανικό, γιὰ τὴν Ἐλευθερία.

Ὅταν τὸ ἀπόγευμα τῆς 6ης Ἰανουαρίου κληθήκαμε καὶ πάλι στὴν «Ἐθνικὴ Ἑστία» γιὰ νὰ παραστοῦμε στὸ «πνευματικό της δεῖπνο», ποὺ συνίστατο στὴ δημοσία συζήτησι ἐπὶ τοῦ θέματος «Ξενάγησις καὶ Τουρισμός», νοιώσαμε τὴν ἀνάγκη νὰ πλησιάσουμε ἀκόμα περισσότερο τοὺς ἀδελφούς μας Κυπρίους καὶ νὰ τοὺς ἐκδηλώσουμε μὲ κάθε τρόπο τὰ αἰσθήματα ποὺ νοιώθουμε γιὰ τὸν Κυπριακὸ λαό. Μᾶς δόθηκε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἡ εὐκαιρία νὰ τοὺς διαβεβαιώσουμε, πὼς τοὺς θεωροῦμε πραγματικὰ ἀδέρφια μας καὶ ὅτι βρισκόμαστε στὸ πλευρό τους, συμπαραστάτες στὰ δίκαια αἰτήματά τους.

Ἡ συζήτησις ποὺ ἄρχισε στὶς 6.30' μ.μ., καὶ τὴν ὁποία κατηύθυνε λίαν ἐπιτυχῶς ὁ Πρόεδρος τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος κ. Πόγγης, κράτησε ζωηρόν, ὡς τὸ τέλος, τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀκροατῶν, τόσον λόγω τῆς σοβαρότητος τοῦ θέματος, ὅσον καὶ λόγω τῆς ἰδιότητος τῶν εἰσηγητῶν ποὺ μίλησαν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐρωτήσεων, ἀποριῶν καὶ ἀντιρρήσεων ποὺ διετυπώθησαν. Μεταξὺ τῶν εἰσηγητῶν—ὁμιλητῶν συμπεριλαμβάνετο καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' τάξεως κ. Ἀνδρέας Μουρούσιας, ὁ ὁποῖος, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι εἰσηγηταί, ἐτόνισε τὴ σημασία τῆς ξεναγήσεως γιὰ τὸν τουρισμὸ μιᾶς χώρας καὶ εἰδικώτερα τὴν συμβολὴ τῶν ὀργάνων τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας στὴν ἐν γένει ἀνάπτυξι τοῦ Τουρισμοῦ.

Μετὰ τὸ «πνευματικὸ δεῖπνο», καὶ ἀφοῦ προηγουμένως Κυπρία μαθήτρια ἀπηύθυνεν εὐχαριστήριο χαιρετισμὸ καὶ ἄλλη ἀπήγγειλε ποίημα τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ τῆς Κύπρου Λιμπέρτη, ποὺ ἀληθινὰ συνεκλόνισε τοὺς ἀκροατάς, ἐπηκολούθησεν ἡ

ἀπονομὴ ἀναμνηστικῶν διπλωμάτων στοὺς μαθητὰς καὶ ἡ ὅλη γιορτὴ ἔκλεισε μὲ τὸν Ἐθνικὸ Ὕμνο, ποὺ ψάλλαμε ὅλοι μαζί.

Ἀλλὰ τὸ «πνευματικὸ δεῖπνο» συμπληρώθηκε μὲ τὸ «ὑλικὸ δεῖπνο», ποὺ πρόσφεραν οἱ ἀδελφοί μας Κύπριοι στοὺς πάνω ἀπὸ διακοσίους προσκεκλημένους, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίναμε τὸν Γενικὸν Διευθυντὴ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος, τὸν Πρόεδρο τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων, ἀντιπροσωπεῖες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Στρατοῦ, τῶν ἐπαγγελματιῶν ξεναγῶν καὶ ἄλλων.

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ τὴν διεύθυνσι τῆς «Ἐθνικῆς Ἑστίας» γιὰ τὸ εὐχάριστο ἀπόγευμα ποὺ μᾶς χάρισε. Εὐχόμαστε στοὺς μαθητὰς ἀδελφοὺς Κυπρίους «καλὸ ταξίδι» καὶ «καλὴν ἐπαγγελματικὴν σταδιοδρομίαν». Ὁ καινούργιος χρόνος ἂς χαρίσῃ στὸν καθένα καὶ στὶς οἰκογένειές των κάθε χαρὰ καὶ εὐχυχία καὶ πάνω ἀπ' ὅλα ἂς εἶναι ὁ χρόνος τῆς δικαιώσεως τῶν αἰτημάτων τῆς μαρτυρικῆς μεγαλονήσου μας.

ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΣΤΗΝ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

Εἴχαμε τὴν εὐτυχία νὰ παραστοῦμε καὶ ἐφέτος στὴ γιορτὴ ποὺ διωργάνωσε, τὸ πρωὶ τῆς 7ης Ἰανουαρίου, ἡ Ὑποδιεύθυνσις Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν, μὲ τὸ κόψιμο τῆς βασιλόπιττας καὶ τὴν διανομὴ τῶν δώρων ποὺ πρόσφεραν, κατ' ἔθιμον, τὴν Πρωτοχρονιὰ στὴν Τροχαία Ἀθηνῶν διάφοροι ἐπαγγελματίες, ὀργανώσεις, καὶ μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Ἡ χαρά μας ὑπῆρξε μεγάλη, γιατὶ διαπιστώσαμε πόσο δυνατὸ καὶ πόσο βαθειὰ ριζωμένο εἶναι τὸ ἔθιμο ποὺ ἀναφέραμε. Καὶ χαρήκαμε ὄχι γιὰ τὴν ἀξία καὶ τὴν ποσότητα τῶν δώρων, ἀλλὰ γιὰ τὰ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ συμπαθείας τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ἡ ὁποία, μὲ τὴν συμβολική της αὐτὴ προσφορά, ἀναγνωρίζει τὶς προσπάθειες ποὺ καταβάλλουμε ὅλοι οἱ ἀστυνομικοί, καὶ εἰδικώτερα ἡ Τροχαία, στὸν τομέα τῆς κυκλοφορίας τῶν πεζῶν καὶ ὀχημάτων.

Ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καὶ ἐφέτος ἡ προσφορὰ ὑπῆρξε πλουσία καὶ σὲ ποσότητα καὶ σὲ ποιότητα. Τὸ νὰ ἀναφέρουμε ὀνόματα καὶ ἀριθμοὺς θᾶταν λίγο παρεξηγήσιμο, γιατὶ μερικοὶ θὰ ἐνόμιζαν πὼς κάνουμε διαφήμισι. Ἀποφεύγουμε τὸν σκόπελο καὶ ἀρκούμεθα, ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ ἐπισήμου τούτου περιοδικοῦ τῆς Ἀστυνομίας, νὰ εὐχαριστήσουμε θερμὰ ὅλους ἐκείνους ποὺ μὲ τὴν συμβολική τους προσφορὰ ἐξέφρασαν τὴν συμπάθειά τους γιὰ μᾶς, χωρὶς βέβαια νὰ πιστεύουμε, οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή, πὼς μόνον αὐτοὶ ἀναγνωρίζουν τὸ ἔργον μας. Γνωρίζουμε καλὰ πόσους καλοὺς φίλους ἔχουμε καὶ αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἐνδυναμώνει τὶς προσπάθειές μας. Στὴν ἐποχή μας κάθε νομιμόφρων καὶ φιλήσυχος πολίτης εἶναι φίλος τῆς Ἀστυνομίας, γιατὶ ἡ Ἀστυνομία σήμερα εἶναι ἀληθινὰ ὑπηρέτης τοῦ καλοῦ πολίτου, φίλος καὶ συμπαραστάτης ὅλων ἐκείνων ποὺ ζητοῦν τὴν βοήθειά της.

Ἀρκετοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ ἦσαν καὶ ἐφέτος οἱ προσκεκλημένοι. Μεταξὺ αὐτῶν διεκρίναμε τοὺς τέως Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς καὶ Διοικητὰς Τροχαίας Ἀθηνῶν κ.κ. Οἰκονομάκον, Ἀρχιμανδρίτην καὶ Μαρκόπουλον, τὸν τέως Διοικητὴν Τροχαίας, Ἀστυνομικὸν διευθυντὴν Β' τάξεως κ. Χατζηελευθερίου, τοὺς δημοσιογράφους κ. κ. Λεωτσάκον, Μαλάτον, Μαράκην, Σταματόπουλον, Βουρβούλην, Γεωργακάκον καὶ Ἀργυρόπουλον, τὸν Ὑγειονομικὸν ἀξιωματικόν, Ἀστυνόμον Α' κ. Κάρτσωνα, τὸν ἄρτι ἀποχωρήσαντα τῆς ὑπηρεσίας, λόγω ὁρίου ἡλικίας, Ἀστυνόμον Α' τάξεως κ. Καββαθᾶν καὶ ἄλλους.

Κατὰ τὶς 11 π.μ. προσῆλθεν ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν, Στρατηγὸς κ. Ζορμπαλᾶς, τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθησαν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ρακιντζῆς καὶ ὁ Ἐπιθεωρητὴς αὐτῆς καὶ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, Ἀστυνομικὸς Δ/τὴς Α' τάξεως κ. Καραμπέτσος. Μαζὶ μὲ τὸν κ. Ὑφυπουργὸ προσῆλθε καὶ ὁ Γενικὸς Διευ-

θυντὴς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων παρὰ τῷ 'Υφυπουργείῳ 'Εσωτερικῶν, 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' τάξεως κ. 'Αδαμόπουλος. Μὲ τὴν ἄφιξι τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἐπισήμων ἄρχισεν ἡ γιορτὴ μὲ ὁμιλία τοῦ Διοικητοῦ Τροχαίας, 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' κ. Παπασταφίδα, ποὺ ἔχει ὡς ἑξῆς.

«'Εξοχώτατε κ. 'Υπουργέ, κ. 'Αρχηγέ, κ. Διευθυντά, Κύριοι, 'Η Τροχαία 'Αθηνῶν σᾶς καλωσορίζει, σᾶς εὔχεται κάθε εὐτυχία καὶ σᾶς εὐχαριστεῖ θερμῶς, ποὺ εἴχατε τὴν καλωσύνη νὰ τιμήσετε καὶ ἐφέτος μὲ τὴν παρουσία σας τὴ σεμνὴ αὐτὴ γιορτὴ τοῦ κοψίματος τῆς πίττας καὶ τῆς διανομῆς τῶν δώρων στοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τροχαίας.

Τὰ δῶρα αὐτά, σύμβολο τῆς συμπαθείας, τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ 'Αθηναϊκοῦ κοινοῦ, ὄχι μόνον πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τροχαίας, ἀλλὰ πρὸς ὅλη

Παρουσία τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, Στρατηγοῦ Ζορμπαλᾶ, τοῦ 'Αρχηγοῦ καὶ τοῦ 'Επιθεωρητοῦ τῆς 'Αστυνομίας κ.κ. Ρακιντζῆ καὶ Καραμπέτσου καὶ ἄλλων, ὁ Διοικητὴς Τροχαίας Κινήσεως 'Αθηνῶν, 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Παπασταφίδας ὁμιλεῖ διὰ τὰ προσφερθέντα δῶρα καὶ τὸ ἔργον τῆς Τροχαίας.

τὴν 'Αστυνομίαν γενικώτερα, προσεφέρθησαν καὶ ἐφέτος, ὅπως καὶ κάθε χρόνο, ἀπὸ φίλους κάθε κοινωνικῆς τάξεως, κάθε ἐπαγγέλματος, ἀπὸ ἐπίσημα πρόσωπα, ἀπὸ διάφορες ἐπιχειρήσεις, ἀπὸ δημοσίους καὶ ἰδιωτικοὺς ὀργανισμούς.

'Η εὐγενὴς αὐτὴ ἐκδήλωσις τῆς 'Αθηναϊκῆς κοινωνίας μᾶς συγκινεῖ βαθύτατα, μαρτυρεῖ δὲ τὸ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον, μὲ τὸ ὁποῖον παρακολουθεῖ τὶς προσπάθειες ποὺ πάντοτε καταβάλλουν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τροχαίας, κάτω ἀπὸ δυσμενεῖς καὶ ἀντίξοες πολλὲς φορὲς καιρικὲς συνθῆκες, μέσα στὴν ζέστη καὶ τὴν σκόνη τοῦ καλοκαιριοῦ, τὶς λάσπες, τὶς βροχὲς καὶ τὸ κρῦο τοῦ χειμῶνα, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν στοὺς

'Αθηναίους κυκλοφορία ἄνετη, ταχεῖα καὶ πρὸ παντὸς ἀκίνδυνη, μὲ ὅσο τὸ δυνατὸν λιγώτερα ἀτυχήματα.

Εὐχαριστοῦμε θερμῶς ὅλους αὐτοὺς τοὺς φίλους τῆς Τροχαίας καὶ τῆς 'Αστυνομίας ἐν γένει.

Χρόνο μὲ χρόνο ἡ Τροχαία 'Αθηνῶν ἀντιμετωπίζει ὅλο καὶ περισσότερες δυσχέρειες στὸ ἐπίπονο ἔργο της, καταβάλλει ὅμως κάθε προσπάθεια, μέσα στὰ πλαίσια τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων, γιὰ νὰ Προστατεύη τὴ ζωὴ καὶ τὴ σωματικὴ ἀκεραιότητα τῶν κατοίκων τῆς πρωτευούσης ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῶν τροχῶν.

"Εχομε πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν εὐθυνῶν μας καὶ ὑποσχόμεθα, ὅτι καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ καινούργιου χρόνου θὰ κάνωμε ὅ,τι μποροῦμε, γιὰ νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὶς προσδοκίες τῶν φίλων μας 'Αθηναίων.

Στὸν ἀγῶνα μας αὐτὸ θὰ μᾶς ἐνισχύη καὶ θὰ μᾶς ἐνδυναμώνει ἡ ἀγάπη τοῦ κοινοῦ, ὁδηγῶν καὶ πεζῶν, ἐλπίζομε δὲ ὅτι, μὲ τὴν ἀμέριστη συνδρομὴ καὶ τὴ συμπαράστασί του, θὰ κατορθώσωμε νὰ ἀντιμετωπίσωμε μὲ ἐπιτυχία τὸ δύσκολο καὶ δισεπίλυτο κυκλοφοριακὸ πρόβλημα τῆς Πρωτευούσης.

"Ολοι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τροχαίας σᾶς εὐχαριστοῦν καὶ πάλιν θερμῶς, καὶ δι' ἐμοῦ σᾶς εὔχονται τὸ νέον ἔτος 1964 νὰ χαρίση σὲ σᾶς προσωπικῶς καὶ στὶς οἰκογένειές σας, ὑγεία καὶ κάθε εὐτυχία καὶ χαρά».

Μετὰ τὸν κ. Παπασταφίδα, ἀφοῦ ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ἀπηύθυνε σύντομο χαιρετισμὸ στοὺς παρισταμένους καὶ στοὺς ἄνδρες τῆς Τροχαίας κινήσεως γενικῶς, «ἐσταύρωσε» τὴν βασιλόπιττα καὶ μετὰ ὁ κ. Παπασταφίδας προσέφερε σ' ὅλους ἀπὸ ἕνα κομμάτι βασιλόπιττας, μέσα στὴν ὁποία, σημειωτέον, ὑπῆρχε μιὰ μισὴ λίρα. Στὴ συνέχεια ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ἀνέσυρε τὸν πρῶτο λαχνό, τὸν δεύτερον ὁ κ. 'Αρχηγός, τὸν τρίτον ὁ κ. 'Επιθεωρητὴς κ.ο.κ.

Συνεχιζομένης τῆς κληρώσεως οἱ προσκεκλημένοι ἀνεβήκαμε στὸ γραφεῖο τοῦ Διοικητοῦ Τροχαίας ὅπου, μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα πλήρους ἐγκαρδιότητος, γευθήκαμε τὰ ἐκλεκτὰ ἐδέσματα, ποὺ μὲ τόση ἐπιμέλεια εἶχε προετοιμάσει ὁ κ. Παπασταφίδας.

Κρίνουμε σκόπιμο νὰ σημειώσουμε ὅτι στὴν κλήρωσι τῶν δώρων τῆς Τροχαίας πῆραν μέρος συνολικὰ 550 περίπου ἀστυνομικοί, δοθέντος ὅτι στὸν ἀριθμὸ αὐτὸ συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἄνδρες τῆς 'Αμέσου Δράσεως. 'Εκτὸς τῶν κοινῶν λαχνῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία τῶν εἰδῶν ἀνήρχετο στὶς 200-300 δραχμές, ὑπῆρχον καὶ 31 λαχνοί, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία τῶν εἰδῶν ἐκυμαίνετο μεταξὺ 600-3.000 δραχμῶν. 'Επιπροσθέτως κάθε ὑπάλληλος ἔλαβε μετρητὰ 125 δραχμές.

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ τὸν Διοικητὴ τῆς Τροχαίας Κινήσεως γιὰ τὴν εὐγενικὴ πρόσκλησί του καὶ συγχαίρουμε ἐγκάρδια ὅλους ἐκείνους ποὺ συνέβαλαν στὴν ἐπιτυχία τῆς σεμνῆς αὐτῆς γιορτῆς. Δὲν παραλείπουμε ἐπίσης νὰ συγχαροῦμε τὴν ἐπιτροπή, 'Αστυνόμον Β' τάξεως κ. Δούσκαν, Ὑπαστυνόμους Α' τάξεως κ.κ. Γιαμπουρᾶν καὶ Μακρυνιώτην, ἡ ὁποία εἶχεν ἐπιφορτισθῆ μὲ τὸ ἔργο τῆς δικαίας κατανομῆς τῶν δώρων. 'Επ' εὐκαιρία εὐχόμαστε στοὺς ἄνδρες τῆς Τροχαίας Κινήσεως 'Αθηνῶν ὅπως ὁ καινούργιος χρόνος χαρίση σ' αὐτοὺς καὶ τὶς οἰκογένειές τους ὑγεία καὶ εὐτυχία.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

LOS ANGELES

ΠΑΡΚΑ ΤΩΝ ΑΠΟΜΑΧΩΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ—ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ * ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΑΠΟΜΑΧΟΙ * ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΥΤΗΡΙΑ ΒΕΤΕΡΑΝΩΝ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΠΑΡΚΑ ΤΩΝ ΑΠΟΜΑΧΩΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ—ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

Ἐὰν ὑπάρχη κάτι γιὰ τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανο τὸ ἀμερικανικὸ Ἔθνος εἶναι ἡ κοινωνικὴ πρόνοια γιὰ τὴ βρεφικὴ καὶ παιδικὴ ἡλικία καὶ γιὰ τοὺς ἀπομάχους τῆς ζωῆς, τοὺς γέροντες. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς κοινωνικῆς προνοίας, ἰδίως γιὰ τοὺς γέροντες, τὰ βλέπετε στὰ πάρκα τῆς Πολιτείας καὶ στὰ διάφορα «ἀπαρτμὰντ», ὅπου μένουν συνήθως ἀπόμαχοι, ποὺ δὲν ἔχουν οἰκογένεια ἢ δὲν θέλουν νὰ μείνουν μὲ συγγενεῖς των.

Ἐπεσκέφθηκα δύο ἀπὸ τὰ πάρκα αὐτά, κεντρικὰ καὶ τὰ δύο, ὅπου περνοῦν τὶς ὧρες τῆς ἀναπαύσεώς των οἱ ἀπόμαχοι τῆς ζωῆς. Τὸ ἕνα εἶναι τὸ πάρκο «Πέρσινγκ» στὸ Ντάουντάουν, καὶ τὸ ἄλλο τὸ πάρκο «Μὰκ Ἄρθουρ». Τὸ πάρκο «Πέρσινγκ» εἶναι κάτι σὰν τὴν παλιὰ πλατεῖα τῆς Ὁμονοίας. Ἕνας κῆπος δηλαδὴ δενδροφυτευμένος, μὲ πισίνα (συντριβάνι) καὶ πρασινάδα στὴ μέση καὶ γύρω φαρδεῖς διαδρόμους μὲ πολλοὺς καναπέδες, ὅπου συγκεντρώνονται καὶ συζητοῦν πολιτικὰ ἢ παίζουν σκάκι οἱ ἀπόμαχοι, ὅλοι περιποιημένοι, καλοντυμένοι καὶ χαρούμενοι, παρὰ τὰ γηρατειά τους. Εἶδα ἀρκετοὺς Ἑλληνοαμερικανούς, ποὺ εἶναι ἀπολύτως εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴ ζωή τους. Συνήθως αὐτοὶ εἶναι ἡλικίας πλέον τῶν 65 ἐτῶν καὶ παίρνουν εἰδικὸ ἐπίδομα (εἶδος συντάξεως) ἀπὸ τὴν Πολιτεία (Καλιφόρνια), ἀρκεῖ νὰ ἔχουν μείνει 6 χρόνια σ' αὐτή. Ἀσχέτως ἂν δουλεύουν ἢ ὄχι, τὸ ἐπίδομα εἶναι 100 δολλάρια μηνιαίως, ἤτοι 3.000 δραχμές. Ὅσοι τυχὸν δούλεψαν σὲ δημόσια ὑπηρεσία π.χ. πυροσβέστες, κλητῆρες κλπ. παίρνουν 600 δολλάρια μηνιαίως, ἤτοι 18.000 δραχμές. Ὅσοι ἀνήκουν στὶς κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις καὶ ἡ σύνταξις τους εἶναι μικρότερη ἀπὸ 100 δολλάρια μηνιαίως, συμπληρώνει ἡ Πολιτεία τὸ ποσὸν μέχρι 130 δολλάρια. Ἐννοεῖται ὅτι, καὶ ἡ γυναίκα τοῦ ἀπομάχου ἐὰν εἶναι ἡλικίας 65 ἐτῶν παίρνει καὶ αὐτὴ τὸ δικό της ἐπίδομα. Ἔτσι καὶ οἱ δυὸ μαζὶ παίρνουν 260 δολλάρια μηνιαίως. Στὸ πάρκο αὐτό, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἀπομάχους τῆς ζωῆς, ἄντρες καὶ γυναῖκες, συχνάζουν καὶ διάφοροι ἄλλοι τύποι, ποὺ φαιδρύνουν τὶς συντροφιές. Ὅταν ἐπεσκέφθηκα τὸ πάρκο αὐτὸ ἕνας ὑπαίθριος ρήτορας Νέγρος ἀγόρευε περὶ θρησκείας καὶ συζητοῦσε τὸ θέμα μὲ ἕνα γέροντα ἀπόμαχο μεθυσμένο (σὲ κατάστασι εὐθυμίας). Φυσικὰ ἡ συζήτησις ἦταν ἀρκετὰ διασκεδαστικὴ καὶ εὐτράπελη. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀκροατῶν διέκρινα καὶ δύο νέους, ἕνα ἀγόρι καὶ ἕνα κορίτσι μὲ σόρτς, ξυπόλυτους νὰ παρακολουθοῦν ἐμβριθῶς τὴ συζήτησι. Πάντως ὅλοι εἶναι καθαροί, γελαστοὶ καὶ χαρούμενοι. Τὴν ἴδια συγκέντρωσι γερόντων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν εἶδα καὶ στὸ πάρκο «Μὰκ Ἄρθουρ», ὅπου ὑπάρχει, στὸ κέντρο, μιὰ μεγάλη λίμνη μὲ κύκνους καὶ πάπιες καὶ γύρω ὑπάρχει πλούσια βλάστησι καὶ πρασινάδα, ὅπου κάθονται καὶ συζητοῦν ἢ ρεμβάζουν οἱ ἀπόμαχοι μέχρις ὅτου, μὲ τὴ δύσι τοῦ ἡλίου, ἀποσυρθοῦν στὰ ἐνδιαιτήματά τους.

Συνήθως οἱ ἀπόμαχοι αὐτοὶ ζοῦν σὲ διάφορα διαμερίσματα, δηλαδὴ «πανσιὸν» ὅπως λέγονται στὴν Εὐρώπη. Ἐκεῖ ὁ καθένας ἐνοικιάζει ἀντὶ 30-50 δολλαρίων μηνιαίως ἕνα ἐπιπλωμένο δωμάτιο μὲ κουζίνα, λουτρὸ κλπ. καὶ ζῆ μόνος ἢ μὲ τὴ συντροφιὰ ἄλλων ἐνοίκων. Σὲ ἕνα τέτοιο διαμέρισμα βρῆκα 15 Ἑλληνοαμερικανοὺς ἀπομάχους, ποὺ οἱ περισσότεροι κατάγονται ἀπὸ τὴν Ἀρκαδία. Ὅλοι ἦσαν εὐτυχεῖς

καὶ εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴ ζωή τους, ποὺ κυλοῦσε ἤρεμα καὶ σὰν ρουτίνα κάθε μέρα. Ὁ κ. Ν.Β. ἦταν βετεράνος (παλαιὸς πολεμιστὴς) καὶ ἔπαιρνε 500 δολλάρια μηνιαίως. Κάθε πρωὶ μόλις ξυπνοῦσε ἔπαιρνε τὸ μπάνιο του. Κατόπιν κατὰ τὶς 8 ἐκάθητο στὸ τραπέζι τῆς κουζίνας καὶ ἔτρωγε τὸ πρωινό του, τὸ ὁποῖον εἶχε μαγειρέψει ἀπὸ τὸ προηγούμενο βράδυ καὶ ποὺ συνήθως ἀπετελεῖτο ἀπὸ δύο αὐγά, σαλάτα μαρούλι, κρέας μαγειρεμένο, χόρτα (σέλινα), φροῦτο, καφὲ ἀμερικανικὸ καὶ γλύκισμα. Τὸ φαγητὸ τὸ ἀπολάμβανε ξαπλώνοντας τὰ πόδια του πάνω σὲ μιὰ καρέκλα, κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι. Κατόπιν, ἀφοῦ διάβαζε τὴν ἐφημερίδα, σηκωνόταν καὶ ἔπλενε τὰ πιάτα, ἑτοίμαζε δὲ καὶ τὸ φαγητὸ γιὰ τὸ ἀπόγευμα. Ἔτσι περνοῦσε ἡ ὥρα καὶ κατὰ τὶς 10.30' ξεκινοῦσε γιὰ τὸ πάρκο «Μὰκ Ἄρθουρ», ὅπου συναντοῦσε τοὺς φίλους του καὶ ἔκαναν τὸν περίπατό τους, συζητώντας ὅλα τὰ ζητήματα τῆς ἡμέρας. Ἐκάθηντο στὰ παγκάκια γύρω ἀπὸ τὴ μεγάλη λίμνη καὶ παρακολουθοῦσαν τὰ περιστέρια καὶ τὶς πάπιες. Στὶς 12 τὸ μεσημέρι ἔφευγε καὶ πήγαινε στὸ ἑστιατόριο γιὰ τὸ γεῦμα καὶ κατόπιν στὸ πάρκο, ὅπου ἔμενε μέχρι τὶς 3-4 τὸ ἀπομεσήμερο. Ὕστερα πήγαινε στὴ μαρκέτα, ἀγόραζε τρόφιμα καὶ φροῦτα καὶ γύριζε μετὰ στὸ διαμέρισμά του. Τὸ ἀπόγευμα ἐρχόταν πρὸς αὐτὸν ἢ πήγαινε αὐτὸς στὸ διαμέρισμα φίλου του στὸ ἴδιο «ἀπαρτμὰντ» κι' ἔπαιζε χαρτιὰ γιὰ διασκέδασι. Στὶς 6 μ.μ. ἔτρωγε, ἔπλενε τὰ πιάτα, μαγείρευε τὸ πρωινὸ καὶ στὶς 8 μ.μ. κοιμόταν, ἀπόλυτα εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴ ζωή του.

Αὐτὸς ὁ τρόπος ζωῆς εἶναι ὁ πιὸ συνηθισμένος καὶ ἀρέσει σὲ ὅσους γέροντες δὲν αἰσθάνονται ἀκόμη τὴν ἀνάγκη τοῦ νοσοκομείου ἢ τοῦ γηροκομείου.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΑΠΟΜΑΧΟΙ

Οἱ Ἑλληνοαμερικανοὶ ἀπόμαχοι εἶναι συνήθως ὠργανωμένοι στὶς ἰσχυρὲς ἑλληνοαμερικανικὲς ὀργανώσεις τῆς Α.Χ.Ε.Π.Α Ν.Σ. καὶ τῆς ΓΚΑΠΑΝΣ καθὼς καὶ σὲ ἄλλες ὀργανώσεις, ὅπως μία ὀργάνωσις βετεράνων, δηλαδὴ παλαιῶν πολεμιστῶν. Οἱ ὀργανώσεις αὐτές, ἐκτὸς τοῦ ὅτι κρατοῦν ἑνωμένο τὸ ἑλληνικὸ στοιχεῖο καὶ διατηροῦν τὰ ἑλληνικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα, ὀργανώνουν ἐκδρομὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπὸ προαιρετικὲς εἰσφορὲς κάνουν διάφορα ἐθνοπρεπῆ ἔργα, ὅπως εἶναι τὸ μνημεῖο τοῦ Λεωνίδα στὶς Θερμοπύλες, τὸ ἄγαλμα Τροῦμαν στὴν Ἀθήνα καὶ πολλὰ ἄλλα.

Ἡ ὀργάνωσις τῶν βετεράνων μὲ προσκάλεσε σ' ἕνα πὶκ-νίκ, ποὺ ἐδόθη σ' ἕνα ἀπὸ τὰ εἰδικὰ χὼλλ (κέντρα) τοῦ Χόλλυγουντ. Ὅλοι οἱ γέροντες καὶ πολλὰ παιδιά, φοροῦσαν μὲ ὑπερηφάνεια τὸ εἰδικὸ διακριτικὸ καπέλλο μὲ τὸ σῆμα τῶν βετεράνων καὶ τὸν τίτλο τῆς ὀργανώσεως «Λεωνίδας». Ἀφοῦ φάγαμε σουβλάκια καὶ σαλάτα καὶ ἤπιαμε τὸ κρασάκι μας, χορέψαμε ἑλληνικοὺς χοροὺς μὲ τραγούδια λαϊκῆς ἑλληνικῆς ὀρχήστρας ἀπὸ κλαρίνο, κιθάρα, μπουζούκι, ἀκορντεὸν καὶ νταούλι. Χορεύτηκαν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ καλαματιανό, τὸ συρτό, τὸ τσάμικο, τὸ κρητικό, τὸ μπάλο καὶ τὸ κερκυραϊκὸ καὶ τὸ ζεϊμπέκικο, στὸ ὁποῖο μάλιστα διεκρίθη ἕνας Ἕλληνας καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν στὸ Πανεπιστήμιο. Οὔτε ὁ καλύτερος Πειραιώτης δὲν θὰ χόρευε ἔτσι τὸ χασάπικο. Τὸ γλέντι βάσταξε μέχρι τὶς 10 τὸ βράδυ.

Βέβαια ὑπάρχουν Ἑλληνοαμερικανοὶ ἀπόμαχοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι οἰκογενειάρχες καὶ ζοῦν πλουσιοπάροχα στὰ ὡραιότατα σπίτια τους. Γνώρισα πάρα πολλοὺς ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ὁμολογουμένως τοὺς θαύμασα γιὰ τὴ δραστηριότητά τους, ποὺ τοὺς δίνει ἐξέχουσα θέσι στὴν ἀμερικανικὴ κοινωνία. Γι' αὐτοὺς ἴσως ἀσχοληθῶ εἰδικώτερα. Ἐδῶ μὲ ἐνδιαφέρουν περισσότερο οἱ ἀπόμαχοι ἐκεῖνοι ποὺ ζοῦν μὲ τὴν κοινωνικὴ πρόνοια τῆς Πολιτείας, ἡ ὁποία εἶναι τέτοια, ὥστε ὅλοι σχεδὸν νὰ διστάζουν νὰ ἔλθουν στὴν Ἑλλάδα, καίτοι τὴν ἀγαποῦν πολὺ καὶ νοσταλγοῦν τὸ χωριό τους καὶ τοὺς δικούς τους.

Ρώτησα μερικοὺς γιατὶ δὲν πᾶνε στὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ ἡ σύνταξις τους εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ ζήσουν καλὰ ἐκεῖ. (π.χ. ἕνας παίρνει 300 δολλάρια τὸ μῆνα). Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἡ ἴδια πάντοτε. Γιατὶ ἐδῶ τὰ ἔχουμε ὅλα, ὅταν ἀρρωστήσουμε ἢ ὅταν γεράσουμε πολύ. Πραγματικὰ ἡ κοινωνικὴ πρόνοια γιὰ τὶς ἀσθένειες καὶ τὰ γηρατειὰ εἶναι πληρέστατη. Ἕνας καλὸς φίλος συνταξιοῦχος ὁ κ. Π.Σ. τὶς μέρες ποὺ

βρισκόμουν στὸ Λὸς Ἄντζελες ἀρρώστησε ἀπὸ κήλη καὶ ἔπρεπε νὰ κάνη ἐγχείρησι. Τηλεφώνησε στὸ νοσοκομεῖο ἀπομάχων καὶ ἀμέσως πῆγε στὸ διαμέρισμά του ἀσθενοφόρο καὶ τὸν πῆρε. Ἔμεινε στὸ νοσοκομεῖο 7 ἡμέρες καὶ ἀφοῦ τοῦ ἔγινε γενικὴ ἐξέτασις, τὸν ἐνεχείρησαν. Τὸν ἐπεσκέφθην τὴν 5η ἡμέρα καὶ μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσω τὰ νοσοκομεῖα αὐτά.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΥΤΗΡΙΑ ΒΕΤΕΡΑΝΩΝ

Τὸ συγκρότημα τῶν νοσοκομείων καὶ ἀναπαυτηρίων (γηροκομείων) τῶν βετεράνων ἀποτελεῖ μιὰ ὁλόκληρη πόλι, στὴν τοποθεσία Σωτίλ, ποὺ βρίσκεται σ' ἕνα ὑψηλὸ σημεῖο τοῦ Λὸς Ἄντζελες. Γιὰ τὰ νοσοκομεῖα ἔχουν κτισθῆ 10 τεράστια 7ώροφα κτίρια (κάθε ὄροφος ἔχει 80 παράθυρα). Ἡ δυναμικότης σὲ κρεβάτια εἶναι 15.000. Τὰ νοσοκομεῖα αὐτὰ ἔχουν πτέρυγες γιὰ ὅλες τὶς εἰδικότητες καὶ ἑπομένως δέχονται ἀσθενεῖς ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἀσθένεια καὶ ἂν πάσχουν. Τὰ πάντα ἐκεῖ παρέχονται δωρεάν. Ἐὰν μάλιστα ἕνας ἀσθενὴς ἔλθη ἀπὸ ἄλλη πόλι π.χ. ἀπὸ τὸν Ἅγιο Φραγκῖσκο, τὸ δημόσιο τοῦ πληρώνει καὶ τὰ ἔξοδα ταξιδίου. Οἱ ἐγκαταστάσεις καὶ ἡ λειτουργία τοῦ νοσοκομείου εἶναι τελειότατες. Δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ νέο ποὺ νὰ διαθέτει ἡ ἐπιστήμη καὶ νὰ μὴ εἶναι σὲ ἐνέργεια στὸ νοσοκομεῖο αὐτό. Ἐντύπωσι κάνει, ἐν συγκρίσει μὲ τὰ δικά μας νοσοκομεῖα, καὶ ὁ τρόπος τῆς διατροφῆς καὶ διαβιώσεως στὸ νοσοκομεῖο αὐτό. Οἱ ἀσθενεῖς, οἱ ὁποῖοι μποροῦν νὰ σηκώνωνται καὶ νὰ κυκλοφοροῦν, ἐφοδιάζονται μὲ μιὰ κάρτα γιὰ φαγητὸ καὶ δὲν περιμένουν νὰ τοὺς φέρουν τὸ γεῦμα στὸ κρεβάτι, ἀλλὰ πηγαίνουν μόνοι τους στὴν τραπεζαρία, ποὺ εἶναι πολυτελεστάτη, κατὰ τὴν ὡρισμένη ὥρα καὶ σερβίρονται μὲ φαγητὸ τῆς ἐκλογῆς τους. Ἔτσι ἐξοικονομοῦνται νοσοκόμες καὶ τραπεζέρες, ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ σερβίρουν τὸ φαγητὸ στὸ κρεβάτι. Οἱ ἄρρωστοι, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἐντολὴ νὰ εἶναι σὲ ὡρισμένη ὥρα στὸ κρεβάτι, ἐπιτρέπεται νὰ κυκλοφοροῦν ἐλεύθερα στοὺς κοινοχρήστους χώρους τοῦ νοσοκομείου καὶ ἀναλόγως νὰ περιπατοῦν στοὺς κήπους, νὰ ψυχαγωγοῦνται, νὰ παίζουν χαρτιὰ ἢ μπιλιάρδο, νὰ πηγαίνουν στὸν κινηματογράφο ἢ στὴν ἐκκλησία κ.λ.π. Ἐπεσκέφθηκα μὲ τὸν φίλο μου ἀσθενῆ κ. Ρ.Σ. τοὺς χώρους αὐτούς, ποὺ δὲν βρίσκονται μέσα στὰ κυρίως κτίρια τοῦ νοσοκομείου, ἀλλὰ σὲ ἰδιαίτερα κτίσματα, ποὺ ἐπικοινωνοῦν μὲ τὸ νοσοκομεῖο, μέσω μιᾶς στοᾶς. Ὅταν μπήκαμε στὴ στοά, ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ ὑπῆρχαν διάφορα κέντρα. Ἕνα κέντρο ἦταν αὐτομάτου πωλήσεως φαγητοῦ. Εἶχε τραπεζαρία καὶ καρέκλες, ὡραιότατο διάκοσμο καὶ αὐτόματα μηχανήματα πωλήσεως φαγητῶν. Ἔτσι οἱ ἐπισκέπτες ἢ καὶ οἱ ἀσθενεῖς ρίχνοντας στὸ μηχάνημα τὸ ἀνάλογο ἀντίτιμο παίρνουν τὸ φαγητό, τὸ ἀναψυκτικό, τὸ γλυκό, τὸ παγωτὸ ἢ τὸν καφέ τους. Τὸ κέντρο αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο ποὺ μένει ἀνοικτὸ νύχτα καὶ μέρα γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι τοῦ προσωπικοῦ ἢ καὶ τῶν ἀσθενῶν, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ κοιμηθοῦν. Ἀπέναντι ἀπὸ τὸ κέντρο αὐτὸ ὑπῆρχον πρατήρια γιὰ εἴδη ρουχισμοῦ, τροφίμων, τουρισμοῦ κ.λ.π. Οἱ τιμὲς στὸ πρατήριο αὐτὸ εἶναι εὐθυνότερες ἀπὸ τὰ καταστήματα τῆς πόλεως καὶ ἔτσι οἱ ἀσθενεῖς καὶ οἱ συγγενεῖς των βρίσκουν τὴν εὐκαιρία νὰ κάνουν τὴν προμήθειά τους σὲ διάφορα εἴδη. Ἐν συνεχείᾳ ὑπάρχει ἡ μεγάλη αἴθουσα τῆς ἐργασιοθεραπείας, ὅπου πολλοὶ ἀσθενεῖς, γέροι, νέοι, γερόντισσες κ.λ.π. ἐργάζονται, κεντοῦν, πλέκουν, ζωγραφίζουν, σκαλίζουν κ.λ.π. καὶ φτειάχνουν ἔτσι ὡραιότατα πράγματα. Παραπλεύρως πρὸς τὴν αἴθουσα ἐργασιοθεραπείας ὑπάρχουν δύο μικρὲς ἐκκλησίες, μία καθολικὴ καὶ μία προτεσταντική, ὅπου γίνονται κανονικὲς λειτουργίες. Ἐν συνεχείᾳ ὑπάρχει καφενεῖο, ὅπου σερβίρεται καφὲς ἀμερικάνικος σὲ τραπεζάκια στὰ ὁποῖα οἱ ἀσθενεῖς παίζουν χαρτιά. Στὸ ἴδιο καφενεῖο ὑπάρχουν καὶ δύο μπιλιάρδα. Δίδονται στοὺς ἀσθενεῖς δωρεὰν καὶ λαχεῖα ἀπὸ διάφορες ἑταιρεῖες, ποὺ γιὰ διαφήμισι προσφέρουν διάφορα πράγματα, ὅπως ραδιόφωνα, τηλεόρασι κ.λ.π. Ἔτσι ὅσοι εἶναι τυχεροὶ παίρνουν καὶ τὸ δῶρο τους. Στὸ βάθος ὑπάρχει μεγάλη αἴθουσα κινηματογράφου, ὅπου συνεχῶς προβάλλονται ἐκλεκτὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα παρακολουθοῦν οἱ ἀσθενεῖς. Πολλὲς φορὲς ἔρχονται καὶ διάφοροι θίασοι καὶ συγκροτήματα τραγουδιστῶν καὶ χορευτῶν καὶ

δίνουν παραστάσεις. 'Από ἐκεῖ πηγαίνει κανεὶς σὲ ἕνα παιδικὸ κῆπο, ὅπου οἱ ἐπισκέπτες ποὺ ἔχουν παιδιὰ τὰ ἀφήνουν καὶ παίζουν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψι ἐπιμελητρίας. Τέλος, ἀπὸ ἕνα διάδρομο βγαίνει κανεὶς σ' ἕνα μεγάλο κῆπο μὲ πρασινάδα καὶ γκαζόν, ὅπου ὑπάρχουν πολλὰ καθίσματα (πολυθρόνες) καὶ τραπέζια καὶ ὅπου ἀναπαύονται οἱ ἀσθενεῖς ἢ κάθονται μὲ τοὺς ἐπισκέπτες των καὶ συζητοῦν. 'Εντύπωσι μοῦ ἔκανε τὸ ὅτι σ' ὅλους τοὺς τοίχους τοῦ νοσοκομείου καὶ στοὺς διαδρόμους ἀκόμη ὑπάρχουν στρόφφιγγες, πού, ὅπως μοῦ ἐξήγησαν, ἦσαν γιὰ τὸ ὀξυγόνο, ὥστε σὲ ὁποιαδήποτε στιγμὴ νὰ μπορῆ νὰ χρησιμοποιηθῆ γιὰ τοὺς ἀσθενεῖς. 'Εννοεῖται ὅτι σὲ ὅλο τὸ νοσοκομεῖο, καὶ ὅταν ἡ κίνησις εἶναι ζωηροτάτη, ὑπάρχει ἀπόλυτη ἡσυχία, γιατὶ ὅλοι γενικῶς, καὶ οἱ ἀσθενεῖς καὶ οἱ ἐπισκέπτες, σέβονται τὸ χῶρο καὶ τὸ ἵδρυμα καὶ χωρὶς συστάσεις καὶ ἐπιγραφὲς τηροῦν ἡσυχία.

'Εκτὸς ὅμως ἀπὸ τὸ συγκρότημα τῶν νοσοκομείων, καὶ ἐν συνεχεία πρὸς αὐτό, ὑπάρχουν καὶ τὰ ἀναπαυτήρια τῶν βετεράνων. Αὐτὰ εἶναι ὡραιότατα κτίρια, τεράστια, μέσα σὲ κήπους καὶ πρασιὲς καὶ ἀποτελοῦν ὁλόκληρη πόλι σὲ ἔκτασι καὶ σὲ πληθυσμό. 'Εκεῖ πηγαίνουν ὅσοι ἐκ τῶν βετεράνων δὲν θέλουν νὰ ζοῦν μόνοι. Ἔτσι μέσα σὲ δωμάτια μὲ τέσσαρες ἕως ἕξη ἐνοίκους, μὲ ὅλα τὰ μέσα ἀνέσεως, μένουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ καὶ ἀπολαμβάνουν ὅλων τῶν περιποιήσεων, ὑγειονομικῶν κ.λ.π. Εἶναι πράγματι συγκινητικὸ νὰ βλέπετε στοὺς κήπους νὰ κάθωνται σὲ ἀναπαυτικὲς πολυθρόνες οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ποὺ προσέφεραν τὶς ὑπηρεσίες τους στὴν πατρίδα, καὶ ποὺ ἡ πατρίδα δὲν τοὺς ἐλησμόνησε, ἀλλὰ τοὺς ἐξασφάλισε τὴν ἤρεμη ζωὴ στὰ γηρατειά τους. 'Επὶ 40 λεπτὰ τῆς ὥρας περιερχόμεθα μὲ τὸ αὐτοκίνητο τὴν πρωτότυπη αὐτὴ πόλι (ἡσυχαστήριο) τῶν βετεράνων. Εἴδαμε καὶ τὸ θέατρό τους καὶ διάφορες ἄλλες ἐγκαταστάσεις γιὰ τὴν ψυχαγωγία τους. Ὑπάρχει ἀκόμη ἐκεῖ καὶ εἰδικὴ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία γιὰ τὴν τήρησι τῆς ἡσυχίας, καθὼς καὶ πυροσβεστικὸς σταθμός, γιὰ τὴν ἄμεση ἐπέμβασι σὲ περίπτωσι ἀνάγκης. Αὐτὲς εἶναι οἱ ἐξασφαλίσεις τῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως καὶ τῆς γεροντικῆς προνοίας γιὰ τὶς ὁποῖες οἱ Ἕλληνες βετεράνοι δὲν ἀποφασίζουν νὰ ἔλθουν στὴν 'Ελλάδα καὶ νὰ ζήσουν ἐδῶ μὲ τὴ σύνταξι τὴν ὁποία παίρνουν καὶ ἡ ὁποία τοὺς ἐξασφαλίζει μὲν ἄνετη διαβίωσι, δὲν ἐξασφαλίζονται ὅμως ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς νοσοκομειακῆς περιθάλψεως καὶ τῆς γεροντικῆς προνοίας.

Στὸ ἑπόμενο : Τὰ πάρκα τῶν νεκρῶν (Νεκροταφεῖα).—Χόλλυγουντ καὶ Μπέβερυ Χίλς. —Στὰ στούντια τῆς Μέτρο Γκόλντουϊν Μάγερ.—Τὸ Ντίστνελαντ.—Ἡ πανεπιστημιούπολις).

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Στὸ αὐτόφωρο τῆς Τροχαίας τῆς Βιέννης προσήχθη ἡ δεσποινὶς Μπέργκερ, κατηγορουμένη γιὰ τροχαία παράβασι.

—Μὰ βιαζόμουνα πολύ, δικαιολογήθηκε. Ἔπρεπε νὰ βρίσκωμαι ἐγκαίρως στὸ σχολεῖο.

—Εἶσθε δασκάλα; τὴν ρώτησε ὁ δικαστής.

—Μάλιστα, ἀπήντησεν ἡ κατηγορουμένη.

Τὸ πρόσωπο τοῦ δικαστοῦ ἔλαμψε ἀπότομα.

—Δεκαετίες ὁλόκληρες τὸ περίμενα αὐτό, εἶπε μὲ βαθειὰ ἱκανοποίησι. Δεσποινὶς Μπέργκερ, θὰ καθήσετε τώρα ἐδῶ καὶ θὰ γράψετε 500 φορές: «Δὲν θὰ ξαναπεράσω ἀπὸ τὸ δρόμο, ὅταν τὸ κόκκινο φῶς εἶναι ἀναμμένο».

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΑΜΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1963

Ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει εὐχόμεθα ὑγείαν καὶ πᾶσαν εὐτυχίαν πρὸς ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Κλάδου Ὑγείας.

Ἀνακοίνωσις πεπραγμένων μηνὸς Δεκεμβρίου 1963 πρὸς τὰ μέλη τοῦ Ταμείου Ὑγείας.

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι:

Α) Κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον π.ἔ. καὶ ἀπὸ 1—31 εἰς Ἀθήνας—Πειραιᾶ—Πάτρας καὶ Κέρκυραν:

1.	Ἐξητάσθησαν ἀπὸς ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἴκοι	1.471	Μέλη
2.	» εἰς ἰατρεῖα » » »	1.571	»
3.	Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια	623	»
4.	Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας	134	»
5.	Εἰσήχθησαν εἰς νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	195	»
6.	Ἐγεννήθησαν εἰς μαιευτήρια	24 νέα	»
7.	Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὰ ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τοῦ Νοσοκομείου Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς	3.925	»
8.	Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας δραχμῶν 6.480 εἰς	30	»
	Ἤτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	7.973	»
9.	Ἐξετελέσθησαν εἰς Φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 5.648 συνταγαί.		

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Νοέμβριος 1963 ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἔσοδα τακτικὰ	δραχμαὶ	398.612,15
Ἔσοδα ἐκ συμ/χῆς Δημοσίου	»	1.002.997,00
Σύνολον Ἐσόδων	»	1.401.609,15
Ἔξοδα	»	1.206.984,75

Β) Καθίσταται γνωστόν, ὅτι ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1963, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 40/1 ἀπὸ 26-11-63 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κλάδου Ὑγείας, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13477/4/96/1 ἀπὸ 20-12-63 ὁμοίας κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἐλύθη ἡ μεταξὺ Κλάδου Ὑγείας καὶ τοῦ γυναικολόγου ἰατροῦ κ. Νικολάου Παυλίδη ὑφισταμένη σύμβασις. Κατόπιν τούτου, ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ἡμερομηνίας, ὁ ἰατρὸς οὗτος ἔπαυσε νὰ τυγχάνῃ ὑπηρεσιακὸς ἰατρὸς τοῦ Κλάδου Ὑγείας καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ προσφυγὴ τῶν ἐνδιαφερομένων μελῶν τοῦ Ταμείου εἰς τοῦτον, εἴτε ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ θεράποντος, εἴτε ὑπὸ τὴν τοιαύτην τοῦ Ἐλεγκτοῦ ἰατροῦ.

Γ) Ὅσοι ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἐφωδιάσθησαν τελευταίως μὲ βιβλιάρια ὑγείας τοῦ Δημοσίου, βάσει ὑπευθύνου δηλώσεώς των, διὰ γονεῖς καὶ ἀγάμους ἀδελφάς, τῶν ὁποίων τὴν προστασίαν δὲν εἶχον πρότερον δηλώσει καὶ συνεπῶς ἐκ τῶν ἀποδοχῶν των ἐνηργεῖτο καὶ ἐνεργεῖται εἰσέτι κράτησις 1% ἀντὶ 2%, ὑποχρεοῦνται νὰ προσέλθωσι τὸ ταχύτερον εἰς τὸ Ταμεῖον πρὸς ρύθμισιν τῆς ἐκκρεμότητός των, ἤτοι πρὸς καταβολὴν τῆς ἐξ 1% εἰσέτι ἀναδρομικῆς

ἀπὸ 1-11-1959 εἰσφορᾶς των ἢ ἀφ' ἧς ὡρκίσθησαν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ νέων ἀστυφυλάκων. 'Η ἡμετέρα 'Υπηρεσία τοῦ Κλάδου 'Υγείας θέλει συντάξει κατ' αὐτὰς ὀνομαστικὰς καταστάσεις τῶν ὀφειλετῶν, ἃς θὰ διαβιβάσῃ εἰς τὰς ἁρμοδίας Διαχειρίσεις πρὸς εἴσπραξιν ἀναδρομικῶς τῆς τοιαύτης κρατήσεως.

Δ) Εἰς τὴν 'Υπηρεσίαν 'Υγειονομικῆς Περιθάλψεως τοῦ 'Υπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας διαβιβάζονται ὑφ' ἡμῶν μεμονωμένως δικαιολογητικὰ ὑπαλλήλων διὰ δαπάνας οἴκοι νοσηλείας γονέων ἐν 'Επαρχίᾳ, πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἔκδοσιν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κλάδου τῶν οἰκείων χρηματικῶν ἐνταλμάτων. 'Επειδὴ παρετηρήθη ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἐξόφλησιν ὑφ' ἡμῶν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἡ ἀνωτέρω 'Υπηρεσία ἐκ λόγων τεχνικῶν καθυστερεῖ ἐπ' ἀρκετὸν τὴν ἀποστολὴν ἡμῖν τῶν οἰκείων ἀπαντητικῶν ἐγγράφων, βάσει τῶν ὁποίων γίνεται ἡ ἀπόδοσις εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τῆς ἐγκριθείσης δαπάνης, ἔνιοι τῶν ὑπαλλήλων καταφεύγουσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἀνωτέρω 'Υπηρεσίαν καὶ ἀξιοῦσι κατὰ τρόπον φορτικὸν τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐγγράφων τούτων, ἐρχόμενοι εἰς προστριβὰς μετὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων. 'Επειδὴ ὑπεβλήθησαν ἡμῖν παράπονα διὰ τοιαύτην συμπεριφορὰν ὑπαλλήλων καὶ πρὸς ἀποφυγὴν διαταράξεως τῆς μετὰ τῆς ἀνωτέρω 'Υπηρεσίας ἁρμονικῆς συνεργασίας, ἀπαγορεύομεν τοῦ λοιποῦ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως μεταβαίνωσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν 'Υπηρεσίαν ταύτην πρὸς τὸν ὡς ἄνω σκοπόν, θέλομεν δὲ ἐλέγξει πάντα μὴ συμμορφούμενον.

Ε) Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω ὡς ἔχει τὴν ὑπ' ἀριθ. Γ.Δ. 759 ἀπὸ 29-11-63 ἐγκύκλιον τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως 'Υγιεινῆς τοῦ 'Υπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως λάβωσιν γνῶσιν ἅπαντες οἱ κ.κ. 'Αξιωματικοί, ἀναπτυχθῇ δὲ αὕτη καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς κατωτέρους ἀστυνομικούς, ὡς καὶ διοικητικοὺς ὑπαλλήλους.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

'Αθῆναι τῇ 29-11-63
ΕΞ. ΕΠΕΙΓΟΝ

'Αριθ. Πρωτ. Γ.Δ. 759—'Εγκ. 759

Π ρ ὸ ς

'Απάσας τὰς Κεντρικὰς καὶ Περιφερειακὰς 'Υπηρεσίας, ὡς καὶ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἁρμοδιότητος 'Υπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας.

ΕΝΤΑΥΘΑ

Θέμα: 'Ιατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις 'Υπαλ. καὶ Συνταξ. τοῦ Δημοσίου.
Λεξ.: Ἔνδειξ.: Βιβλιάρια ἀσθενείας (Δημ. 'Υπαλλήλων—Περίθαλψις 'Υπαλλήλων καὶ Συνταξιούχων).

'Επειδὴ ὡς γνωστὸν ἡ 'Υπηρεσία τῆς ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως δημοσίων ὑπαλλήλων, συνταξιούχων, κ.λ.π. ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως 'Υγιεινῆς καὶ κατὰ συνέπειαν μετέχω τῶν εὐθυνῶν τῆς εὐρύθμου λειτουργίας αὐτῆς, θεωρῶ σκόπιμον ὅπως συμπληρώσω τὰς προηγουμένας ἐγκυκλίους διὰ τῆς παρούσης, παρακαλῶν ὅπως τὸ περιεχόμενον αὐτῆς τύχῃ ἰδιαιτέρας προσοχῆς τόσον παρὰ τῶν ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων τοῦ 'Υπουργ. Κοινωνικῆς Προνοίας, ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν 'Υπουργείων πρὸς ἃς κοινοποιεῖται αὕτη.

'Ως γνωστὸν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 665/1962 Β.Δ. καθιερώθη νέον σύστημα παροχῆς ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς συνταξιούχους καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, συμπληρωθεισῶν δὲ τῶν διαφόρων ἀναγκαίων διατυπώσεων, ἐτέθη ἤδη τὸ σύστημα τοῦτο εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς 5ης 'Οκτωβρίου τρέχοντος ἔτους.

Διὰ τοῦ τεθέντος εἰς ἐφαρμογὴν συστήματος ἐξασφαλίζεται εἰς τοὺς δικαιούχους ἡ πληρεστέρα δυνατή, ὑπὸ τὰς σημερινὰς τοὐλάχιστον, ἀπὸ ἀπόψεως γενικῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν συνθηκῶν δυνατότητας, ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον ἀξιοπρεπῆ καὶ ἄνετον, ὡς ἄλλωστε ἁρμόζει εἰς δημοσίους λειτουργοὺς καὶ τὸ κυριώτερον μὲ ἀναξίαν λόγου ἐπιβάρυνσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἕκαστος ὑπάλληλος, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιοῦχος, ἐφωδιασμένος μὲ τὸ βιβλιάριον ἀσθενείας καὶ τὸ συνταγολόγιον δύναται πλέον νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀμέσως, ἄνευ πολυπλόκων διατυπώσεων, οἱανδήποτε περίπτωσιν ἀσθενείας αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἢ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του, δημιουργουμένου οὕτως αἰσθήματος ἀπολύτου ἀσφαλείας ὡς πρὸς τὰ θέματα τῆς ὑγείας, τὰ ὁποῖα ἄλλοτε ἀπετέλουν δι' αὐτὸν μόνιμον καὶ σοβαρὰν αἰτίαν ἄγχους καὶ ἀγωνίας.

'Εντὸς εὐρυτάτων περιθωρίων καὶ ἄνευ σοβαροῦ τινὸς ἐκ τῶν προτέρων περιορισμοῦ παρέχεται εἰς τὸν δικαιοῦχον ἡ δυνατότης καὶ ἡ εὐχέρεια:

Νὰ προσφύγῃ εἰς τὸν ἰατρὸν ἢ τὸ νοσοκομεῖον τῆς ἐκλογῆς του.

Νὰ ἀκολουθήσῃ οἱανδήποτε θεραπευτικὴν ἀγωγήν, ἡ ὁποία ἤθελε κριθῇ ἀναγκαία ἢ ἔστω πιθανῶς ἐνδεδειγμένη.

Νὰ ὑποβληθῇ εἰς ὅσας παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἤθελον κριθῇ ἀναγκαῖαι.

Νὰ χρησιμοποιήσῃ οἱαδήποτε καὶ ὁσησδήποτε ἀξίας φάρμακα.

Νὰ παρατείνῃ τὴν νοσηλείαν του μέχρι πλήρους ἀποθεραπείας.

'Η ἐπιτυχία ὅμως καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ συστήματος τούτου, νοουμένη, εἴτε ὡς προοδευτικὴ μείωσις τῶν ἤδη ἐλαχίστων περιορισμῶν καὶ διατυπώσεων, εἴτε ὡς βελτίωσις τῶν ὅρων τῆς παρεχομένης νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, εἴτε ὡς μείωσις τῆς ἤδη ἀσημάντου ἐπιβαρύνσεως τῶν δικαιούχων, εἴτε ὡς ἐπέκτασις τοῦ δικαιώματος καὶ εἰς ἀπωτέρου βαθμοῦ συγγενεῖς, εἴτε τέλος ὡς ἐπέκτασις τῆς παρεχομένης περιθάλψεως καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς, ὡς ἀεροθεραπείας, ὀμματοϋάλια κ.λ.π. ἀπαιτεῖ τὴν ἐνεργὸν συμπαράστασιν ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων δικαιούχων, βασιζομένην ἐπὶ τῆς πλήρους καὶ ὀρθῆς κατανοήσεως τῶν ὑποχρεώσεών του, αἱ ὁποῖαι γεννῶνται ἐκ τῶν παρεχομένων εἰς αὐτοὺς μεγάλων δικαιωμάτων.

'Ως εἶναι φυσικόν, ἡ παροχὴ τῆς ἐν λόγῳ ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως ἀπαιτεῖ τὴν διάθεσιν σοβαροῦ κονδυλίου τοῦ Δημοσίου Προϋπολογισμοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ πέραν ἑνὸς λογικοῦ ὁρίου ἀδικαιολόγητος ὑπέρβασις, εἶναι λογικὸν καὶ πιθανὸν νὰ ὁδηγήσῃ εἰς σκέψεις ἀναθεωρήσεως τοῦ συστήματος, εἴτε διὰ περιορισμοῦ τῶν δικαιούχων μελῶν τῆς οἰκογενείας, εἴτε δι' αὐξήσεως τῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν δικαιούχων, εἴτε δι' ἐπιβολῆς οἱωνδήποτε ἄλλων περιορισμῶν ἢ διατυπώσεων.

Εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ γίνῃ πίστις καὶ συνείδησις εἰς ὅλους τοὺς δικαιούχους, ὅτι τὸ διατιθέμενον διὰ τὴν ἰατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν ποσόν, ἱερὸν καθ' ἑαυτό, λόγῳ τοῦ σκοποῦ διὰ τὸν ὁποῖον προορίζεται, ἀνήκει εἰς τὴν μεγάλην δημοσιοϋπαλληλικὴν οἰκογένειαν, δηλαδὴ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους καὶ ἑπομένως κατὰ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτοῦ οἱ δικαιοῦχοι θὰ πρέπει νὰ ἐπιδεικνύουν τὴν σύνεσιν καὶ τὴν φειδὼ τὰς ὁποίας θὰ ἐπεδείκνυον προκειμένης τῆς δι' ἀπολύτως ἰδικῶν των πόρων ἀντιμετωπίσεως τῶν θεμάτων τῆς ὑγείας, αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των.

'Η παρεχομένη διὰ τοῦ τεθέντος εἰς ἐφαρμογὴν συστήματος ἀπόλυτος σχεδὸν ἐλευθερία εἰς τοὺς δικαιούχους, δημιουργεῖ βαρυτάτην ἠθικὴν ὑποχρέωσιν αὐτῶν διὰ τὴν λελογισμένην χρησιμοποίησίν της.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οὐδεὶς ὑπάλληλος θὰ διανοηθῇ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν παρεχομένην εἰς αὐτὸν εὐχέρειαν δι' ἀλλοτρίους ἰδιοτελεῖς σκοποὺς ἢ ὅτι ἐν γνώσει του θὰ συνεργήσῃ εἰς προσπάθειαν οἱουδήποτε τρίτου πρὸς καταδολίευσιν τῶν ἐν προκει-

μένῳ συμφερόντων τοῦ Δημοσίου καὶ διὰ τοῦτο ἀποκλείομεν πᾶσαν τοιαύτην περίπτωσιν, τυχὸν ἐμφάνισις τῆς ὁποίας θὰ ἐπισύρῃ βαρυτάτας κυρώσεις.

Παραλλήλως ὅμως θεωροῦμεν ὑποχρέωσίν μας νὰ τονίσωμεν ὅτι καὶ ἡ ἐπίδειξις ἁπλῆς ἀμελείας ἢ ἐπιπολαιότητος εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν σχετικῶν θεμάτων καὶ ἡ ἀλόγιστος καὶ ἄνευ σοβαροῦ λόγου προσφυγὴ εἰς ἰατρικὰς ἐξετάσεις, νοσοκομεῖα, φάρμακα κ.λ.π., ἀποτελοῦν προσβολὰς κατὰ τοῦ συστήματος καί, δοθεισῶν τῶν περιωρισμένων δυνατοτήτων τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, ὁδηγοῦν ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, εἰς τὸν ἐξ ἀσκόπου σπατάλης τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων, ἀναγκαστικὸν περιορισμὸν τῆς παρεχομένης βοηθείας εἰς τοὺς πράγματι ἔχοντας ἀνάγκης ηὐξημένης τοιαύτης.

'Απὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Διατάγματος προβλεπόμενοι 'Ελεγκταὶ ἰατροί, εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν δέον νὰ ἐκληφθοῦν ὑπὸ τῶν δικαιούχων ὡς ἀντίδικοι αὐτῶν, τεταγμένοι διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν δικαιωμάτων των, ἀλλὰ πρέπει νὰ θεωροῦνται ὡς οἱ ἰατρικοὶ σύμβουλοι αὐτῶν, οἱ εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν ἀνήκοντες καὶ ἀποσκοποῦντες διὰ τῶν εἰδικῶν των γνώσεων εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ τῶν ἐπὶ μέρους ὑπαλλήλων καὶ τῆς ὅλης μεγάλης δημοσιοϋπαλληλικῆς οἰκογενείας, εἰς τὴν ὁποίαν ἅπαντες ἀνήκομεν.

'Ο Γενικὸς Διευθυντὴς 'Υγιεινῆς
ΗΛΙΑΣ ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ

'Ο 'Αρχηγὸς
'Ως Πρόεδρος τοῦ Κλάδου 'Υγείας
ΘΕΟΔ. ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Κτησιφῶντος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τριῶν Ἱεραρχῶν, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Ἀνδρέα» τῶν Ἄνω Πετραλώνων.

Ὁ Κτησιφῶν, Ἀθηναῖος πολιτικὸς καὶ ἀφωσιωμένος φίλος τοῦ Δημοσθένους, ἔζησε τὸν 4ο π.Χ. αἰῶνα, ἦταν γυιὸς τοῦ Λεωσθένους καὶ κατήγετο ἀπὸ τὸν Δῆμο Ἀναφλύστου. Τὸ 336 π.Χ. ὁ Κτησιφῶν εἰσηγήθη στὴν Ἐκκλησία τοῦ Δήμου νὰ τιμήσουν τὸν Δημοσθένη μὲ χρυσοῦν στέφανον. Ἡ πρότασις αὐτὴ ἔγινεν ἀφορμὴ τῆς περιφήμου ρητορικῆς μονομαχίας μεταξὺ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου. Ὁ Αἰσχίνης ἐνήγαγε σὲ δίκη τὸν Κτησιφῶντα καὶ ἐξεφώνησε τὸν γνωστὸν κατὰ τοῦ Κτησιφῶντος λόγον του, στὸν ὁποῖον ἀπήντησεν ὁ Δημοσθένης μὲ τὸν περίφημο «Περὶ στεφάνου» λόγον του, μὲ τὸν ὁποῖον καὶ κατέβαλε τὸν ἀντίπαλό του Αἰσχίνη.

Κυβέλης.

Πάροδος τῆς ὁποῦ Μαυρομματαίων 2, κοντὰ στὸ Μουσεῖο.

Ἡ Κυβέλη, μεγάλη καὶ ἀρχαιοτάτη μυθολογικὴ φρυγικὴ Θεά, ταυτίζεται πρὸς τὴν Ρέα, καὶ θεωρεῖται ὡς προστάτις τῶν ἀγρίων ζώων καὶ τῆς ἀγρίας φύσεως. Εἶχεν ὡς ἀκολούθους τοὺς Κουρῆτες καὶ Κορύβαντες. Στενὰ συνδεδεμένος μὲ τὴν λατρεία τῆς Κυβέλης ἦταν ὁ ὡραῖος Ἄττις. (Θεὸς τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Λυδῶν).

Κυδαθηναίων.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Φιλελλήνων 20 καὶ τελειώνει στὴν ὁδὸν Ἀδριανοῦ (Πλάκα).

Οἱ Κυδαθηναιεῖς ἢ Κυδαθηναῖοι ἦταν ἕνας τῶν λαμπροτέρων καὶ μεγαλυτέρων Δήμων τῆς Ἀττικῆς, ἀνῆκε στὴν Πανδιονίδα φυλὴ καὶ κατεῖχε τὸ κεντρικώτερο τμῆμα τῶν Ἀθηνῶν, Β καὶ ΒΑ τῆς Ἀκροπόλεως. Στὸν Δῆμο αὐτὸν γεννήθηκε ὁ Ἀριστοφάνης.

Κυδαντιδῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τριῶν Ἱεραρχῶν 97, κοντὰ στοὺς «Τρεῖς Ἱεράρχες» τῶν Πετραλώνων.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὸν συνώνυμο μικρὸ Δῆμο τῆς Ἀττικῆς, ποὺ εὑρίσκετο στὴ θέσι τῆς σημερινῆς Βραώνας τῶν Μεσογείων. Ἀρχικῶς ἀνῆκε στὴν Αἰγηίδα καὶ ἀργότερα στὴν Πτολεμαΐδα φυλή.

Κυδωνιῶν.

Ἀρχίζει ἀπό τήν «Παιδική Χαρά» τῶν Σεπολίων καί τελειώνει στή λεωφόρο Κωνσταντινουπόλεως.

Αἱ Κυδωνίαι, κοινῶς Ἀϊβαλί, παραλιακή πόλις τῆς Δ. Μικρᾶς Ἀσίας, ἔναντι καί κοντά τῆς Λέσβου, πρό τοῦ 1922 ἦταν ἀκμαῖο κέντρο ἑλληνισμοῦ. Ἐκτίσθη κατά τόν 17ον αἰῶνα καί ἀνεπτύχθη σύντομα, χάριν στά παραχωρηθέντα σ' αὐτήν ὑπό τῶν Τούρκων προνόμια. Ἔγινεν ἀρκετά γνωστή ἡ Ἀκαδημία της στήν ὁποίαν ἐδίδαξε καί ὁ Θεόφιλος Καΐρης καί ἐμαθήτευσαν οἱ Θεόκλητος Φαρμακίδης, Γρηγόριος Γεννάδιος κ.ἄ. Σήμερα ἔχει περί τις 16.500 κατοίκους. (Συνώνυμη ὁδός ὑπάρχει σέ συνοικισμούς καί προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Κυδωνιῶν Γρηγορίου. (Βλέπε Γρηγορίου Κυδωνιῶν)

Κυζίκου.

Ἀδιέξοδος τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν 89, μετά τήν στάσι «Δεριγνύ».

Ἡ Κύζικος, ἀρχαία σημαντική πόλις τῆς Προποντίδος, ἐκτίσθη ὑπό τῶν Δολιόνων καί ἤκμασεν ὡς βιομηχανικό καί ἐμπορικό κέντρο μέχρι καί τῆς ἑλληνικῆς ἐποχῆς. Ὡς κτήτωρ της φέρεται ὁ ἥρως Κύζικος κατά τούς χρόνους τῶν Ἀργοναυτῶν, τούς ὁποίους ἐβοήθησε. Τό 1063 μ.Χ. ἡ Κύζικος κατεστράφη ὁλοσχερῶς ἀπό σεισμό (Συνώνυμη ὁδός ὑπάρχει σέ συνοικισμούς καί προάστεια τῶν Ἀθηνῶν).

Κυθήρων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Ζώνης 84, μία στάσι πρίν τῆς πλατείας Κολιάτσου.

Τά Κύθηρα, κοινῶς Τσιρίγο, ἡ νοτιώτερη Ἰόνιος νῆσος, εὑρίσκεται ἔναντι καί κοντά τοῦ Ν ἄκρου τῆς χερσονήσου Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, ἀπό τήν ὁποία χωρίζονται μέ τόν διέκπλου τῆς Ἑλαφρονήσου. Ἡ ἔκτασις των ἀνέρχεται στά 273,75 τετρ. χιλμ., ὁ δέ πληθυσμός των φθάνει τις 9 περίπου χιλιάδες κατοίκων. Μαζί μέ τά Ἀντικύθηρα καί μερικά ἄλλα μικρά νησάκια ὑπάγονται στό νομό Ἀττικῆς.

Ὡς πρῶτοι ἄποικοι τῶν Κυθήρων ἀναφέρονται οἱ Φοίνικες. Κατά τήν ἀρχαιότητα ἤκμασεν ὡς κέντρο ἁλιείας καί ἐμπορικός σταθμός. Τό 1797 κατελήφθησαν ἀπό τούς Γάλλους καί ἀπετέλεσαν μίαν τῶν νήσων τῆς Ἑπτανήσου, μετά τῆς ὁποίας ἔκτοτε συνέδεσαν τήν τύχη των. Τό 1801 ἦταν ἕδρα τῆς διοικήσεως τῆς «Πολιτείας τῶν ἡνωμένων ἑπτά νήσων». (Συνώνυμη ὁδός ὑπάρχει στό Καλαμάκι καί στούς Ἁγίους Ἀναργύρους).

Κύθνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 260, ἀπέναντι στή πλατεῖα Κολιάτσου.

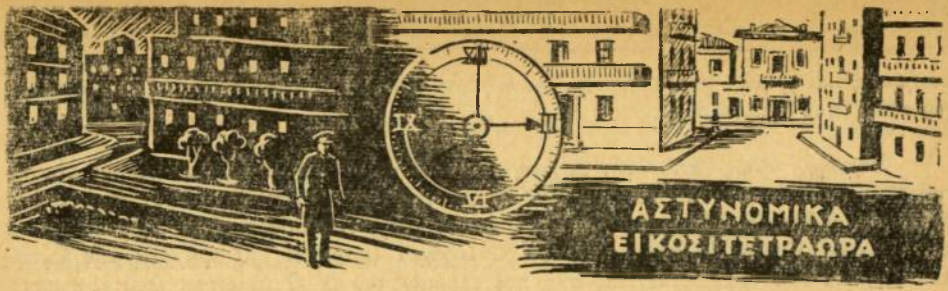
Ἡ Κύθνος, κοινῶς Θερμιά, νῆσος τῶν Κυκλάδων, εὑρίσκεται Ν τῆς Κέας, ἔχει ἔκτασιν 101,6 τετρ. χιλμ. καί περί τις 2 χιλιάδες κατοίκους. Ὡς πρῶτοι ἄποικοί της ἀναφέρονται οἱ Δρύοπες καί μετά οἱ Ἴωνες. Ἔλαβε μέρος στούς Περσικούς πολέμους καί ἐφημίζετο ὡς πρότυπον εὐνοουμένης πολιτείας. Τό 1537 κατελήφθη ἀπό τούς Τούρκους. (Συνώνυμη ὁδός ὑπάρχει στό Αἰγάλεω).

Κυκλάδων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τήνου 43, κοντά στόν Ἅγιο Γεώργιο Κυψέλης.

Πρόκειται γιά τό γνωστό νησιωτικό σύμπλεγμα τοῦ Αἰγαίου. Κατά τήν προϊστορική ἐποχή τις Κυκλάδες ἀπώκησαν Φοίνικες, Κᾶρες καί Ἴωνες. Κατά τούς ἱστορικούς χρόνους ὑπετάχθησαν στούς Πέρσες, ἀπό τοῦ πρώτου Μηδικοῦ πολέμου. Μετά τήν ναυμαχία τῆς Σαλαμῖνος ἀπεστάτησαν καί προσεχώρησαν στήν Α' Ἀθηναϊκή συμμαχία. Τό 1204 περιῆλθον στούς Ἐνετούς, οἱ ὁποῖοι τις διετήρησαν μέχρι τῆς τουρκικῆς κατακτήσεως (τέλος 16ου αἰῶνος). Συνώνυμη ὁδός ὑπάρχει σέ προάστια τῶν Ἀθηνῶν.

(Συνεχίζεται)

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ «Χ»

Η νιτσεϊκὴ ἀποστροφὴ «ὅπου Τάφοι ἐκεῖ καὶ Ἀνάστασις», τὸ μεσαιωνικὸν «ὁ βασιλεὺς ἀπέθανε—ζήτω ὁ βασιλεύς», ἐκεῖνο τοῦ Βαλαωρίτου «ἂν εἶμαι χάρος χαλαστὴς—εἶμαι καὶ χάρος πλάστης» καὶ ἄλλα παρόμοια, νομίζω ὅτι ἔχουν κάποιαν σχέσιν μὲ τὸ ἔτος ποὺ ἔφυγε καὶ μὲ τὸ νέον ποὺ ἀνέτειλλε. Καταδεικνύουν ὁπωσδήποτε τὴν μεγάλην διάρκειαν τῶν στιγμῶν τῆς αἰωνιότητος, καταδεικνύουν τὴν συνοχὴν καὶ τὴν μεγάλην συνέχειαν ποὺ διέπει τὸ σύμπαν, ἐπαληθεύουν ὅτι τὰ πάντα εἰς τὸν κόσμον ἔχουν στενὴν ἀλληλουχίαν καὶ εἶναι ἀλληλένδετα. Καὶ ἀπὸ τὸν κανόνα αὐτὸν τίποτα δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξαιρεθῇ, ἀφοῦ ὁ Παντογνώστης Δημιουργὸς καὶ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα εἰς τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἐθεμελίωσαν τὴν ἀληθινὴν ζωήν.

***

Διάρκεια λοιπόν, συνοχή, ἀλληλουχία, μὲ ἕνα λόγον «σ υ ν έ χ ε ι α» εἰς τὴν μεγάλην λεωφόρον τῆς ζωῆς. Μόνον πού, αὐτὴν τὴν συνέχειαν οἱ ἄνθρωποι ὅλων τῶν αἰώνων τὴν εἶδαν μὲ κάποιο δέος κατὰ τὴν ἑκάστοτε ἀρχὴν μιᾶς νέας περιόδου εἰς τὸν κύκλον ζωῆς. Τί θὰ φέρῃ ἡ νέα περίοδος; Τὴν εὐτυχίαν ἢ τὴν δυστυχία; Ἀναρρωτήθηκαν καὶ ἔπλασαν μυριάδες μύθους οἱ ἄνθρωποι ὅλων τῶν ἐποχῶν, μυριάδες προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίες, ἕναν τεράστιο ὄγκο ἀπὸ θρύλους, παρατηρήματα, γνωμικὰ κ.λ. κ.λ. ποὺ ἡ παράδοσις ἔφερε μέχρι τῶν ἡμερῶν μας. Νὰ τονίσουμε ὅτι πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα ἀποτελοῦν καὶ σήμερα τὴν ἀληθινὴν ποίησιν τῆς ζωῆς; Θὰ ἦταν τουλάχιστον κοινοτοπία τοῦτο· καὶ θὰ ἀπαιτοῦσε νὰ λεχθοῦν πολλὰ ἄλλα ποὺ ἐκφεύγουν τοῦ σκοποῦ τῶν σημειώσεων αὐτῶν.

***

Ἀναντίρρητα, τὸ «ποδαρικὸ» τῆς πρώτης τοῦ νέου ἔτους, ποὺ ὅλοι ζήσαμε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ φοβερὰ ἀλλὰ καὶ ποιητικὰ στοιχεῖα τῆς λαογραφικῆς μας ψυχῆς. Κατ' αὐτὸ ἀνήκουμε ὅλοι εἰς δύο κατηγορίας: Εἰς τοὺς «καλοποδαράδες» καὶ τοὺς «κακοποδαράδες», κοινῶς «γρουσούζηδες». Προκειμένου ὅμως διὰ τὴν ἀστυνομικὴν πραγματικότητα, ὁμολογῶ ὅτι δυσκολεύομαι νὰ διαχωρίσω τοὺς μὲν ἀπὸ τοὺς δέ. Ποῖοι, ἀπὸ ὅσους μᾶς ἐπεσκέφθησαν εἰς τὰ ἀστυνομικὰ καταστήματα, ἀπὸ ὅσους γενικῶς μᾶς ἀπησχόλησαν τὴν Πρωτοχρονιὰ παντοιοτρόπως, ἀνήκουν εἰς τὴν πρώτην καὶ ποῖοι εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν; Φοβοῦμαι ὅτι κάποιος κυνικὸς θὰ εἴπῃ: Εἰς τὸ ἄχαρι τοῦ ἀστυνομικοῦ ἐπαγγέλματος δὲν ὑπάρχουν «καλοποδαράδες». Ὅσοι μᾶς ἐπισκέπτονται εἰς τὰ γραφεῖα, ὅσοι μᾶς τηλεφωνοῦν καὶ ὅσοι μᾶς πλησιάζουν εἰς τοὺς δρόμους διὰ ὑπηρεσιακὴν αἰτίαν, εἶναι συλλήβδην... φορεῖς δεινῶν! Μᾶς ἀναγγέλουν ἕνα αὐτοκινητικὸν δυστύχημα, μᾶς εἰδοποιοῦν διὰ μίαν κλοπήν, μίαν ἁπάτην, μᾶς καλοῦν νὰ ἀποφανθοῦμε ἐπὶ τῶν διαπληκτισμῶν των, νὰ ἐπιλύσωμε τὰς διαφοράς των, νὰ ἀνεύρωμε τὴν ἐξαφανισθεῖσα νέα κ.λ. κ.λ. κ.λ... Ὑπάρχει ὅμως μία διαφορὰ εἰς αὐτὰ τοῦ «κυνικοῦ», ἡ ἑξῆς: Ὅτι τὸ συναίσθημα ποὺ δοκιμάζομε ὅταν ἀντιστρέφομε τὰ δεινὰ τοῦ πολίτου εἰς πηγὴν ἱκανο-

ποιήσεως καὶ χαρᾶς, ὑπερκαλύπτει οἱανδήποτε πικρίαν ἢ ἀπογοήτευσιν τοῦ λειτουργήματος πού ἐπιτελοῦμε.

***

Ξέφυγα ὅμως ἀπὸ τὴν ἀρχικήν μου πρόθεσιν νὰ δώσω μίαν μικρὰν εἰκόνα τοῦ «ποδαρικοῦ» εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας τῆς πρωτευούσης. Ἡ πρώτη ἐμφάνισίς του λοιπὸν (1) ἐσημειώθη καθ' ἣν στιγμὴν τὸ 1964 ἀριθμοῦσε μόλις δέκα λεπτὰ ζωῆς, ἦτο δὲ ἓν αὐτοκινητικὸν δυστύχημα (χαρὰ εἰς τὰ τροχαῖα μας ζητήματα...) μὲ ἕνα τραυματίαν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δ' Τμήματος. Δευτέρα κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν ἐμφάνισις ἐσημειώθη τὴν 2.30' ὥραν εἰς τὸ Η' Τμῆμα, μὲ τὴν μορφὴν ἄλλου αὐτοκινητικοῦ δυστυχήματος. Τρίτη παρουσία ἐπεσημάνθη εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Β' Τμήματος, περὶ ὥραν 3.30' καὶ μὲ τὴν μορφὴν ἐξυβρίσεως, ἀπειλῆς καὶ κακοβούλου βλασφημίας, ἀφοῦ πέντε ἄτομα «συνεπλάκησαν ἐντὸς καὶ ἔξωθι τῆς οἰκίας ἔνθα συνδιεσκέδαζον», παρέστη ἀνάγκη δὲ νὰ μεταφερθοῦν εἰς τὸ Τμῆμα διὰ περιπολικοῦ τῆς Ἀμέσου Δράσεως πρὸς ἀλληλοϋποβολὴν μηνύσεων. Εἰς τὴν συνέχειαν τὸ «ποδαρικὸ» καὶ περὶ ὥραν 5ην ἔκαμε τὸ πρῶτο του βῆμα τὸ Α' Τμῆμα, ὅπου διευθυντὴς καμπαρὲ παρεπονέθη κατὰ νεάνιδος ἡ ὁποία ψευδῶς τὸν διεβεβαίωσεν ὅτι θὰ ἐπλήρωνε αὐτὴ τὰ μετὰ θαμῶνος καταναλωθέντα ποτά... Τὴν αὐτὴν ὥραν ἐσημειώνετο ἕνας θάνατος γραίας εἰς τὸ ΙΣΤ' Τμῆμα. Δέκα λεπτὰ ἀργότερον, ἤτοι τὴν 5.10' ὥραν, ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του εἰς τὸ Ε' Τμῆμα μὲ τὴν μορφὴν αὐτοκινητικοῦ δυστυχήματος πάλιν. Τὸ σοβαρώτερον, ἀλλὰ καὶ πλέον τραγικὸν περιστατικὸν ὅμως ἐπραγματοποιεῖτο τὴν 6.30' ὥραν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ΚΕ' Τμήματος: Ὁ ἀθίγγανος Γ.Σ. τῶν 30 ἐτῶν, καρεκλοποιὸς καὶ καλαθοποιός, ἀπεπειρᾶτο νὰ φονεύσῃ ὕπανδρον ὁμόφυλον κατὰ τὴν διάρκειαν διασκεδάσεως εἰς τὸ γραφικὸν «τσαντῆρι» των, πυροβολῶν αὐτὴν διὰ τοῦ περιστρόφου του. Κατέφθασαν βεβαίως τὰ ἀστυνομικὰ περιπολικὰ καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Τμήματος διὰ νὰ συλληφθῇ ὁ δράστης καὶ νὰ μεταφερθῇ ἡ τραυματισθεῖσα εἰς τὸ «Ἱπποκράτειον», πλὴν τὴν ἐπομένην ἠπειλήθη γενικωτέρα σύρραξις τῶν ἀθιγγάνων, ὅταν τρεῖς ἀδελφοὶ τῆς παθούσης ἐπέδραμον εἰς τὰς σκηνὰς τῶν ἀδελφῶν τοῦ δράστου καὶ ἐτραυμάτισαν μὲ τσεκοῦρι τρεῖς ἐξ αὐτῶν, δεχθέντες ἐν συνεχείᾳ ἐπίθεσιν διὰ πυροβόλου ὅπλου παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ δράστου. Ἡ ἀστυνομικὴ ἐπέμβασις ἀπεσόβησε καὶ πάλιν τὴν ἀπειληθεῖσαν γενικωτέραν σύρραξιν τῶν τσιγγάνων τῆς κατασκηνώσεως, κρῖμα ὅμως πού ἕνα πρωτοχρονιάτικο «Πανηγύρι τῆς Κακάβας» ἔλαβε τόσον δραματικὰς διαστάσεις.

***

Ἀπτόητον ἐν τούτοις τὸ «ποδαρικὸ» συνέχισε τὴν πορείαν του. Ὥρα 7.20 ἐπεσκέφθη τὸ Ζ' Τμῆμα μὲ τὴν μορφὴν αὐτοκινητικοῦ καὶ πάλιν δυστυχήματος. Ὥρα 8.20 παρουσιάσθη εἰς τὸ ΣΤ' Τμῆμα μὲ «Παράπονα-Συστάσεις». Τὴν 11ην ὥραν εἰσήρχετο δρομαίως εἰς τὰς περιφερείας ΚΔ, ΚΘ καὶ ΛΓ' Τμημάτων μὲ τὴν μορφὴν αὐτοκινητικοῦ δυστυχήματος εἰς τὸ πρῶτον, συμπλοκῆς ἀτόμων εἰς τὸ δεύτερον καὶ διαπληκτισμῶν εἰς τὸ τρίτον. Καὶ ἡ πορεία ἀκάθεκτος πρὸς ΙΖ' Τμῆμα μὲ αὐτοκινητικὸν δυστύχημα τὴν 12ην ὥραν, πρὸς ΚΓ' Τμῆμα ὅπου τὴν 13.45 ὥραν ἐμφανίζεται ὡς αὐτοκινητικὸν καὶ πάλιν δυστύχημα, πρὸς ΚΘ' μὲ συμπλοκὴν ἀτόμων τὴν 14.30' ὥραν, πρὸς Ι' καὶ ΙΗ' Τμήματα ὅπου παρουσιάζεται ταυτοχρόνως τὴν 18ην ὥραν μὲ «Παράπονα-Συστάσεις» καὶ ἕνα τραυματισμὸν γυναικὸς εἰς τὴν κεφαλὴν συνεπείᾳ ἐπιθέσεως τοῦ ἐν διαστάσει συζύγου, ἀντιστοίχως, πρὸς ΙΔ' Τμῆμα ὅπου τὴν 19ην ὥραν πραγματοποιεῖ προσαγωγὴν ἰατροῦ καὶ μιᾶς γυναικὸς λόγω διαπληκτισμῶν. Ἐδῶ τερματίζονται αἱ πρωταρχικαὶ δι' ἕκαστον Τμῆμα ἐπι-

1. Τὰ γεγονότα πού ἀναφέρονται ἔχουν τὴν πηγήν των εἰς τὰ ἀντίγραφα τοῦ Βιβλίου Συμβάντων ἑκάστης ὑπηρεσίας.

σκέψεις, ἂς σημειωθῆ ὅμως ὅτι εἰς τὰ Α, Β, Ζ καὶ Η' Τμήματα αἱ συνέπειαι τοῦ «ποδαρικοῦ» ἀνεφάνησαν καὶ πάλιν μὲ ἔναρξιν πυρκαϊᾶς, σύγκρουσιν ὀχημάτων καὶ παροχὴν πρώτων βοηθειῶν εἰς μικροπωλητὴν «γλεύκους μεμεστωμένον», δύο αὐτοκινητικὰ ἀκόμη δυστυχήματα καί, ἕνα αὐτοκινητικὸν δυστύχημα μὲ ἕναν αἰφνίδιον θάνατον ἀντιστοίχως. Ἂς σημειωθῆ ἀκόμη ὅτι τὸ «ποδαρικὸν» ἄφησε λευκὰς τὰ Γ, Θ, ΙΑ, ΙΒ, ΙΓ, ΙΕ, ΙΘ, ΚΑ, ΚΒ, ΚΣΤ, ΚΖ, ΚΗ, ΚΘ, Λ, ΛΑ, ΛΒ, ΛΔ καὶ ΛΕ' Τμήματα, καθὼς καὶ ὅλους τοὺς ἀστυνομικοὺς σταθμούς. Τὸ ἴδιον, λευκὰς ἄφησεν καὶ τὰς ὑπηρεσίας Υ.Γ.Α. καὶ Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως 'Αθηνῶν.

***

Ζητήσατε τὴν «ντάμα», ἀλλὰ καὶ τὴν γενναίαν οἰνοποσίαν καὶ τὴν παραζάλην τῆς Τερψιχόρης εἰς τὰ περισσότερα τῶν τελευταίων περιστατικῶν. 'Ανέκφραστη ἡ ντάμα τῆς τράπουλας ἐγνώρισε καὶ κατὰ τὴν ἐφετινὴν ἑορταστικὴν περίοδον τόσα ξενύχτια ὅσα δὲν ἐγνώρισαν ντάμες μὲ σάρκα καὶ ὀστᾶ. Μόνον ποὺ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς θιασῶτας της ὑπερέβησαν τὰ ἐσκεμμένα καὶ τοὺς εὗρεν ἐρωτοτροποῦντας ὁ ὄρθρος καὶ ἡ 'Αστυνομία, ὅπως συνέβη εἰς κεντρικὴν λέσχην τῶν 'Αθηνῶν μὲ τοὺς Θ.Κ., Π.Φ., Ν.Δ. καὶ Κ.Δ. Εὑρέθησαν τὰ καλὰ αὐτὰ «παιδιὰ» παίζοντα κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ὅτε σκόπιμον ἐθεωρήθη νὰ παρεμποδίσῃ ὁ ἕνας τὴν εἴσοδον τῶν ἀστυνομικῶν, νὰ κρυβῆ ὁ ἄλλος κάτω ἀπὸ τὸ ἁμαρτωλὸ τραπέζι καί, ἐν πάσει περιπτώσει νὰ τιμηθοῦν δεόντως ἀπὸ τὸ αὐτόφωρον μὲ ποινὰς φυλακίσεως καὶ χρηματικάς, νὰ κατασχεθοῦν δὲ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τὰ χρήματα ποὺ εὑρέθησαν ἐπὶ τῆς πράσινης τσόχας καὶ νὰ διαταχθῆ ἡ ἀπαγόρευσις λειτουργίας τῆς λέσχης. Μόνον ἐπίσης πού, βλέποντες κάποιαν εὔνοιαν τῆς τύχης οἱ μέν, ἀναμένον ες δὲ ματαίως κάποιο της χαμόγελο οἱ δέ, συνεπλάκησαν τὴν νύκτα τῆς πρωτοχρονιᾶς εἰς οἰκίαν τοῦ Πειραιῶς οἱ ἀδελφοὶ Ε. καὶ Α.Μ. τῶν 39 καὶ 38 ἀντιστοίχως ἐτῶν, ὁ πατὴρ Ι.Κ. τῶν 59 καὶ ὁ υἱὸς Γ.Κ. τῶν 26 ἐτῶν, οἱ ἀδελφοὶ Α καὶ Θ.Π. τῶν 20 καὶ 23 καὶ ὁ Γ.Χ. τῶν 32 ἐτῶν. Παίζοντες οἱ ἑπτὰ αὐτοὶ ναυτικοὶ ὁμαλῶς μέχρι τῆς 5ης πρωινῆς, συνεπλάκησαν ὅταν οἱ δύο κερδίζοντες ἐξ αὐτῶν ἠθέλησαν νὰ ἀποχωρήσουν, τοῦ Α.Μ. μάλιστα θέσαντος αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν μαχαίρας καὶ ἐξαναγκάσαντος μὲ ληστρικὴν ἐκβίασιν τὸν Χ.Δ. ὅπως τοῦ παραδώσῃ τὰς κερδηθείσας δύο χιλιάδας δραχμάς. Τὰ καταφθάσαντα περιπολικὰ τῆς 'Αμέσου Δράσεως καὶ ἡ φυγὴ τῶν τριῶν ἐκ τῶν παικτῶν διὰ τῶν κεραμοσκεπῶν στεγῶν τῶν ὁδῶν Σαχτούρη καὶ Σερρῶν ἐνθυμίζουν κάπως ταινίαν τῶν σκληρῶν ἀστυνομικῶν φίλμς ξένων ὑποκόσμων.

***

Ὁ ἀστυνομικὸς κῶδιξ τῶν ἁγίων ἡμερῶν ἄφησε χωρὶς συνέπειες ἀρκετὰ τῶν ἐπεισοδίων ποὺ ξεκίνησαν ἀπὸ τὸν βωμὸν τῆς Τερψιχόρης. 'Αλλὰ καὶ ὁ κῶδιξ τῆς δικαιοσύνης ἔπραξε τὸ ἴδιον ἐν τῇ ἁγιότητι αὐτοῦ διὰ τοὺς θυσιάσαντας γενναίως εἰς τὸν Βάκχον, ὅπου ἡ ἀνάγκη—ἡ ἔγκλησις τοῦ πολίτου—ὡδήγησε μερικοὺς ἀπὸ τοὺς παρανομήσαντας εἰς τὸ ἐδώλιον. 'Ιλαροτραγικὸν ἐπὶ τούτου ἐπεισόδιον ἐκεῖνο κάποιου «'Αηβασίλη», ἑνὸς γεροντάκου δηλαδὴ μὲ ἐρυθρὰ ἱμάτια, μὲ σκοῦφον, γένεια κατάλευκα κ.λ., ποὺ ἐφωτογραφίζετο εἰς τοὺς δρόμους μὲ τοὺς πιτσιρίκους καὶ γενικῶς ἔκαμνε ὅ, τι ἠμποροῦσε «γιὰ ἕνα γερὸ μεροκάματο», ὅπως παρεδέχθη. Μόνον ποὺ ὁ ἄνθρωπος—κοντούλης καὶ κυρτὸς ἀπὸ τὰ πραγματικὰ γεράματα—εἰσῆλθεν εἰς μπὰρ καὶ ἐγένετο διὰ τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον ὅταν «κατέβασε» τὸ δωδέκατο ποτό. 'Εξῆλθε λοιπὸν καί, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἠθέλησε νὰ «εὐλογήσῃ» περαστικὴ κυρία, ὅτε συνετελέσθη τὸ «δρᾶμα»: Ἡ κυρία ἀπῆλθεν δρομαίως, ὁ «'Αηβασίλης» τὴν ἐκυνήγησε καὶ προσπάθησε νὰ τὴν κρατήσῃ ἁρπάζοντάς την ἀπὸ τὴν μέση, ὑψώθηκε ἡ τσάντα ἀστραπιαίως καὶ εὑρέθησαν σκοῦφος καὶ γένεια εἰς τὸ πεζοδρόμιον καὶ πλῆθος μέγα συναγμένον... «Θέλει δὲ—ὁ «'Αηβασίλης»—νοσήση

ἐπὶ πενθήμερον, ἐκτὸς ἐπιπλοκῆς τινος», καί, «... ἀπαλλάσσεται ἑτέρας πλὴν τῆς τσάντας ποινῆς»...

***

Αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ τοῦ ἔτους ποὺ ἔφυγε χαρακτηρίζονται ἀπὸ πλουσιωτάτην δρᾶσιν τῶν διαρρηκτῶν, πορτοφολάδων καὶ ἀπατεώνων. Ἐχέμυθες ἐπισκέψεις τῶν ἀξιοτίμων κυρίων διαρρηκτῶν μέσα εἰς τὴν ἑορταστικὴν παραζάλην ἐγένοντο πολλές, ἄλλες ἀλυσιδωτὲς καὶ ἄλλες κατὰ μόνας, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἴσου ἐχέμυθες παγίδες τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐγένοντο πολλὲς μὲ λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Ἀπὸ τοὺς συλληφθέντας, ξεχωριστὴν θέσιν ἔλαβον ὁ Μ. Φ. τῶν 21 ἐτῶν, λιποτάκτης στρατιώτης καὶ πολλὰ σεσημασμένος, ὡς καὶ οἱ ἄεργοι καὶ ἄστεγοι Τρικαλινοὶ Ν.Π. τῶν 16, Κ.Μ. καὶ Α.Γ. τῶν 18 καὶ Θ.Τ. τῶν 19 ἐτῶν, ἅπαντες μέλη σπείρας ὑπὸ τὴν αὐστηρὰν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου. Ἐνῶ τὰ σήμαντρα τῶν ἐκκλησιῶν προσεκάλουν τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν μεγάλην ἑορτὴν τῆς Γεννήσεως, οἱ πέντε αὐτοὶ «ρὶ-φιφὶ» κατελαμβάνοντο ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀπὸ ἀστυνομικὴν περίπολον πραγματοποιοῦντες τὴν 3ην πρωϊνὴν ὥραν τὴν 12ην διάρρηξίν των. Ξεχωριστὴν ἐπίσης θέσιν ἔλαβεν ὁ συλληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ Η.Τ. τῶν 22 ἐτῶν, δράστης 30 καὶ πλέον κλοπῶν, ὁ ὁποῖος ἐπαρκάρησε τὸ φορτηγὸν του δίπλα ἀπὸ περίπτερον καὶ προέβη εἰς τὴν διάρρηξιν αὐτοῦ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἂς σημειωθοῦν ἀπὸ ὅσους ἐνδιαφέρονται δι' ἀριθμοὺς καὶ συγκρίσεις τὰ ἑξῆς ὡς πρὸς δύο διαρρήκτας προηγουμένων «Εἰκοσιτετραώρων»: Ὁ πολὺς Χ.Δ. κατεδικάσθη εἰς 8 ἐτῶν κάθειρξιν διὰ 28 κλοπὰς ἐντὸς 8 ἡμερῶν, ὁ δὲ Χ.Κ. κατεδικάσθη εἰς 2 ἐτῶν φυλάκισιν διὰ 8 κλοπὰς ἐντὸς 28 ἡμερῶν... Ποιναὶ ἀντιστρόφως ἀνάλογοι δηλαδή.

***

Οἱ πορτοφολάδες ἐξ ἄλλου ἐπραγματοποίησαν μεγαλυτέρας ἐξορμήσεις τὰς ἐφετινὰς ἑορταστικὰς ἡμέρας, ἀφοῦ ἐπὶ κεφαλῆς των ἐτέθη ἀνὴρ διεθνοῦς ἐπιπέδου: ὁ Λιβανέζος Α.Ε. τῶν 30 ἐτῶν. Ἀφιχθεὶς ἐν Ἑλλάδι τὴν 20ὴν παρ. μηνὸς ὁ γυπαετὸς αὐτὸς ἔκαμε νὰ δεινοπαθήσουν πολλὰ πορτοφόλια κατὰ τὸν συνωστισμὸν τῶν Χαυτείων καὶ τῆς Ὁμονοίας, ὥσπου νὰ συλληφθῇ ἀπὸ τοὺς ἀδημονοῦντας συναδέλφους ἐν ὥρᾳ ὑψηλῆς λωποδυτικῆς τέχνης καὶ νὰ ἀποκαλυθοῦν ἐνδιαφέροντα πράγματα. Ἦτο δὲ ἓν ἀπὸ τὰ ἄκρως ἐνδιαφέροντα καὶ ζώνη κοινοτάτη περὶ τὴν μέσην του, πλὴν ζώνη φέρουσα, εἰς τὸ ἐσωτερικόν της, θυλάκιον ἀσφαλιζόμενον μὲ φερμουὰρ καὶ ἐντὸς αὐτοῦ 1892 δολλάρια καὶ 13.300 δραχμὰς εἰς ἑλληνικὰ χαρτονομίσματα, προϊόντα φιλοτίμου δράσεως ἐνταῦθα ποὺ ἔλαβον τὴν ταπεινὴν ἄγουσαν πρὸς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Πλὴν τούτου, ἄλλος ἀλλοδαπὸς εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὁ Ὁλλανδὸς Κ.Κ. τῶν 19 ἐτῶν, ἠθέλησε νὰ διδάξῃ εἰς τοὺς ἐντοπίους καινοφανεῖς μεθόδους ἀφαιρέσεως πορτοφολίων ἀπὸ ἐνοίκους ξενοδοχείων. Δυστυχῶς διά... τὸν τόπον, συνελήφθη ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τῆς γείτονος μόλις ἐπρόφθασε νὰ πραγματοποιήσῃ δύο δευτερευούσης σημασίας ἀφαιρέσεις «πράσσων». Ὅσον διὰ τὸν κύκλον τῶν ἀπατεώνων, ἄξιος τῆς τιμῆς τῶν στηλῶν μου ὁ χριστουγεννιάτικος «Παναγῆς» Χ.Μ. τῶν 21 ἐτῶν, λαβὼν 12.000 ἀπὸ τὴν «μνηστὴν» καὶ 20.000 ἀπὸ τὸν γεννήτορα αὐτῆς καὶ ἀπελθὼν πρὸς ἄγνωστον ἀτραπόν. Ἄξιος καὶ ὁ Δ.Μ. τῶν 57 ἐτῶν, ἐμφανιζόμενος εἰς καταστήματα πωλήσεως ἠλεκτρικῶν εἰδῶν ὡς ἐργολάβος ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων εἰς πολυκατοικίας καὶ προμηθευόμενος ἐπὶ πιστώσει ἠλεκτρικὰ εἴδη, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπέγραφε γραμμάτια καὶ ἐξηφανίζετο. Ἀπάταις τοῦ ἀνδρὸς 17, κέρδη 47.000 δραχμῶν. Λίαν ἀξία ὅμως τῶν στηλῶν μου ἡ ἄγνωστος ὡραία τῶν 30 περίπου ἐτῶν καὶ «ἀξιοπρεπὴς πελᾶτις» καταστήματος τῆς ὁδοῦ Σταδίου: Ἠγόρασεν ἀντικείμενα ἀξίας 7.000 δραχμῶν, κατηυθύνθη ἀντὶ τοῦ ταμείου εἰς σημεῖον πονηρὸν τοῦ καταστήματος, ὅπου ἔθεσεν ἐπὶ τῶν ἀπο-

δείξεων σφραγῖδα ἰδικῆς της ἐμπνεύσεως καὶ κατοχῆς μὲ τὴν ἔνδειξιν «Ἐξωφλήθη», παρέλαβε τὰ δέματα καὶ ἀπῆλθεν... ἀξιοπρεπῶς.

***

ΣΥΜΜΙΚΤΑ: * Διακοσίας χιλιάδας δραχμὰς κατὰ τὴν διάρκειαν δεκαετοῦς ἐγγάμου βίου, κατὰ τὴν καταγγελίαν, ἀπέσπασεν ἀπὸ τὸ «τρυφερὸν ἕτερον ἥμισυ» τῶν 26 ἐτῶν ὁ σύζυγος Θ.Β. τῶν 34 ἐτῶν, εἰς τὸν Πειραιᾶ. Προήρχοντο ἀπὸ ἐμπόριον τῆς συζυγικῆς σαρκὸς εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Κρήτην, Λάρισσαν, Βέλγιον, Γερμανίαν καὶ ἀλλαχοῦ... * Νέες ὡραιότατες ἀλλὰ καὶ «ἠθικώτατες» εἰς τὴν γειτονιὰ καὶ τὸ περιβάλλον των εὑρέθησαν ἐντὸς τοῦ διαφθορείου τῆς πολλὰ σεσημασμένης μαστροποῦ Ε.Τ. τῶν 39 ἐτῶν, κάπου εἰς τὰ Πατήσια. Ἐπ' αὐτοφώρω καταληφθεῖσαι δύο καλλοναὶ τῶν 19 καὶ 22 ἐτῶν, ἐλάμβανον ἀπὸ μεσήλικας, λίαν ἀσυμμέτρως, 600 δραχμὰς ἡ μία καὶ 150 ἡ ἄλλη... * Δράματα εἰς τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως: Ἡμίγυμνος ὁ ἐργάτης Δ.Β. τῶν 25 ἐτῶν καταδιώκει νεαρὰν κυρίαν τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων καὶ προκαλεῖ σκάνδαλον δι' ἀσέμνων πράξεων. Καὶ μακάβριον εὕρημα, ἤτοι πτῶμα ἀρτιγεννήτου βρέφους, φονευθέντος διὰ τέμνοντος ὀργάνου, ἀνευρίσκεται εἰς θάμνον τὴν παραμονὴν τῆς Πρωτοχρονιᾶς... * Ὄχι μόνον ἐχρησιμοποιοῦσε ταξὶ ἡ ἄγνωστος ἐπαΐτις τῶν ἑορτῶν, ἀλλὰ εἶχε καὶ 31.400 δραχμὰς ἐντὸς μιᾶς τζελατίνας. Τὸ σεβαστὸν αὐτὸ ποσὸν τὸ ἐγκατέλειψεν παραμονὰς τοῦ νέου ἔτους ἐντὸς ταξί, ὁ τίμιος ὁδηγὸς τοῦ ὁποίου παρέδωσε τὰ χρήματα εἰς τὴν Ἀστυνομίαν... * Ὅταν ἐπληροφορήθη ὅτι πιθανὸν ἡ ἄπιστος σύζυγός του νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἐραστοῦ, κάπου εἰς τὸν Κορυδαλλόν, ἔτρεξε ἐκεῖ καὶ ἠθέλησε νὰ ἐρευνήσῃ τὴν οἰκίαν. Ὁ ἐραστὴς τοῦ ἀπηγόρευσε τὴν εἴσοδον, μὲ τοῦτο δὲ μόνον θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἔλθῃ τὸ ποθητὸν «οὔτε γάτα οὔτε ζημιά» διὰ τοὺς μοιχούς. Δυστυχῶς, ὁ ἐραστὴς ἐπροχώρησε εἰς ἀπονενοημένην διὰ τὴν περίστασιν ἐνέργειαν: Ἐξήγαγε τὸ περίστροφόν του καὶ—ὦ τῆς ἐγκληματικῆς ἀφελείας—ἐπυροβόλησε πρὸς ἐκφοβισμὸν τοῦ ἀπατωμένου εἰς τὸν ἀέρα! Τὸ ἀποτέλεσμα ἀναπόφευκτον: Παιδιά, γυναῖκες καὶ ἄνδρες τῆς γειτονιᾶς, Ἀστυνομία, σύλληψις τῶν μοιχῶν κ.λ. κ.λ....

***

Ἐλαχιστότατα καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ἀπὸ τὴν τεραστίαν εἰς ὄγκον—καὶ ἀπουσιάσασαν ἀπὸ τὸ προηγούμενον τεῦχος διὰ «χωρικοὺς» λόγους—ξένην ἀστυνομικὴν εἰδησεογραφίαν τῶν τελευταίων ἡμερῶν:

* Τρεῖς «Ἅγιοι Βασίληδες» εἰσῆλθον εἰς τράπεζαν τῆς Ν. Ὑόρκης, ἐξήγαγον τὰ περίστροφά τους ἀντὶ παιγνιδίων καὶ ἀπῆλθον μὲ σεβαστὸν «μπονάμᾶν». Δύο ἄλλοι παρόμοιοι «ἅγιοι» ἔκαμαν τὸ αὐτὸ εἰς τράπεζαν τῆς πόλεως Ρόκφορντ τοῦ Ἰλλινόϊς.

* Ἐμπρησμοὶ κυβερνητικῶν κτιρίων, ἑνὸς ἀστυνομικοῦ τμήματος, γραφείων ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν, δύο κινηματογράφων καὶ μερικῶν ξενοδοχείων, ἀπόπειρα δὲ νὰ καοῦν ζῶντες ἕνας δημόσιος ὑπάλληλος καὶ ἕνας ἐπιθεωρητὴς τῆς Ἀστυνομίας, εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ φοβερὰ γεγονότα τοῦ Σριναγκὰρ (Καράτσι) ἐξ αἰτίας περιέργου ἐξαφανίσεως ἑνὸς μωαμεθανικοῦ ἱεροῦ λειψάνου: μιᾶς τριχὸς ἐκ τῆς γενειάδος τοῦ Μωάμεθ, χρώματος καστανοῦ, ἡ ὁποία ἐφυλάσσετο εἰς τέμενος τοῦ Σριναγκάρ. Εἰς ἀντίποινα τῆς «φοβερᾶς αὐτῆς βεβηλώσεως» δύο ἰνδουϊστικὰ εἴδωλα τῶν θεῶν Ράμα καὶ Κρίσνα, ὕψους ἐλαχίστων ἑκατοντάδων, ἐκλάπησαν ἀπὸ ναὸν τῆς πόλεως Τζαμμοῦ (Κασμὶρ) τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς. Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Κασμὶρ ἀφοῦ ἀνεζήτησε πυρετωδῶς εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν τὴν τρίχαν τοῦ Μωάμεθ καὶ τὰ δύο εἴδωλα, πρὸς πρόληψιν ἀπειλουμένων ταραχῶν χειροτέρων τῶν πρώτων, εἶδε μετ' ἀνακουφίσεως μόλις κατ' αὐτὰς ἐπιστρεφομένην τὴν τρίχα εἰς τὸ τέμενος παρ' ἀγνώστου.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ «Χ»

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΑΛ

ΠΡΟΫΠΟΛ

οἰκονομικοῦ ἔτους 1964, ἤτοι ἀπὸ 1ης

ΕΣΟΔΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι. ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ			3.175.000
Ἄρθρον 1	Μηνιαῖαι εἰσφοραὶ	2.860.000	
» 2	Δικαίωμα ἐγγραφῆς	200.000	
» 3	Διαφορὰ προαγωγῆς	115.000	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ			310.000
Ἄρθρον 1	Ἀποζημίωσις ἐκτὸς ἕδρας	25.000	
» 2	» Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν	30.000	
» 3	» Λαθρεμπορίου	35.000	
» 4	» Εἰδικῆς Ὑπηρεσίας	220.000	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ			4.950.000
Ἄρθρον 1	Διάθεσις ἀστυνομικοῦ ἐνσήμου	2.700.000	
» 2	Δικαίωμα σφραγίσεως μέτρων καὶ σταθμῶν	400.000	
» 3	Δικαιώματα Ἱπποδρόμου	1.800.000	
» 4	Παράβολα Θεάτρων καὶ Κινηματογράφων	50.000	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV. ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ			440.000
Ἄρθρον 1	Τόκοι Τραπεζῶν	160.000	
» 2	Τόκοι Δανείων	155.000	
» 3	Ἐνοίκια Ἀκινήτου	125.000	
			8.875.000

Ἐνεκρίθη
κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
τῆς 26-11-63. Ἀριθ. πρακτικοῦ 269. Ἀριθ. ἀποφ. Ι.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 27ῃ Νοεμβρίου 1963
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΑΝΟΣ
Ἀστυνόμος Α΄.

ΛΗΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΟΓΙΣΜΟΣ

Ἰανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1964

			ΕΞΟΔΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι. ΠΑΡΟΧΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ			8.040.000
Ἄρθρον 1 Ἐφ' ἅπαξ βοηθήματα		8.000.000	
» 2 Ἐπιστροφαὶ κρατήσεων		40.000	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ. ΔΑΠΑΝΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ			80.000
Ἄρθρον 1 Ἀποζημίωσις μελῶν Δ.Σ. καὶ Νομ. Συμβούλου		20.000	
» 2 Γραφικὴ ὕλη		3.000	
» 3 Γενικὰ ἔξοδα		57.000	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ. ΔΑΠΑΝΑΙ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ			550.000
Ἐνίσχυσις Νοσοκομείου Ἀστυνομίας Πόλεων			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV. ΔΑΠΑΝΑΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ			95.000
Ἄρθρον 1 Μισθοὶ προσωπικοῦ Ἀκινήτου		5.000	
» 2 Γενικὰ ἔξοδα Ἀκινήτου		80.000	
» 3 Συντήρησις Ἀκινήτου		10.000	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V. ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ			8.000
Ἄρθρον 1 Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν		5.000	
» 2 Ἔκτακτον Ἀποθεματικὸν		3.000	
Ἔσοδα δραχμαὶ	8.875.000		
Ἔξοδα »	8.773.000		
Πλεόνασμα δραχμαὶ	102.000		
Κεφάλαια κατατεθειμένα			8.773.000

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Νοεμβρίου 1963

Ὁ Διευθυντὴς	Ὁ Πρόεδρος	Ὁ Λογιστὴς
Β. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ	ΘΕΟΔ. ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ	ΓΕΩΡΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ
Ἀστυν. Δ/ντὴς Β'	Ἀρχηγὸς Ἀστυνομικοῦ Σώματος	Ἀστυνόμος Α'

ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΥΠΑΛΛΗ

ΠΡΟΫΠΟΛ

οἰκονομικοῦ ἔτους 1964, ἤτοι ἀπὸ 1ης

ΕΣΟΔΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι. ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ			4.300.000
Ἄρθρον 1 Κρατήσεις ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων		3.550.000	
α' ὑπαλλήλων Πόλεως Ἀθηνῶν	2.500.000		
β' » » Πειραιῶς	750.000		
γ' » » Πατρῶν	200.000		
δ' » » Κερκύρας	100.000		
Ἄρθρον 2 Κρατήσεις ἐκ τῶν συνταξιούχων		750.000	
α' συνταξιούχων Πόλεως Ἀθηνῶν	560.000		
β' » » Πειραιῶς	120.000		
γ' » » Πατρῶν	30.000		
δ' » » Κερκύρας	40.000		
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ			5.000
Ἄρθρον 1 Δωρεαί — Κληρονομίαι — Κληροδοσίαι			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ. ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ			40.000
Ἄρθρον 1 Τόκοι Τραπεζῶν			
			4.345.000

Ἐνεκρίθη
κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
τῆς 26-11-63. Ἀριθ. πρακτικοῦ 40. Ἀριθ. ἀποφ. Ι.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 27ῃ Νοεμβρίου 1963
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΑΝΟΣ
Ἀστυνόμος Α'.

ΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΟΓΙΣΜΟΣ

Ἰανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1964

ΕΞΟΔΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι. ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ					3.375.000
Ἄρθρον	1	Δαπάνη	φυσιολογικοῦ τοκετοῦ	5.000	
»	2	»	ἐξωνοσοκ. καὶ φαρμακ. περιθάλψεως	1.750.000	
»	3	»	νοσηλείας εἰς Δημόσια Νοσηλ. Ἱδρύματα	90.000	
»	4	»	» » Ψυχιατρ. - Ἀντικαρκ. Ἱδρύμ. κλπ.	70.000	
»	5	»	» » Νοσηλ. Ἱδρύματα Ι.Δ.Α.Π.	320.000	
»	6	»	» » Ἰδιωτικὰς κλινικάς	700.000	
»	7	»	ἀγορᾶς ὀρθοπεδικῶν εἰδῶν	5.000	
»	8	»	ὀδοντιατρικῆς θεραπευτικῆς περιθάλψεως	30.000	
»	9	»	ὀδοντιατρικῶν ἐργασιῶν	5.000	
»	10	»	μελῶν οἰκογενειῶν συνταξιούχων	400.000	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ. ΔΑΠΑΝΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ					520.000
Ἄρθρον	1	Ἀποζημίωσις μελῶν Διοικ. Συμβουλ. καὶ καθαριστρίας		25.000	
»	2	Ἐνοίκιον — Κοινόχρηστα — Ἠλεκτρικὸν ρεῦμα		120.000	
»	3	Γραφικὴ ὕλη — Ἔντυπα — Βιβλία — Σφραγ. — Διαφ. ἔξοδα		40.000	
»	4	Τηλεφωνικὰ καὶ ταχυδρ. τέλη — Συνδρ. ἐφημερίδων		20.000	
»	5	Παραρτήματος Πατρῶν — Κερκύρας		5.000	
»	6	Ἀστυνομικὸν Νοσοκομεῖον		320.000	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ. ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ					8.000
Ἄρθρον	1	Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν		5.000	
»	2	Ἔκτακτον Ἀποθεματικὸν		3.000	
Ἔσοδα δραχμαὶ			4.345.000		
Ἔξοδα »			3.903.000		
Πλεόνασμα δραχμαὶ			442.000		
Κεφάλαια κατατεθειμένα					3.903.000

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Νοεμβρίου 1963

Ὁ Διευθυντὴς	Ὁ Πρόεδρος	Ὁ Λογιστὴς
Β. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ	ΘΕΟΔ. ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ	ΓΕΩΡΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ
Ἀστυν. Δ/ντὴς Β'	Ἀρχηγὸς Ἀστυνομικοῦ Σώματος	Ἀστυνόμος Α'

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων καὶ ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1963, προήχθησαν οἱ κάτωθι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι:

1) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' τάξεως, κατ' ἐκλογήν, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' τάξεως κ. Δημήτριος Ὑφαντῆς.

2) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως οἱ Ἀστυνόμοι Α' τάξεως:

α) Κατ' ἐκλογήν: κ.κ. Παναγιώτης Θᾶνος, Κωνσταντῖνος Στόκας καὶ Χρῆστος Νικολουλέας.

β) Κατ' ἀρχαιότητα: κ.κ. Δημήτριος Τσάδαρης, Ἠλίας Ἰατρόπουλος καὶ ὁ ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς κ. Χρῆστος Μπακογιάννης.

3) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α' τάξεως οἱ Ἀστυνόμοι Β' τάξεως:

α) Κατ' ἐκλογήν: κ.κ. Παντελῆς Τόλης, Δημήτριος Ἀθανασόπουλος, Γεώργιος Πλατίτσας, Κωνσταντῖνος Σπανός, Βασίλειος Πατσιλίβας, Ἀντώνιος Καγιᾶς, Σταῦρος Παπαγεωργίου, Ἠλίας Ἠλιόπουλος, Εὐάγγελος Καπετανίδης, Παναγιώτης Παπαρρηγόπουλος, Ἀπόστολος Ἀκρίβος, Μιχαὴλ Καστανᾶς, Νικόλαος Σταφίδας, Παναγιώτης Δρούζας, Βασίλειος Κρύος, Κωνσταντῖνος Γιαννούλης, Ἀνδρέας Μαραβελάκης, Γεώργιος Σκουληκάρης, Λεωνίδας Παπαθανασίου καὶ Γεώργιος Κοττικιᾶς.

β) Κατ' ἀρχαιότητα: κ.κ. Ἰωάννης Ζυγοκώστας.

4) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως οἱ Ὑπαστυνόμοι Α' τάξεως:

α) Κατ' ἐκλογήν: κ.κ. Γεώργιος Καροῦζος, Χαράλαμπος Παπαγεωργίου, Δημήτριος Κωτσόπουλος, Χαράλαμπος Κατσέλης, Κωνσταντῖνος Λαδιᾶς, Ἰωάννης Παπαχρήστου, Ἀναστάσιος Καρακῖτσος, Κωνσταντῖνος Γιαννημάρας, Ἄγγελος Ντόντος, Ἰωάννης Ἀθανασούλης, Ἰωάννης Μπαλόπουλος, Διονύσιος Ζιάννης, Νικόλαος Πιπερόπουλος, Ἀνδρέας Βέρρας, Γεώργιος Φασούλκας, Μιχαὴλ Ἀλεβιζάκος, Παῦλος Θεοχαρόπουλος καὶ Νικόλαος Οἰκονομόπουλος.

β) Κατ' ἀρχαιότητα: κ.κ. Γεώργιος Δημουλᾶς, Νικόλαος Παναγόπουλος, Ἰωάννης Φραγκάκης, Δημήτριος Σουρτζόπουλος, Βρεττὸς Βρεττός, Εὐάγγελος Βαλσαμάκης, Κωνσταντῖνος Ἀθηναῖος, Σταμάτιος Διονέλλης, Δημήτριος Παπαδημητρίου, Γεώργιος Ὀρφανάκος, Γεώργιος Ζουμπουλάκης καὶ Γεώργιος Μπενέτος.

5) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου οἱ Ἀρχιφύλακες:

α) Κατ' ἐκλογήν: κ.κ. Γεώργιος Κοζυράκης, Παναγιώτης Βίνιος, Κυριάκος Κυριαζῆς, Κωνσταντῖνος Ἀρώνης, Παναγιώτης Κικίλιας, Βασίλειος Μανιατάκος καὶ Ἄγγελος Μπουρλάκης.

β) Κατ' ἀρχαιότητα: κ.κ. Γεώργιος Μακρῆς, Δημήτριος Μπράϊλας, Δημήτριος Παπαδασκαλόπουλος καὶ Ἀριστοτέλης Μιχελακάκης.

6) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαρχιφύλακος οἱ Ἀστυφύλακες: κ.κ. Νικόλαος Τσιατούχας, Παναγιώτης Φουντωτός, Νικόλαος Τραυλός, Ἀθανάσιος Ἀργυρακόπουλος, Γεώργιος Κρανιάδης, Ἐμμανουὴλ Δασκαλάκης, Βασίλειος Διακουμάκος, Παναγιώτης Γριβέας, Κωνσταντῖνος Καλφόπουλος, Παναγιώτης Φάκας, Παῦλος Γαργαλάκος, Σπυρίδων Παπασημακόπουλος, Ἀθανάσιος Καπράλος, Χρῆστος Κορομπίλης, Γεώργιος Ζάγκος, Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος, Ἰωάννης Ἀποστολόπουλος, Γεράσιμος Βουτσινᾶς, Βασίλειος Χατζησπύρου, Διονύσιος Πασχάλης, Ἰωάννης Ρίττας, Ἰωάννης Γαργαλάκος, Ἀθανάσιος Γιουβρῆς, Πέτρος Κορομπίλης,

Χρῆστος Τσόλης, Κίμων Τσαμτσούρης, Ἐμμανουὴλ Παΐσιος, Εὐάγγελος Χατζησῖμος, Βασίλειος Μεντζελόπουλος, Ἰωάννης Ζέφειρος, Μιχαὴλ Ἐλευθερίου, Ἐμμανουὴλ Θεοδωρακόπουλος, Τηλέμαχος Τραυλός, Νικόλαος Τσαγγαράκης, Ἰωάννης Σκαλίντζος, Νικόλαος Ψύχας, Θωμᾶς Σαμαράκος, Κωνσταντῖνος Παπαπέτρου, Βασίλειος Μόσχος, Ἀλέξανδρος Τζαΐδᾶς, Νικόλαος Χεκίμογλου, Δημήτριος Ζέππος, Διονύσιος Πανογιάννης καὶ Σπυρίδων Πρωτοπαππᾶς.

***

ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ–ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ–ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διεγράφησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἀπὸ 1-1-1964, ὡς καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, οἱ κάτωθι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι:

1) Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ τάξεως κ. Σπυρίδων Ζερβόπουλος.

2) Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β΄ τάξεως: κ.κ. Νικόλαος Τσακρῆς, Πάϊκος Βλάχος, Στέργιος Γεωργίου καὶ Λεωνίδας Παρίσης.

3) Ἀστυνόμοι Α΄ τάξεως: κ.κ. Χρῖστος Ὀνουφρίου, Ἠλίας Ἀνδρεόπουλος, Ἀνδρέας Γιαννόπουλος, Γεώργιος Κοτρούλης, Δημήτριος Σαμαρᾶς, Ἀντώνιος Κρητικίδης, Γεώργιος Σωτηρόπουλος, Γεώργιος Τσακανίκας, Βασίλειος Κούτρας, Σπυρίδων Κατσίμπας, Ἀθανάσιος Καββαθᾶς, καὶ Εὐάγγελος Καραματσούκης.

4) Ἀστυνόμοι Β΄ τάξεως: κ.κ. Κλέαρχος Νοδαράκης, Παντελῆς Σκούρας, Λεωνίδας Τζανέτος, καὶ Δημήτριος Οἰκονόμου.

5) Ἀνθυπαστυνόμος κ. Χρῖστος Διαμαντόπουλος.

Εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω ἀπενεμήθη ὁ ἀνώτερος τοῦ ὄν κέκτηνται βαθμός, ὡς συμπληρώσαντες τὸν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἀπαιτουμένον χρόνον πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ τὸν τοιοῦτον παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ.

6) Ἀρχιφύλακες: κ.κ. Εὐάγγελος Παπαϊωάννου, Ἀβέρωφ Βαρότσης, Διονύσιος Τσιγγέλης, Νίκων Παπαγεωργίου, Σωτήριος Γεωργοῦντζος, Λουκᾶς Μάνδαλος, Ἀθανάσιος Πλάκας, Γεώργιος Κοττέας, Ἰωάννης Μπελιγράτης καὶ Ἰωάννης Ψυχογυιός.

7) Ὑπαρχιφύλακες: κ.κ. Νικόλαος Βιτόπουλος, Γεώργιος Μπέης, Νικόλαος Λούλης, Γεώργιος Χοζός, Ἀθανάσιος Κουτραφούρης, Γεώργιος Πρέκας, Θεοφάνης Γρίβας, Δημήτριος Δονουκάρης, Ἀλέξανδρος Κυρκιλῆς, Παναγιώτης Σιδέρης, Δημήτριος Γαβρίλης, Βινιέρης Μάνδηλας, Ἰωάννης Ραδιοτόπουλος, Εὐάγγελος Ἀθανασόπουλος, Βασίλειος Σπυρᾶκος, Παναγιώτης Κουρογιαννόπουλος, Παναγιώτης Καυκᾶς, Ἰάσων Ρωμαντζῆς, Νικόλαος Μπέλσης, Ἰωάννης Βασιλόπουλος, Βασίλειος Βίτσας, Ἠλίας Θεοδωρόπουλος, Νικόλαος Βαγγελᾶτος, Ἀνδρέας Τσαγγάρας, Γρηγόριος Παπαχαραλάμπους, Νικίας Γεωργᾶτος, Γεώργιος Παπαδημητρίου, Νικόλαος Ναούμ, Κωνσταντῖνος Ἀργυρόπουλος, Θεόδωρος Μουλᾶς, Ἀθανάσιος Δρογγάρης, Βασίλειος Παπαδολιόπουλος, Ἀλέξανδρος Λαΐνᾶς, Γεώργιος Μαντζῖκος, Διονύσιος Βαλιανᾶτος, Σωτήριος Κατσιαμέτης, Θεόδωρος Καρποῦζος, Ἀντώνιος Σκουτέλας, Δημήτριος Νικολοῦζος, Κωνσταντῖνος Παπαγακῆς, Σπυρίδων Προῖσκος, Κωνσταντῖνος Ἀθανασόπουλος, Ἀλέξανδρος Εὐθυμιόπουλος, Χαράλαμπος Τράντας, Ἀντώνιος Τριανταφύλλου καὶ Γεώργιος Στρωματιᾶς.

8) Ἀστυφύλακες: κ.κ. Νικόλαος Σηκᾶς, Γεράσιμος Σιμᾶτος, Λάμπρος Ζαούρης, Σαράντος Ψωμαδάκης, καὶ Ὀρέστης Καλτάκης.

Εἰς ἅπαντας τοὺς ἀποχωρήσαντας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του, διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν των.

— Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ Ἀστυφύλακες: κ.κ Θεοφάνης Οἰκονομόπουλος, Χρῖστος Παπατσώρης καὶ Διονύσιος Σεμιτέκος.

—Ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ Ἀστυφύλακες: κ.κ. Δημήτριος Κασιμέρης καὶ Δημήτριος Κανελλόπουλος.

Σημείωσις: Οἱ κάτωθι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, καίτοι κατελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, παραμένουν εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων, πρὸς συμπλήρωσιν τριακονταπενταετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας. Ἐκ τούτων οἱ μὲν Ἀνθυπαστυνόμοι δύνανται νὰ παραμείνωσι μέχρις ἑνὸς ἔτους τὸ ἀνώτατον ὅριον, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ μέχρι τριῶν ἐτῶν.

α) Ὑγειονομικὸς Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' τάξεως κ. Θεμιστοκλῆς Κισκήρας.

β) Ἀστυνόμοι Α' τάξεως: κ.κ. Παναγιώτης Καργιοπούλης, Ἀντώνιος Τσουρῆς, Δημήτριος Κουλουριώτης καὶ Ἰωάννης Δάβης.

γ) Ἀστυνόμοι Β' τάξεως: κ.κ. Ἀθανάσιος Τσιλίκας, Παναγιώτης Κυριακόπουλος, Ἀντώνιος Ἀρβανιτάκης, Κωνσταντῖνος Σπυρόπουλος καὶ Κωνσταντῖνος Ἀλεξίου.

δ) Ὑπαστυνόμοι Α' τάξεως: κ.κ. Γεώργιος Κουτσουνάρης καὶ Ἀθανάσιος Ζάγκος.

ε) Ἀνθυπαστυνόμοι: κ.κ. Εὐάγγελος Παπαθανασίου, Διονύσιος Γαλανόπουλος, Εὐθύμιος Δελαπόρτας, Ἐπαμεινώνδας Ἀνδρέου, Ἰωάννης Καμπανέλης, Γεώργιος Στεφανάκος, Χρῆστος Ντονᾶς, Κωνσταντῖνος Ἀντωνόπουλος, Παναγιώτης Δασκαλάκης καὶ Ἀθανάσιος Παπαϊωάννου.

***

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Δι' ἀποφάσεων τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν τὰ Ἀστυνομικὰ Συμβούλια διὰ τὸ ἔτος 1964 συνεκροτήθησαν ὡς ἀκολούθως:

Α' Ἀστυνομικὸν Συμβούλιον.

Ι. Τακτικὰ μέλη:

α) Πρόεδρος, ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Ἰωάννης Χατζηδάκης.

β) Μέλη: οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α' τάξεως κ.κ. Ἀδὰμ Ἀδαμόπουλος, Ἐμμανουὴλ Ἀρχοντουλάκης, Ἀγησίλαος Παπασταφίδας καὶ Δημοσθένης Χανδρινός.

γ) Γραμματεύς, ὁ Ἀστυνόμος Α' τάξεως κ. Ἀλκιβιάδης Παπαποστόλου.

ΙΙ. Ἀναπληρωματικὰ μέλη:

α) Πρόεδρος, ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Δημήτριος Κοκόρης.

β) Μέλη: οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α' τάξεως κ.κ. Ἰωάννης Καραχάλιος καὶ Ἀνδρέας Μουρούσιας.

γ) Γραμματεύς, ὁ Ἀστυνόμος Α' τάξεως κ. Βασίλειος Ἀνδρεόπουλος.

Β' Πειθαρχικὸν Συμβούλιον.

Ι. Τακτικὰ μέλη:

α) Πρόεδρος, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' τάξεως κ. Παναγιώτης Λυκούσης.

β) Μέλη: ὁ Ἀστυνόμος Α' τάξεως κ. Σπυρίδων Κάκος καὶ ὁ Ἀστυνόμος Β' τάξεως κ. Τηλέμαχος Βασιλάκης.

γ) Γραμματεύς, ὁ Ὑπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Πύρρος Κατσάρος.

ΙΙ. Ἀναπληρωματικὰ μέλη:

α) Πρόεδρος, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' τάξεως κ. Θεράπων Γαλανόπουλος.

β) Μέλη: ὁ Ἀστυνόμος Α' τάξεως κ. Κωνσταντῖνος Δημητρόπουλος καὶ ὁ Ἀστυνόμος Β' τάξεως κ. Ἐπαμεινώνδας Παναγόπουλος.

γ) Γραμματεύς, ὁ Ὑπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Κωνσταντῖνος Λεμονῆς.

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται χρόνια πολλά, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ των ἑορτῇ, εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α΄ τάξεως κ. Ἀθανάσιον Κοτσιᾶν, εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς Β΄ τάξεως κ.κ. Ἀθανάσιον Στρατῆν, Ἀθανάσιον Καφαράκην, Ἀθανάσιον Βλαχάκην, Εὐθύμιον Σταθόπουλον καὶ Ἀθανάσιον Γεωργουλέαν, ὡς καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς κ.κ. ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

***

ΠΕΝΘΗ

Νικόλαος Κίννας

Τὴν 3ην Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. ἀπεβίωσεν ἐν τῇ κλινικῇ τῶν Ἀθηνῶν «Τίμιος Σταυρὸς» ὁ πρώην Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Νικόλαος Κίννας. Ἐντὸς τῆς τελευταίας 3ετίας εἶναι ὁ δεύτερος, μετὰ τὸν Νικόλαον Κόκκινον, ἡγέτης τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὁ ὁποῖος προώρως ἐγκαταλείπει τὰ ἐγκόσμια. Ὁ θάνατος τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχηγοῦ Νικολάου Κίννα, ἐλύπησε βαθύτατα τὸν ἀστυνομικὸν κόσμον, καθ' ὅσον ὁ ἐκλιπών, ἐκ τῶν πρώτων στελεχῶν τοῦ Σώματος, ἕνεκεν τῶν πολλαπλῶν ὑπηρεσιῶν του, ἀλλὰ κυρίως ἕνεκεν τοῦ ἐξαιρετικοῦ του χαρακτῆρος, ἔχαιρεν ἰδιαιτέρας ἐκτιμήσεως.

Ἡ κηδεία του, χοροστατοῦντος θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου, ἐγένετο τὴν ἐπομένην ἐκ τοῦ Α΄ νεκροταφείου Ἀθηνῶν. Πλὴν τῶν πολλῶν φίλων καὶ γνωστῶν, παρέστησαν οἱ τ. Ἀρχηγοὶ κ.κ. Καλυβίτης καὶ Σπύρου, ὁ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ρακιντζῆς ὁ τ. Ἐπιθεωρητὴς κ. Νέρης, ὁ Ἐπιθεωρητὴς καὶ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ τάξεως κ. Καραμπέτσος, ὁ τ. Ὑπουργός, Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ τ. βουλευτὴς κ. Βρανόπουλος, πολλοὶ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α΄ καὶ Β΄ τάξεως, ἐν συντάξει καὶ ἐνεργείᾳ, πολυάριθμος ἀντιπροσωπεία ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν κ.ἄ. Ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ νεκροῦ κατέθεσεν, ἐκ μέρους τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, στέφανον ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων παρὰ τῷ Ὑφυπουργείῳ Ἐσωτερικῶν, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ τάξεως κ. Ἀδὰμ Ἀδαμόπουλος, ὅστις καί, ἀποχαιρετῶν τὸν ἀποθανόντα Ἀρχηγόν, εἶπε τὰ ἑξῆς :

«Ἡ ἀστυνομικὴ οἰκογένεια ἀποτίουσα δίκαιον φόρον τιμῆς, μὲ εὐλάβειαν προσέρχεται σήμερον παρὰ τὴν σεπτὴν σορὸν τοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ Ἀρχηγοῦ της Νικολάου Κίννα.

Καὶ ἐπιτελεῖ μὲ τοῦτο, ἐπιβεβλημένον καθῆκον πρὸς τὸν ἄνδρα, ὅστις ἐπὶ μακρόν, ὡς στέλεχος τοῦ Σώματος καὶ τελευταίως ὡς Ἀρχηγός, πολυτίμους πράγματι προσέφερεν ὑπηρεσίας, τόσον εἰς τὸ Σῶμα, ὅσον καὶ εἰς τὴν πολιτείαν γενικώτερον.

Μακρὰ καὶ πλουσία ὑπῆρξεν ἡ προσφορά του εἰς τὴν δημοσίαν ζωήν, ἡ δὲ ἀπαράμιλλος ἐντιμότης, ἡ ὑψηλόφρων ἀντίληψις, ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀρετήν, ἡ σιωπηλὴ ἐγκαρτέρησις καὶ ἡ ἀπαρέγκλιτος προσήλωσις πρὸς τὸ ὑπη-

ρεσιακὸν καὶ κοινωνικὸν καθῆκον, ἦσαν τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα συνέθετον τὸν ἀκέραιον χαρακτῆρα του καὶ τὴν ὁλοκληρωμένην προσωπικότητά του.

Δι' αὐτῶν συνέτεινε, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ εἰς τὴν παγίωσιν τῆς ἀρχῆς τῆς χρηστῆς διοικήσεως ἐν τῷ Σώματι καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐνέγραψεν, ἀσφαλῶς, διαρκῆ ὑποθήκην, διὰ τοὺς ἐπιγενομένους τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος.

Καὶ διερμηνεύω δι' αὐτὸ εἰλικρινὲς αἴσθημα εὐγνωμοσύνης μας πρὸς τὸν ἐκλιπόντα ἡγέτην.

Ἤδη ἀπέρχεται! 'Απέρχεται ὅμως μὲ τὴν συνείδησιν ἤρεμον, διότι ἀληθῶς, εἰς τὸν πρόσκαιρον τοῦτον κόσμον, πλήρως καὶ ὑποδειγματικῶς ἐπετέλεσε τὸ χρέος του ὡς κρατικὸς λειτουργός, ὡς πολίτης, ὡς οἰκογενειάρχης, ὡς ἄνθρωπος.

Καὶ θὰ παραμείνῃ ἄληστος καὶ ἀγαθὴ ἡ μνήμη του, διότι πάντοτε ζοῦν καὶ δὲν πεθαίνουν, οἱ τὰ κρείσσονα πράξαντες. Καὶ ὁ μεταστὰς 'Αρχηγὸς τοῦτο ἔπραξεν εἰς τὴν ζωήν.

Τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα, μὲ βαθὺν σεβασμὸν καὶ εὐγνῶμον πρὸς τὸν τέως ἡγέτην, τοῦ καταθέτει δι' ἐμοῦ ἕνα ἁπλό, ὅπως ἁπλῆ ἦτο καὶ ἡ ζωή του, ἕνα ἀπέριττο στεφάνι.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη σεβαστὲ 'Αρχηγέ».

Μετὰ τὸν κ. 'Αδαμόπουλον ἀπεχαιρέτησε τὸν νεκρὸν ὁ τ. 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Δημήτριος Καρανάσος, εἰπών, μεταξὺ τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

«....Ἡ σκέψις τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος καὶ ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἔτι δὲ περισσότερον τῶν παλαιῶν συνεργατῶν σου, εἶναι ἐστραμμένη τὴν στιγμὴν ταύτην πρὸς Σέ, οὗτινος τὸ πέρασμα ἐκ τοῦ Σώματος ἀφῆκεν ἐποχὴν καὶ θὰ διέπῃ τὴν δραστηριότητα ὅλων τῶν μεταγενεστέρων...

...Ἡ ὅλη ἐν τῷ Σώματι σταδιοδρομία σου, τὸ ἀδέκαστον καὶ ἀδαμάντινον τοῦ χαρακτῆρος σου, ὁ ἐξαίρετος ζῆλος καὶ ἡ προθυμία σου ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος καὶ γενικῶς ἡ ἐξαιρετικὴ ὑπηρεσιακή σου ἀπόδοσις, μόνον ἐπαίνους παντοχόθεν ἀποσποῦν, καὶ τῶν μεταγενεστέρων φωτεινὸν παράδειγμα πρὸς μίμησιν ἐσαεὶ θὰ ἀποτελοῦν...

...Ἤδη, ὡς παλαιὸς συνεργάτης σου καὶ ὡς ἐκπρόσωπος τῶν συνταξιούχων τοῦ Σώματος, ἐκφράζων τὰ βαθύτατα συλλυπητήρια εἰς τὴν βαρυπενθοῦσαν οἰκογένειάν σου, σοῦ ἀπευθύνω τὸν τελευταῖον χαιρετισμὸν καὶ εὔχομαι νὰ ἔχῃς γαῖαν ἐλαφράν».

Ὁ Νικόλαος Κίννας ἐγεννήθη ἐν 'Αθήναις τῷ 1896. 'Αποφοιτήσας τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν, ἤσκησεν ἐν συνεχείᾳ, λίαν ἐπιτυχῶς, τὴν δικηγορίαν ἐπὶ διετίαν καὶ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1921 κατετάγη εἰς τὴν 'Αστυνομίαν Πόλεων, ἐξελθὼν τῆς Σχολῆς Κερκύρας μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' τάξεως. Τῷ 1922 προήχθη εἰς 'Αστυνόμον Β' τάξεως, τῷ 1925 εἰς 'Αστυνόμον Α' τάξεως, τῷ 1933 εἰς 'Αστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' τάξεως, τῷ 1941 εἰς 'Αστυνομικὸν Διευθυντὴν Α' τάξεως, τῷ 1946 εἰς 'Επιθεωρητὴν καὶ τῷ 1952 εἰς 'Αρχηγόν. Τὸν 'Ιούνιον τοῦ 1953, κατόπιν παραιτήσεώς του, ἀπεχώρησε τῆς ὑπηρεσίας, ἀσκήσας ἔκτοτε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς 33ετοῦς ἀστυνομικῆς του ὑπηρεσίας, καὶ πάντοτε ἐξ ἡγετικῶν θέσεων, προσέφερεν, ἀναμφισβητήτως, πολυτίμους ὑπηρεσίας. Διετέλεσε δὶς Διευθυντὴς 'Αστυνομίας Πειραιῶς, Διευθυντὴς 'Εγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, Γενικὸς 'Επόπτης 'Αγορανομίας καὶ κατὰ τὴν κατοχὴν 'Αρχηγὸς τοῦ Σώματος μέχρι πληρώσεως τῆς χηρευούσης θέσεως. 'Απὸ τοῦ 1946 κατεῖχε τὴν θέσιν καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ 'Επιθεωρητοῦ καὶ μέχρι τῆς προαγωγῆς του εἰς 'Αρχηγὸν ἤσκησε συχνάκις καθήκοντα 'Αρχηγοῦ. Ὑπῆρξε καθηγητὴς τοῦ μαθήματος τῆς 'Επιστημονικῆς